

Giới thiệu Love Story

Một câu chuyện tình cảm ở tuổi học trò tươi đẹp, những tình huống hài hước dở khóc dở cười của những đám bạn thân năm cuối cấp. Tất cả đều là những kỷ niệm sâu đẹp...

Câu chuyện tình cảm giữa hai người bạn họ gồm anh, Nguyễn Minh Huy. Một người đẹp trai, đào hoa, được nhiều người thích nhưng lại là một người lạnh lùng ít nói, ngoài ra anh còn rất giỏi về đánh nhau và học tập. Cô, Lâm Ngọc Vi. Một cô gái không có gì là đặc biệt ngoài năng lực học giỏi và chiếc răng khểnh dễ thương kia...

Câu chuyện của tình bạn và sự lãng mạn của tình yêu bắt đầu từ đám bạn thân đó. Mọi chuyện sẽ ra sao? Mời các bạn theo dõi truyện Love Story.!!

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

6g30p :

Reng ... reng ... reng, tiếng chuông đồng hồ báo thức kêu inh ỏi, dường như nó đang kêu hết công suất để đánh thức cái con người đang say sưa ngủ ngon lành kia dậy, nó ưỡ ỏi chớp lấy cái đồng hồ thì ...

_ AAAAAAAAAAAAA má ơi ... trễ giờ rồi, chết tui ...

Chưa kịp là hết câu nó đã vội zả phóng thẳng zô WC làm vsen, thay đồng phục, chải tóc rồi vội cái cặp trên ghế phóng thẳng xún nhà rồi pay lên chiếc xe đạp mẹ nó mới mua cho mà phi thẳng tới trường, miệng la lớn :

_ Thừa pa mẹ con ỉh học !

Mẹ nó đang làm đồ ăn sáng phải ngoài ra nhìn zà pa nó đang đọc báo cũng tự hỏi “ con nhỏ này làm gì chạy như ma đuổi zậy kà ^^” (chị này là chúa ngủ nướng đó pà con, đã hay pị trễ giờ mà còn khoái nướng ... đúng là pó tay =.=) . Rồi khỏi nhà, nó nhanh chóng phóng thẳng tới trường zì hum nay là ngày đầu tiên nó pước lên lớp 12 đó pà con =.= (trường người ta 6g40p là đã zô học rồi, còn chị ấy by giờ mới ỉh, trễ hok taz ?) Cũng may cho nó là hum nay đường khá vắng nên nó nhanh chóng tới trường zìra đúng lúc ông pảo zệ sắp đóng cổng. Nó nhanh chóng ỉh gửi xe rồi pa chân pồn cẳng chạy tới lớp 12A3 (mặc dù chưa pik chính xác nó nằm ở đâu =.=). Đang chạy khí thế thì bỗng nó pị trượt chân ngã, nguyên cái thân người nó hun đất lunz (chị ấy mặc áo dài đó mọi người àh, thử tưởng tượng xem chiếc áo dài sẽ ra sao nhĩ ...). Nó lồm cồm pò dậy thì bỗng thấy 1 bàn tay con trai chìa ra trước mặt nó zà giọng nói trêu mến vang lên :

_ Pạn ko sao chứ, có cần mình giúp gì ko?

Nó đưa tay nắm lấy bàn tay đó đứng lên, zìra lấy tay phải chiếc áo dài lấm lem đất cát, miệng zìra nói :

_ Tui ko sao, cảm ơn pạn nhiều ! Mà pạn pik lớp 12A3 ở đâu ko? Chỉ giúp tui với ^^

Tên con trai cười hiền, nói :

_ Pạn cũng học lớp 12A3 àh, mình cũng học lớp đó nèk, để mình dẫn pạn ỉh ^^!

Nó mừng rỡ :

_ Ôh zậy hã, zậy coi như tui vs pạn cùng lớp rồi, zậy phiền pạn dẫn đường giúp nhaz !

Thế là tên con trai ỉh trước, nó theo sau. Cúi cùng 2 đứa cũng tới đc lớp 12A3, mặc dù hơi trễ 1 xí nhưng cũng zìra đúng lúc cô CN đang giới thiệu tên các hs cho cả lớp cùng pik. Tên con trai zà nó zìra pước zào lớp thì đã có nhieu tiếng xì xầm nổi lên, ko thiếu những ánh mắt ganh tị có, ghen dữ có, ngưỡng mộ cũng ko thiếu . Cô CN ngạc nhiên nhìn 2 đứa nó rồi bảo :

_ Sao 2 em đến trễ zậy, các pạn giới thiệu hết rồi, thôi 2 em giới thiệu cho cả lớp pik tên rồi zề chỗ để cô còn pắt đầu pài học nữa .

Nó và tên con trai cùng gật đầu rồi pắt đầu phần giới thiệu của mình :

_ Tòì tên là Lâm Ngọc Vi, rất zui đc làm wen vs mọi người – Nó nói rành rọt zà ko wên kèm theo 1 nụ cười khoe chiếc răng khểnh duyên của nó ^^!

_ Tòì là Huỳnh Nhật Vinh, mong đc mọi người giúp đỡ nhaz – Vinh nói rồi cười cực tươi, khiến ko pik pao nhieu pạn nữ ngồi ở đứì “ pay lên mây “

Cô CN lên tiếng làm cho đám con gái kia rớt xuống lại và lần này là “pay cao hơn” :

_ Ừm, đc rồi vậy 2 em xuống dưới tìm chỗ ngồi nhá, nhanh lên kẻo ko kịp giờ học .

Mý đưa con gái đó lại đc dịp nhao nhao :

_ Ngồi đây nè Vinh – hs nữ 1

_ Ngồi vs mình nè Vinh – hs nữ 2

_ Máy người ồn wá ỉh, Vinh ơi! Ngồi đây nèk – hs nữ 3

.... và zô zàn các lời mời gọi khác, nhưng Vinh chỉ gật đầu cảm ơn rồi cùi nhẹ và trước zề phía cùi lớp có 2 anh chàng “pảnh zai” khác đang ngồi ở đó(nói đúng hơn là 1 anh ngồi nghe nhạc và 1 anh ngủ =.=) . Nó cũng nhanh chóng tìm đc chỗ ngồi kế bên nhỏ bạn thân của nó – Ngọc. Zừa thấy nó là con Ngọc chạy ào tới ôm nó, miệng nói liên tục :

_ Con wý này, tao nhớ mày mún chết lunz nèk!

Nó hơi ngại nhưng zấn zòng tay ôm con bạn rồi nói :

_ Hi hi, tao cũng zị.

Con Ngọc vừa buông nó ra là đã hỏi dồn :

_ Mà sao hum nay mày ỉh trễ vậy, lại còn xuất hiện chung vs thằng Vinh nữa chứ?

Nó giải đầu trả lời con bạn :

_ Tại tao nường dữ wá nên ỉh trễ, lúc zô tới trường tại sợ trễ giờ vs lại ko pik lớp nằm ở đâu nên chỉ cầm đầu cầm cổ chạy nên tao té, lúc đó gặp Vinh nên nó dẫn đường giúp tao tới lớp hoy màh ^^!

Con Ngọc phát lực nhìn nó, phán 1 câu làm đau lòng con nhỏ :

_ Zừa lăm con, tao đã kêu mày ỉh tìm lớp trước ỉh rồi mà ko nghe, mà cũng may cho mày gặp đc thằng Vinh, ko là mày “tét tay” vs ông thầy giám thị lun ời .

Nó đau khổ nhìn con bạn nói :

Ờh số tao nói ra cũng hên thiệt há, chứ nếu ko gặp Vinh lúc đó chắc tao cũng ỉh ún trà – ăn bánh vs ông giám thị lun lunz rồiiii ...

Con Ngọc lắc đầu, cùi nhìn nó rồi nói :

_ Tao sợ mày lunz óz, hoy mai mốt chịu khó dậy sớm 1 chút, chứ ỉh trễ hoài pị ông ghi tên rồi pị phạt nữa khổ lém!

Nó cùi cùi :

_ Ờh tao pik ời, thoy học ỉh ^^

Chuyển sang Vinh và 2 tên kia (nó vs con Ngọc cách hẳn và tên Duy ngồi cùng 1 pàn, còn Vinh thì ngồi ngay trước nó và ngồi 1 mình, nhưng màh đặc biệt là khoảng cách giữa mỗi pàn khá rộng, nên rất là tiện khi nói chuyện vs nhau ^^) Vinh zô 1 ziên giấy và wăng zào tên Duy đang nghe nhạc đằng trước, tên đó rút headphone ra nhìn Vinh cùi :

_ Mới tới àh? Trễ đó.

Vinh cùi, nói :

_ Ờh, tại xe của tao nó pị hư giữa đường nên phải dất pộ ỉh tìm chỗ sửa, làm ỉh trễ lunz – Vinh than thở vs thằng bạn

Thằng đó khều zai hẳn đang ngủ say sưa, gọi :

_ Nè, dậy đi, ngủ đủ rồi.

Hắn ưở oải ngồi dậy, nhìn tên kia vs ánh mắt ko mấy ”thiện cảm” :

_ Hum nay còn wán giờ giấc ngủ của tao nữa hả? – Rồi way sang Vinh hỏi :

_ Mới tới hả? Sao hum wa tao rù ỉh party ko ỉh vậy?

Vinh trả lời hắn :

_ Tại ấy bữa nay mẹ tao bị bệnh, nên tao phải ở nhà chăm mẹ, sr mày nhaz ^^

_ Ừm ko sao, thiếu mày tại thằng Tuấn nhắc mày vài, lâu ngày bạn cũ ko gặp tại nó định tổ chức buổi party gặp mặt bạn cũ mà mày ko tới đc, nên hum wa chơi tới 9g mấy là cả đám zề hết òi. – Hắn kể lại cho Vinh nghe

_ Ồ zậy bữa nào để tao hẹn tại nó í chơi 1 bữa, cũng lâu ko gặp rồi. – Vinh nói

_ Ê Huy, Vinh lát học xong í chơi bi-da hok? Lâu òi ko chơi pùn tay wóa – thằng Duy này giờ mới lên tiếng

_ Ok – 2 thằng đồng thanh

5 tiết học trôi wa nhanh chóng (nói thẳng ra thì nguyên buổi học, 5 người làm 5 việc khác nhau : hắn thì nằm ngủ, Duy nghe nhạc và chơi game, Vinh thì đọc sách, nó thì lúi đt ra nhắn tin, còn Ngọc thì ngồi zề =.= pò tay vs 5 người này lunz, ko pik sao mà học giỏi gùm =.=) . Chuông báo hết giờ zà dứt là cả 5 người tại nó ko hẹn mà cùng lúc xách cặp pước thẳng ra lớp (chỉ sau ông thầy dạy Văn 30 giây thôi àh .). Nó vs con Ngọc đang 8 say mê thì : “ RẦM “. Đó là hậu quả zà 8 của 2 nhỏ, nó đâm trúng hắn khi đang định ” lái ” sang đường zô chỗ để xe, làm cả 2 ngã nhào, hun đất 1 lượt Hắn phục tức quá lớn làm nó giật cả mình, chưa kịp định hình sự việc zà xảy ra lunz (ôi zời àh ==), Vinh vs Duy thì đỡ hắn dậy, con Ngọc đỡ nó dậy, nó chưa kịp đứng thẳng người lên đã phải pịt tai ko kịp vs hắn ùi (3 người kia cũng chung hoàn cảnh ^^) :

_ Nè, mắt mũi để đâu zậy hả? Đi đứng có pik nhìn đường hok zậy ? – Hắn phục tức, nhìn nó vs ánh mắt 2 ziên đạn “ sắp pắn “^^!

Nó gãi đầu, cù cù hỏi lỗi :

_ Sr nhaz, tại tui ko để ý, bạn có sao ko?

Hắn lườm nó 1 cái rồi pước íh thẳng, làm nó đơ ra 1 lúc lunz, còn Duy vs Vinh thì đã wá wen vs phản ứng của hắn ùi nên cũng ko nói gì nữa, Vinh chỉ nhìn nó cù 1 cái thay cho câu nói “ thông cảm nhaz!” rồi pước theo sau hắn. Lúc này con Ngọc mới lên tiếng :

_ Mày có sao ko Vĩ? Thằng đó wá đáng wá, chỉ là zô tình hoy mà nó la um cả lên, xem xúu nữa là tao phải zô bệnh viện khám tại lunz òi nèk – Ngọc than thở, mặt nhăn nhó nhìn nó

Nó nhìn con bạn cù :

_ Tao ko sao, thoy kệ í coi như là shui zậy ^^! (ngoài miệng thì nói zậy chứ trong lòng cũng đang chửi thầm đó ^^)

Nói rồi 2 người dắt tay nhau zề nhà .

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

Hum nay nó rút kinh nghiệm zì nhớ tới zự hum wa íh trễ => cầm đầu chạy => té => làm nguyên người nó hun đất => làm pắn hết nguyên bộ áo dài của nó => hum nay nó dậy sớm sửa soạn íh học ^^!. Mới có 6g là nó đã dậy òi, làm vsen, thay đồ xong xuôi là nó íh xún nhà để ăn sáng. Pa mẹ nó ngạc nhiên khi thấy nó dậy sớm mà còn tươi tỉnh nữa thì lấy làm lạ lém (chiến lạ màh, nó toàn nướng đến sát giờ íh học ko màh, ko ngạc nhiên mới sợ óz ^^). Nguyên suốt buổi sáng, pa mẹ cứ nhìn nó mà ko chớp mắt lunz áh, chỉ tới khi nó cảm thấy ko chịu nổi mới xin phép đi học thì pa mẹ nó mới trở lại bt đc =)). Chạy xe tới trường vs tâm trạng vui zề (hum nay ko phải đạp như ma đuổi nữa mờh ^^), bỗng nó nhìn thấy Vinh, Vinh đang lái chiếc SH , Vinh cũng nhìn thấy nó liền chạy song song vs nó zà nhìn nó cù nói :

_ Hum nay íh học sớm haz ^^ – Vinh chọc nó

Nó gãi đầu, nói :

_ Tại hum wa dậy trễ màh, ủa chứ Vinh cũng zào trễ đó.

Vinh cù :

_ Hum wa xe Vinh hư giữa đường nên mới tới trễ 1 chút

_ Mà hum wa thằng Huy nó hơi nóng, có gì Vĩ pò wa cho nó nhaz, tính nó trước giờ là zậy đó ^^

Ngoài mặt nó zăn tui cù vs Vinh, nhưng trong bụng nghĩ thầm : “ Hắn ko pik ăn cái gì mà zô ziên thứ ón, gặp lần nữa chắc phải chửi hắn 1 trận mới hả

giận đc wớ “. Nó nhìn Vinh nói :

_ Òh ko có gì ầu, Vi cũng ko nghĩ gì hết áh

Vinh vs nó nc rôm rả wá nên tới trường lúc nào cũng ko hay lunz. Zừa gửi xe ra là nó lại gặp ngay pán mặt hần, nó giả vờ như ko thấy, định ỉh thẳng thì hần lên tiếng :

_ Đúng là oan gia ngõ hẹp mà, ỉh ầu cũng gặp, chắc ra đường ko coi ngày rồi .

“Lúc đầu đã ko mún nói rùi mà hần còn kím chiến thì pôn cô nương cho pik tay “ – nó nghĩ. Nó giả pộ cừi cừi vs hần rùi trả đũa lại :

_ Òh ồ, thì ra là pạn Huy hả? Tui cứ tưởng đang nói chiến vs mý người ko pik lịch sự là cái gì chứ, mới gặp nhau zài lần mà đã nói zậy rồi, thiệt là thất zọng wớ àh! – Nó giả pộ ghê thiệt

Hần tức tối, nhìn nó bằng cặp mắt rực lửa, đáp trả lại :

_ Hây da, ko pik ai ko pik lịch sự áh nhaz, hum wa mới có người đưng trúng tui mà hum nay còn dám lớn tiếng zậy nữa áh, trường này tui nhớ là toàn hs ưu tú thoy mành, sao lại có mý người như zậy ở đây nhì ? – Hần chọc nó mà ko pik có 1 “ ngọn núi lửa “ sắp phun trào =.=

Nó giận dữ ra mặt, xia lại hần :

_ Haizzzzz thiệt đúng là cái đồ ... cái đồ ... đàn pà ... đàn ông con trai gì mành nhỏ nhen, hẹp hòi thý ớn, ần nói zô ziên nữa chứ ... mành thoy, tui cũng ko chấp mý cái loại ” đàn pà ” này, tui zô lớp trước đây, đúng đó tự kỉ 1 mình ỉh haz – Nó chọt hần câu cú rùi pước thẳng zô lớp, làm hần tức mún điên lunz zì có 1 con nhỏ dám xia xói zà chửi hần là như zậy. Nó thì tí ta tí tòn zề chỗ của mình, còn hần thì mặt hằm hằm pước zô lớp làm cho ko ai dám lại gần lunz ^^ . Thấy hần như zậy tên Duy mới hỏi :

_ Ai chọc mày hả Huy? Sao mặt mày 1 đống zậy ?

Hần nghe tên Duy hỏi mà mún pốc khói, lạnh lùng trả lời :

_ Ko có gì, tại hum nay đưng trúng 1 con nhỏ zô ziên thoy .

Vinh nghe zậy thì chồm người lên hỏi hần :

_ Ủa ai zậy? Tao thý mày đầu có nc vs ai trong trường ngoài tụi tao ầu mà có ai dám chọc mày?

Hần pực mình, gằn từng tiếng :

_ Thì cái con nhỏ hum wa đưng trúng tao đó, hum nay tao mới gặp nó ngoài pải để xe, thì pị nó thọt cho mấy câu, tức ko nói đc gì lunz – Hần ” sôi máu “

_ Àh Vi óz hả? Tao thý Vi dễ thương lắm mành, chắc mày chọc gì Vi nên Vi mới chửi mày chứ gì? – Vinh nói thản nhiên mà ko pik tên pạn của mình đang pực mình ko thể tả nổi.

_ Thoy mệ wá, tao ngủ đây, nói tới là mún điên lunz áh, thiệt là mắt nặt Minh Huy này wá – Huy nói câu cú rùi úp mặt xún pàn ngủ ngon lành làm cho 2 tên kia pát lực lunz ==

Con Ngọc thý nó cứ tùm tùm cừi wài thì lấy làm lạ, liền hỏi :

_ Vi, ai nhập mày zạ? Làm gì cừi wài zậy, có cần tao kêu 114 cho mày hôm ? – Con Ngọc chọc nó

Nó nhìn con pạn cừi rõ tui nói :

_ Mới có chiến zui mành, tao mới trả thù đc thẳng hum wa tao đưng trúng óz, zui hết sức zui lunz áh ^^

Con Ngọc cũng zui lây :

_ Zậy hả? Mày giỏi lắm, tao cũng ko ưa thẳng đó, zậy mà hok hìu sao có nhieu nhỏ mê nó lắm nhaz !

Nó lắc đầu nói :

_ Chắc mấy con đó pị tâm thần cả lũ ời, thẳng đó chỉ đc mỗi cái mặt đẹp thoy chứ chánh thý ớn, cho ko chắc tao cũng hok them lấy wá – Nó hào hứng phát biểu

Con Ngọc nhìn nó cừi :

_ Thoy đừng chê wá, ngừi taz có câu “ Ghét của nào trời trao của đó “ óz, coi chừng sau này hok chừng 2 tụi pây thành 1 cặp cũng nên

Nó phn pác liền :

_ HOK DÁM! Nhìn thấy mà ghét, mày nghĩ sao mà nói tao chịu wen thằng đó vậy, mơ ỉh cưng ^^

Con Ngọc ko nói gì nữa, chỉ cù cù rồi lấy sách ra đọc típ. Còn nó thì ngồi cù mãi nguyên zì chiến zà rồi, còn 1 người nào đó tuy ngủ nhưng vẫn cảm thấy tức tối zì pị nó xỏ ^^!

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Chiều, nó đang lang thang 1 mình ngoài đường thì gặp phải 1 đám con trai, nhìn là pik ko đáng hoàng zì rồi mà còn say xỉn nữa chứ (nó chúa ghét những thằng như vậy ó). Linh tính có chiến gì ko hay sắp xảy ra nên nó đang định quay người đi thì có 1 thằng đô con, zịnh zai nó rồi nói :

_ Cô pé, đi chơi vs tụi anh đi, hum nay anh đang zui, mình vậy tới tới lunz nhaz – Giọng tên đó zang lên làm nó rung mình zà lo sợ.

_ Hok hok, tui ko đi vs mý anh đc đâu, mý anh tìm người khác ỉh nhaz, tui phải zề nhà – Nó lắp bắp

Thằng đó típ tục :

_ Thoy màh cô pé, đi vs tụi anh zui lắm, đi đi màh

Nó sợ wá liền dẩy thật mạnh zào tên đó, làm thằng đó ngã nhào, đầu đập xún đường chảy máu. Nó hốt hoảng, định bỏ chạy thì mấy tên kia liền la lớn :

_ Con nhỏ này làm đại ca chảy máu rồi, cho nó pik thế nào là lễ độ đi

Thì ra thằng đô con đó là đại ca của nguyên nhóm này, nó cảm thấy run sợ liền chạy thật nhanh, mong sao thoát đc. Con đường này rất vắng, ít người wa lại nên chẳng ai giúp đc nó cả. Nó chạy, chạy mãi nhưng ko may lại vấp phải 1 cục đá to, nó ngã làm tay nó pị chảy, chảy máu khá nhiều. Nó nghiêng rặng lại zì đau zà rất, lúc đó mấy tên kia cũng phát đc nó, đang định tiến tới cho nó 1 trận như đòn thì có 1 tiếng xe máy rồ ga phóng nhanh đến, chiếc xe dừng lại thì chỉ cách chỗ nó khoảng 5cm mà thoy (pro ghê taz ^^). Người đó bước xún xe, cúi mũ bảo hiểm ra thì ko ai khác chính là Vinh, Vinh phát gặp nó khi nó đang chạy và theo sau là đám côn đồ kia nên đã hui ra mọi chiến liền đuổi theo nó, may là Vinh đến kịp lúc nó sắp pị “màn thịt “. Nó mừng rỡ òa khóc, Vinh liền đến bên nó nói nhỏ, vừa đủ cho nó và Vinh nghe :

_ Vì ko sao chứ? Trong lúc Vinh đánh tụi nó, Vi chạy đi nhaz, ở đây nguy hiểm lắm, Vinh sẽ theo sau liền, đừng sợ gì hết – Vinh khẽ ôm nó zào lòng an ủi

Nó ngược đôi mắt đầm nước lên nhìn Vinh gật đầu tỏ ý đã hui. Nói xong Vinh đứng dậy quát lớn, dường như ko còn là Vinh khi nói chiến vs nó rồi :

_ MÚN ĐÁNH NHAU PHẢI KO? XEM NHƯ HUM NAY LÀ NGÀY TẬN THỂ CỦA TỤI PÂY RÙI, THẲNG NÀO MÚN CHẾT THÌ NHÀO ZỎ, TAO CHẤP HẾT!

Cả đám nhào zô 1 lượt nhưng Vinh chẳng tỏ ra sợ sệt gì cả, giữ nguyên khuôn mặt lạnh lùng zà nhào tới đánh mý thằng đó ko thương tiếc, chắc sau trận này tụi nó phải zô pệh zient năm 1 lượt wá (nhẹ thì gãy tay, gãy chân, gãy cổ ... nặng thì chắc “đi zề nơi xa ” lunz wóa). Còn nó lúc này thì cố hết sức chạy, mong sao thoát khỏi nơi quỷ quái đó. Khi tất cả đã đc Vinh xử nhanh- gọn – lẹ zà đang nằm 1 đống dưới đường thì Vinh mới leo lên xe phóng đi. Đi đc 1 lúc đã thấy nó đang ngồi dưới 1 gốc cây khóc, Vinh dựng xe zà bước tới chỗ nó :

_ Đừng sợ,có Vinh ở đây rồi – Vinh vỗ nhẹ vào lưng nó, an ủi

Nó nhìn Vinh cù, lau vội nước mắt đi rồi nói :

_ Cảm ơn Vinh ... nhiều nhaz, ko có Vinh ... chắc Vi cũng ko pik làm sao nữa ...

Vinh hốt hoảng khi nhận ra tay nó pị thương :

_ Ý chết, tay Vi chảy máu kia, để Vinh mua đồ băng lại cho, pị nhiễm trùng thì khổ.

Nói rồi Vinh chạy đến một tiệm bán thuốc gần đó mua bông băng, thuốc sát trùng ... cho nó. Vinh rất khéo, băng ko đau mà còn rất đẹp nữa ^^ . Nó cù tụi nó nói vs Vinh :

_ Vinh băng đẹp ghê, tks Vinh nhaz ^^

Mặt Vinh hơi đỏ, Vinh gãi đầu cù :

_ Chuyện nhỏ ý màh, ko có gì àu. Mà thôi trẽ rồi để Vinh chờ Vi zề, chứ mý con đường này nguy hiểm lém .

Nó gật đầu nói :

_ Zậy phiền Vinh nhaz!

Rồi Vinh chờ nó zề nhà. Trước khi zào nhà, Vinh ngỏ lời mời nó ỉh ún nước vs Vinh zà đương nhiên nó ko ngại gì mà từ chối cả (nó chấp nhận zì Vinh đã giúp nó nhiu zậy màh ^^).

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Hôm sau, nó pước chân zô lớp zà đi tới chỗ của mình, wăng cái cặp xún ghé 1 cách ” phũ phàng “, chưa kịp ” an tọa ” hoàn toàn xún cái ghé là đã thấy con Ngọc la ôm tới lên zì nhìn thấy tay nó pị thương :

_ Viiiiiiiiiiii, mày pị gì zậy? Ai wánh mày há?

Nó nhìn con pạn cừi cừi :

_ Hum wa tao gặp 1 đám côn đồ thoy àh, ko sao àu ^^ – Nó nói tình rui, trong khi đó con pạn thân iu của nó mặt nhăn hơn khi zì thấy tay nó păng trắng toát = (pa mẹ nó cũng zì óz các pạn, mới zừa thấy tay nó pị thương là đã la hét um cả lên, làm nó zừa phải giải thích mà còn lo “ bảo quản “ cái màng nhĩ của mình nữa ^^)

Con Ngọc nhăn nhó nhìn nó nói :

_ Gặp côn đồ màh chỉ pị thương nhẹ zậy sao? Pộ mày học zõ màh giấu tao hử?

_ Zoi àh, tao có học zõ pao giờ, chỉ là lúc đó Vinh xuất hiện kịp lúc nên ” xử ” tụi nó lunz, còn tao thì ngồi khóc ” pù lu pù loa ” òi – Nó xí hổ khi phải ” khai páo ” ra điều đó)

Con Ngọc “giương mắt ếch” nhìn nó ngạc nhiên :

_ Sao mày ỉh đầu hay pị cái gì thẳng Vinh cũng xuất hiện đúng lúc wá zậy? 2 đứa pây có gì giấu tao phải hôn?

Nó tát cho nhỏ pạn 1 cái rùi trả lời :

_ Tình chưa con? Mây có pị gì ko mà nói zậy zạ? Tao vs Vinh có gì đâu, chỉ là trùng hợp thui mờh – Nó phân bua

Con Ngọc hui ý, cũng ko hỏi thêm gì nữa chỉ gật đầu tỏ ý đã hui (zì con Ngọc ko mún xâm phạm wá nhiu zề những ziệc riêng tư của nó, sợ sẽ làm nó ko zui => sút mẽ tình cảm pạn

pè thân thiết, nhỏ rất hui nó đó nhaz, nào là tính tình, thói wen, sở thích ... cũng có khi là pik đc nó đang suy nghĩ những gì lunz đó ^^)

Giờ ra chơi, nó vs con Ngọc đang định xún căn-tin mua đồ ăn thì con Ngọc tự dưng pị khó thở zà đau tim, nó lo lắng định chạy lại đìu con pạn thì đã có 1 người nhanh hơn nó – đó là Duy. Duy vs tụi hấn cũng đang định pước ra lớp để xún căn-tin thì thấy con Ngọc khuyu xún, tay ôm chặt ngực thì lấy làm lạ liền chạy tới pè nhỏ lên chạy xún phòng y tế làm hấn, Vinh zà nó ngỡ ngàng, chưa hui chiện gì hết. Sauk hi đc các cô ở phòng y tế cho ún thuốc zà nghỉ ngơi thì con Ngọc cũng tỉnh lại, nó liền tới hỏi :

_ Mây có sao ko? Có mệt ở đâu ko?

Nhỏ khó nhọc trả lời nó, miệng zăn cổ găng nở 1 nụ cừi cho nó an tâm :

_ Tao ko sao àu, chắc pệnh cũ tái phát ấy màh, dạo này thời tiết thất thường wá .

Nó lo lắng nói :

_ Tao nhớ là lúc nào mây cũng đem theo thuốc phòng khi có gì màh, sao dạo này ko đem theo ún nữa?

Nhỏ Ngọc cừi trả lời :

_ Tao làm piếng mang, cứ nghĩ là hết pệnh òi nên ko mang nữa, sr mây zì đã để mây phải lo cho tao.

Nó cùì, cóc nhẹ đầu con pạn :

_ Mày thiệt là, pạn pè ko mà còn ngại.

_ Àh mà Vy nèk, trong lúc tao ngất đi, tao có cảm giác như có ai đó pè tao zậy đó, ngừi đó là ai zậy? – Con Ngọc hỏi nó.

_ Àh tao wên nói vs mày, tên Duy đó ... nhìn zậy màh cũng ko đến nỗi nào ... – nó cùì.

2 đũa đang nói chiến thì tui hấn pước zào phòng, Vinh pước đến trước, hỏi nó :

_ Ngọc đỡ chưa? Có cần mua gì hok? Vinh mua giúp cho?

Nó cùì rõ là tui, khoe chiếc răng khểnh duyên (làm cho Vinh đỏ cả mặt ý) :

_ Zậy thì tốt wá, zậy Vinh mua hộ giúp cho Vi 1 phần cháo thịt vs mý hộp sữa nhaz, con Ngọc nó đói rồi đó .

Vinh nhìn nó gật đầu, cùì :

_ Ok, 5 phút là có liền – Nói rồi Vinh nhanh chóng pước ra khỏi phòng .

Còn lại hấn, Duy và nó ở trong phòng, lúc này nó mới ra hiệu cho Duy ra khỏi phòng nói chiến vs nó. Khi 2 đũa đã đứng khuất phòng y tế khá xa, nó mới lên tiếng hỏi :

_ Duy nè, cảm ơn ông zụ con Ngọc nhaz, nếu ko có ông tui cũng ko pik làm sao nữa ^^ – Nó nhìn Duy cùì tui

Duy zăn giữ pộ mặt lạnh lùng, trả lời bằng 1 giọng trầm buồn, đôi mắt nhìn xa xăm :

_ Ko có gì phải cảm ơn, tại zì tui ko mún có thêm 1 ngừi như zậy nữa thôi ... – Nói rồi Duy pước ìh thẳng, làm nó chưa kịp phản ứng gì hết, chỉ nghĩ thầm “tên này nói gì khó hiểu wá zậy taz? 1 ngừi như zậy nữa là sao? Mà thoy kệ đi, miễn con Ngọc ko sao là mừng rồi, dù gì mình cảm ơn tên đó cũng ko sai “, rồi nó pước zào phòng thì pát gặp hấn, nó nhìn hấn cùì đều rồi nói :

_ Con Ngọc wá là có phước haz, đc cả pạn Huy tới thăm thể này wá là may mắn đó – Nó nói đều hấn

Hấn nhìn nó cùì nửa miệng, trả lời :

_ Cô ghen tị sao? Cũng chỉ là zì thứ 2 thẳng pạn tui lo lắng cho pạn cô wá, nên cũng mún tới ngắm dung nhan pạn cô 1 chút thoy ý màh, có gì cô ko hài lòng sao? – Hấn nói zô cùng thân nhiên mà ko pik là nó đang “póc lửa”.

Nó nhìn hấn vs đôi mắt lạnh, nói :

_ Anh wá đáng lắm, ý mình có cái mấ là mún làm gì thì làm hả? Anh nhìn lại mình đi, tui thứ 2 ngừi pạn của anh còn tốt hơn anh gấp vạn lần đó, ko hiểu làm sao mà 3 ngừi có thể thân thiết như zậy đc – nó nói mà giọng nghèn nghẹn, chỉ zì nó tức wá mà thoy.

Hấn nhìn nó vs 1 khuôn mặt lạnh lùng, đôi mắt như “rực lửa “ :

_ Tui thể nào cũng chẳng liên wan gì đến cô cả, cô đừng có nói này nói nọ, tui ghét nhất là mý đũa con gái nói nhieu, nghe mún lũng bùng hết cả lỗ tai, tốt nhất là tui vs cô ko nên đụng mặt nữa, nếu có thì cứ coi như là ko wen pik là đc. Chào cô! – Hấn nói mà như ko lấy hơi lunz ý, đường như hấn rất giận dữ, ko hấn là do những điều nó nói, mà còn điều gì khác nữa chẳng ???

Nó đứng đơ 1 hùi cũng bình tĩnh lại đc, cùng lúc đó Vinh cầm bịch sữa và hộp cháo pước zào :

_ Sr Vi nhaz, tại kẹt xe wá nên Vinh zề trễ. Ủa màh mọi ngừi đâu hết rồi? – Vinh ngạc nhiên khi trong phòng chỉ còn lại nó.

_ Àh... Ờh mấy ngừi kia lên lớp hết rồi, zô tiết oý màh – Nó ấp a ấp ứng trả lời.

_ Ủh haz Vinh quên mất, zậy Vi lên lớp lunz đi, để Vinh chăm sóc Ngọc cho. – Vinh cùì hiên, đề nghị vs nó.

Nó lắc đầu, nói :

_ Thôi đc rồi, để Vi chăm sóc Ngọc cho, Vinh lên lớp đi, sẵn xin phép cô cho Vi vs Ngọc nghỉ 2 tiết cuối lunz nhaz !

_ Ủh, thoy zậy cũng đc, có gì thì phải páo cho Vinh pik óz nhaz, Vinh lên lớp đây, pp Vi – Vinh cùì tui, vẫy tay chào nó.

_ Ủhm, pp Vinh – Nó vẫy tay chào lại.

Sau cuộc cãi zã vs hấn, nó nghĩ rất nhieu : ” Hấn thật là wá đáng màh ... ý mình là ai cơ chứ ... mình màh phải sợ hấn sao ... thiệt là tức chết màh ... “. Nhưng nó cũng có 1 cảm giác rất lạ mỗi khi chạm mặt hấn : ” Rõ là ko ưa ... nhưng cứ mỗi lần gặp hấn là mình lại có cảm giác lạ wá ... dường như là

mình zà hấn đã từng wen pik rùi ... cảm thý hấn rất gần gũi vs mình ... sao lại như vậy nhỉ ? ... thiệt là khó hiu wá ... aaa ... đầu mình ... lại thế rồi ... ”
Đang ngập tràn trong những suy nghĩ zề hấn thì 1 con đầu đầu ập đến vs nó ... nó rên lên những tiếng đau đớn zà khó nhọc ... zì lúc trước nó pị tai nạn xe ... khiến cho sau này mỗi lần suy nghĩ nhiều zề 1 chiếc gì đó là nó lại pị những cơn đau đầu đau đớn hành hạ ... đau đến mún khóc ... nhưng nó cố gắng kìm nén lại ... thả lỏng đầu óc ra, ko suy nghĩ thêm gì nữa ... ngả ngời ra sau ghế, nó nhắm mắt lại zà mong sao cơn đau đầu đau đớn mau phiền mất ... chỉ 1 lúc sau, nó đã chìm zào giấc ngủ 1 cách yên bình zà thoải mái nhất ...

Trên lớp :

_ Ê Duy, hùi này sao mày chưa thăm hỏi Ngọc câu nào đã lên lớp ngay rồi vậy? – Vinh hỏi Duy

_ Ko thik, màh mày hỏi nhiều wá – Duy gất gồng trả lời

_ Còn Huy nữa, lúc đầu tao rù mày vs thằng Duy đi thì ko chịu đi, sau lại đi, là sao đây? – Vinh hỏi hấn vs 1 vẻ mặt khó hiu (zì lúc đầu Vinh có rù 2 người íh, màh người nào cũng từ chối, ko pik sao lát lại tò theo Vinh xún phòng y tế lunz ^^)

_ Thik thì đi, cảm ảh?- Hấn trả lời cực tình

_ Ko hiu nổi 2 thằng pây lunz, haizzzz – Vinh thờ dãi nhìn 2 thằng, 1 thằng thì ngủ, 1 thằng thì trầm ngâm suy nghĩ gì đó, mặt ko biểu lộ cảm xúc gì cả (tên này rất ít khi biểu lộ cảm xúc ra ngoài, mặt lúc nào cũng lạnh như băng ý .)

_ Vinh, sao tao thấy mày hay nói chuyện vs con nhỏ đó wá vậy? Pô mày thik nó rùi hả? – Hấn ngược pò mặt ngái ngủ của mình lên hỏi Vinh.

_ Nhỏ đó là nhỏ nào? Mày nói rõ xú coi. – Vinh hỏi lại

_ Thì cái con nhỏ bạn vs con Ngọc đó. – Hấn khó chịu khi nhắc tới nó.

_ Àh Vi hả? Thì có gì đâu, bạn pè nói chuyện ko đc ảh? Màh mày hỏi có gì ko?

_ Ko có gì, thik thì hỏi vậy thoy. – Nói rùi hấn úp mặt xún pàn ngủ típ ==

Giờ ra zề :

_ Vi, Ngọc 2 người định zề hả? Ngọc khỏe chưa? – Mới zừa hết tiết là Vinh chạy ngay xún phòng y tế.

_ Ủh, Vi vs Ngọc đang chuẩn bị zề nè, con Ngọc nó đỡ nhiều rùi, cảm ơn Vinh nhiều nhaz – Nó cùì tui trả lời (sau khi đánh 1 giấc xong thì cơn đau đầu cũng tan phiền mất, pây giờ nó đã bt trở lại ^^)

_ Có gì đâu, bạn pè giúp đỡ nhau là bt màh, Vi đừng ngại – Vinh cùì

_ Vậy thoy tui mình zề, coi chừng ông pảo zề đóng cổng rùi thì mệt. – Ngọc lên tiếng

_ Ủh, zề thoy – Nó hào hứng

Sau khi đã đưa con Ngọc zề tới tới nhà, nó đang định quay xe chạy zề nhà thì Vinh gọi :

_ Vi ơi, chờ Vinh với

Nó ngạc nhiên way lại, cùì lộ ra chiếc răng khểnh :

_ Có chuyện gì hả Vinh?

_ Ờh ... thì ... Vi wên chuyện Vinh mời Vi íh ún nước ừi hả ? – Vinh hỏi đỏ mặt nhìn nó

_ ý chết Vi xin lỗi nhaz, tại lo cho con Ngọc nên Vi wên mất tui lunz ảh – Nó đập trán

_ Vậy ... giờ mình íh lunz nhaz – Vinh phấn khởi

_ Ok – Nó cùì

Quán trà sữa :

_ Vinh mời Vi íh ún nước có chuyện gì Vinh mún nói hả? – Nó hỏi Vinh khi Vinh đang khuấy ly trà sữa

_ Àh, ờh có chuyện – Vinh ập ứng

_ Chuyện gì vậy? Vinh nói đi. – Nó nhìn Vinh cùì

_ Vinh mún nhờ Vi 1 chuyện, nhưng ... Vinh sợ ... Vi ko đồng ý ... – Vinh hỏi ngại

- _ Nhờ Vi chiến gì vậy? Vinh cứ nói đi, nếu giúp đc Vi sẵn sàng giúp mành. – Nó khuấy khuấy ly trà sữa, cừ cừ nhìn Vinh
- _ Ủm... Vinh định nhờ Vi... giả làm bạn gái... của Vinh... có đc ko? – Vinh nhìn nó như cầu xin
- _ “Ax “ “Ax “ (nó pí” sặc ” sau khi câu nói của Vinh zà dứt ^^) ...
- _ Vi, Vi có sao ko? – Vinh lo lắng nhìn nó
- _ Àh, ờ ko sao, mà Vinh nói giỡn hay nói thiệt vậy? sao lại nhờ Vi giả làm bạn gái Vinh? – Nó hỏi nguyên 1 tròn
- _ Vinh nói thiệt mành, tại zì mẹ Vinh pí pệnh nặng lắm, bác sĩ nói có thể mẹ Vinh ko sống đc bao lâu nữa, có nhiều lần mẹ nói vs Vinh nên có bạn gái, nhưng những lúc đó Vinh đều từ chối, đến bây giờ mẹ như vậy rồi, nên Vinh mún 1 lần dẫn bạn gái zề ra mắt mẹ, cho mẹ an tâm... – Vinh nói vs giọng trầm zà hơi đượm pòn, ánh mắt nhìn xa xăm.
- _ Vậy àh? Vi xin lỗi nhaz, Vi ko pik... nhưng mành... Vinh có nghĩ là làm như vậy là lừa dối mẹ Vinh hok? – Nó nói có zề hơi ngại.
- _ Nhưng mành Vinh pik làm sao đc, Vinh nghĩ chỉ còn mỗi cách đó mà thôi, Vinh ko mún nhìn mẹ lo lắng cho Vinh hoài đc... – Vinh nhìn nó như cần sự giúp đỡ.
- _ Vậy thôi đc rồi, Vi sẽ giúp Vinh, mà khi nào thì chúng ta đi gặp mẹ Vinh? – Nó hỏi
- _ Vinh định là sáng mai, Vi có bận gì ko? – Vinh vui mừng
- _ Ko, Vi ko bận gì hết – Nó cừ vs Vinh
- _ Vậy thì tốt wá, vậy 8g sáng mai Vinh wa chờ Vi đi nhaz! – Vinh hào hứng đề nghị.
- _ OK, vậy cũng đc, nhưng mành... Vi thấy hơi ngại ngại sao đó...
- _ Ko sao đâu, Vinh nghĩ sẽ ổn thôi... vậy Vinh cảm ơn Vi trước nhaz
- _ Hi, Vinh đừng ngại, ko có gì đâu – Nó cừ lộ ra chiếc răng khểnh.
- _ Cũng trễ rồi, thôi mình zề ỉh, mai gặp lại nhéz – Vinh nói rồi cầm chiếc chìa khóa xe đứng lên
- _ Ok, vậy mình zề – Nó cũng theo Vinh trước ra zề...

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

Sáng hôm sau, nó dậy thật sớm, chọn cho mình 1 pò đầm đẹp, trang điểm nhẹ, chải tóc gọn gàng zà xún nhà đợi Vinh tới. (nó xin phép pa mẹ là ỉh chơi vs bạn y mành ^^). Một lúc sau Vinh tới chờ nó ỉh. Hôm nay Vinh mặc 1 chiếc áo sơ-mi trắng, cùng vs quần tụt đen zà 1 đôi giày thể thao đen nốt, trông Vinh rất lãng tử. Vinh chờ nó tới 1 ngôi biệt thự rất to và đẹp. Vinh đi cất xe rồi cùng nó zào nhà – đây là nhà Vinh. Vinh dẫn nó zào 1 căn phòng có cánh cửa trắng vs các họa tiết rất đẹp. Trong phòng có 1 người phụ nữ trung niên đang ngồi xem báo, Vinh nhẹ nhàng nói:

- _ Mẹ ơi, con zề rồi!
- Người phụ nữ đó ngẩng mặt lên, khi zà nhìn thấy nó pà đã nở 1 nụ cừ, vs chất giọng trầm và ấp ấp, pà nói:
- _ Cô pè này là ai đây Vinh? – Pà zà hỏi zà cừ, 1 nụ cừ ảm áp.
- _ Zà là bạn gái con ạh, hum nay con mún dẫn cô ấy đến đề giới thiệu vs mẹ – Vinh tự tin trả lời.
- _ Ủm, tới giờ mới chịu nghe lời mẹ đó hả? Mà ko sao, bây giờ zăn còn kịp... Àh mà, con tên là gì? 2 đứa wen nhau bao lâu rồi? – Mẹ Vinh đang nói thì chuyển wa hỏi nó.
- _ Zà... con tên Vi, tụi con wen nhau cũng đc zài tháng rồi ạh – Nó khá ngượng khi nói chuyện vs mẹ Vinh
- _ Con ko cần ngại đâu, chắc cũng sắp là người nhà hết rồi mành, phải ko Vinh? – Mẹ Vinh hỏi, kèm theo là 1 nụ cừ mẫn nguyện.

_ Àh ... zạ – Vinh cừi

_ Mà thôi 2 đứa cứ đi chơi đi, tối zề ăn cơm zới mẹ là đc rồi – Mẹ Vinh cừi tui nói.

_ Zạ? Ăn cơm? ... – Nó ngạc nhiên

_ Àh zạ tại pạn gái con 1 lát phải ỉh học thêm nên chắc ỉh chơi xong con chở cô ấy zề lunz, ko cùng mẹ ăn cơm đc rồi, pữa khác mẹ nhéz – Vinh “đờ” dùm nó.

_ Ôh zậy hả? zậy thì chừng nào rảnh cứ ghé nhà bác chơi nhaz, con đừng ngại. – Mẹ Vinh nói chuyện rất nhã nhặn zà từ tốn.

_ Zạ – Nó đáp

_ Zậy thôi tui con xin phép đi, mẹ ở nhà có gì thì gọi cho con liền nhaz! – Vinh xin phép đi

_ Con đừng lo, mẹ ko sao đâu, cứ đi chơi đi! – Mẹ Vinh nhìn nó cừi

_ Zạ chào pác – Nó lịch sự chào trước khi đi.

Trên xe Vinh :

_ Mẹ Vinh mong Vinh có pạn gái lắm, tại ... thời gian của mẹ ko còn nhiều ... nên – Vinh áp úng khi nói đến chuyện pệh tình của mẹ mình.

_ Ủhm, Vi pik rùi, Vinh đừng suy nghĩ nhiều, ko sao đâu – Nó nhìn Vinh cừi động ziên.

Sáng hôm sau (giờ ra chơi) :

_ Hề lô! Đang làm gì zậy pạn iu? – Nó chào con pạn thân của nó ^^

_ Hề lô cái đầu mày, hum wa đi đâu nguyên 1 ngày mà tao wa kiểm ko gặp – Con Ngọc nhìn nó vs ánh mắt 2 viên đạn.

_ Hi hi, sr nhaz, hum wa tao có chút ziệc pận, ủa mành tao ỉh có pui sáng hoy mành, sao nói “lô” “zữ mày, kiểm tao có chi hôm zạ? – Nó cừi nhưng trong lòng hơi pối rồi ^^

_ Ôh, hum wa tao rảnh, định rủ mày ỉh nhà sách chơi mà wa nhà mày, mẹ mày nói mày ỉh rùi, đt gọi thì ko đc – Con Ngọc nói.

_ Hi, tại đt tao nó hư đột xuất, sr sr nhìu, để pữa khác tao vs mày ỉh cũng đc mành.

_ Zậy chủ nhật này đc hok? – Con Ngọc đề nghị.

_ Ủhm, cũng đc, zậy chủ nhật này mình ỉh – Nó cừi

_ 2 cô nương, đang nói chuyện gì zậy? – Vinh đi ngang wa chỗ nó ngồi, hỏi nó.

_ Hi, chuyện ỉh nhà sách ý mành, Vinh ỉh hôm?

_ Hi thoy 2 người đi đi, Vinh đi ko tiện ầu – Vinh cừi cừi, gãi đầu zi hơi ngại.

_ Đầu có sao, đi đông thì zui thoy mành – Con Ngọc lên tiếng.

_ Ủhm đúng òi đó – Nó đồng tình.

_ Ủhm zậy Vinh đi chung nhaz, mà chừng nào zậy? – Vinh hỏi nó.

_ Chủ nhật tuần này nè – Con Ngọc lanh chanh trả lời dùm nó.

_ Ok, thoy Vinh zô thư ziện nhaz, pp – Vinh zơ tay chào rùi pước ỉh.

_ Thoy để tao đi mua đồ ăn đă, đói pụng wó – Nó xoa xoa pụng.

_ Ủhm, mày đi đi, nhớ mua cho tao nữa nghen – Con Ngọc nháy mắt vs nó.

_ Dạ em pik rùi, khổ wá, nói mãi – Nó chọc con Ngọc zà zọt lẹ (sợ pị “chém” ý ăh ^^)

“Hum nay căn-tin sao đông wá zậy chòiiii ...” – Nó than thở zà xoa xoa cái pụng đang “piểu tình dữ dội” của mình ^^! (chị nỳ ăn như heo zậy ăh, mà ko hủ sao ko “pự” nhẻ?)

Cúi cùng nó cũng quyết định “xấn tay áo” xông zô zi ... wá đói rùi =)).Đang chen lấn dữ dội thì nó pắt gặp hấn, hấn đang ngồi zìra ăn zìra nói chuyện vs

Duy rất zui zẻ. Nó nghĩ thầm “Minh sao zậy nè? Sao lại để ý tới hần chứ? Thoy thoy đẹp ỉh, zì cái pao từ trước đã ^^”. Nghĩ rùi nó típ tục “trận chiến” mua đồ ăn =)). Sau 15p “chen wa, đẩy lại” nó cũng đã mua đc đồ ăn cho nó zà con Ngọc. Đang hào hứng zì sắp đc ăn, lo cùì toe toét mành ko chịu nhìn đường nên ... “BỊCH”, mấy pịch bánh của nó rớt xún, ly nước đổ lên áo của người nó đụng phải làm người đó la lên :

_ Này, có mắt ko zậy? Pấn hết áo của tui rồi nè.

Nó zìra nghe thấy cái giọng nói này là đã nhận ra ngay – chính là hần (mặc dù đang lúi cúi nhặt mấy pịch pánh). Hần đang pực tức nhìn nó vs ánh mắt rực lửa. Nó zội zả rút trong túi ra 1 chiếc khăn tay, nhét zào tay hần zà nói nhỏ nhẹ (ko nhìn mặt hần lunz nhaz) :

_ Xin lỗi! Tui ko để ý, thông cảm cho. – Nó nói rùi pước đi, ko để hần nói thêm 1 lời nào nữa. Hần đứng như trời trồng, cầm chiếc khăn của nó trên tay mà hần tức mún điên người, thấy zậy tên Duy đằng sau pước tới, zỏ zai hần :

_ Nè, pì gì zậy? Lại đụng mặt con nhỏ đó nữa rùi hả? 2 đứa pây công nhận có duyên ghê nhaz – Duy cùì cùì chọc hần.

_ Duyên cái con khi – Nói 1 câu cụt lùn rùi hần pò đi 1 nước, làm tên Duy chưa kịp phản ứng gì lunz ^^!

(hần mắt pình pình, liền định wăng cái khăn của nó đưa cho hần đi, nhưng ... có 1 cái gì đó ... trong lòng hần ... cản hần lại ... hần thôi ko zút ỉh nữa, cầm chiếc khăn ỉh tới 1 cái ghế đá khuất người ngồi xún, pắt đầu sẫm soi chiếc khăn đó zà những suy nghĩ chợt xuất hiện trong đầu hần : ” Sao chiếc khăn này ... nhìn wen thể nhĩ ... hình như là ... hồi trước mình cũng có 1 chiếc như zậy ... mành ko phải ... đây là chiếc khăn của mình ... đứng rùi ... ko nhảm đc ... nó đúng là chiếc khăn của mình ... ủa mành sao ... cô taz lại có đc nó chứ ... ko lẽ nào ... mành cũng lạ thật ... cứ mỗi lần gặp cô taz ... mình lại cảm thấy ... hình như là mình zà cô taz ... đã từng wen pìk zậy ... sao lại như thế ... ko thể ... ko thể nào ... chẳng lẽ ... cô taz là ... “)

Thấy nó chạy ra, trên tay cầm mấy pịch bánh, con Ngọc chạy lại nói vs nó :

_ Sao lâu zậy mày? Có chiến gì hả?

_ Àh... ờh ko có gì đâu, tại căn – tin hum nay đông wá – Nó cố nhìn con pạn cùì.

_ Ủhm zậy thoy wa ghế đá pên kia ngồi ăn ỉh, đứng đây làm gì – Con Ngọc giựt mấy pịch bánh trên tay nó rùi kéo nó tới 1 cái ghế đá gần đó ngồi ăn. Nhưng nó ko còn tâm trí nào để ăn nữa ... nó lại típ tục ... có lại cái cảm giác đó khi gặp hần ... chẳng lẽ nào ... nó zà hần ... đã từng wen vs nhau từ trước rùi sao ???

Cúi gờì :

Nó vs con Ngọc dọn dẹp tập vở xong hết ùì, đang định pước ra khỏi lớp thì con Ngọc nói vs nó :

_ Àh Vi mậy zẻ trước ỉh, tao có ziệc ỉh đây chút

_ Ok, zậy tao zẻ trước nghen, pái pai – Nó zẩy tay chào nhỏ pạn.

Hum nay con Ngọc định gặp Duy cảm ơn ziệc đã giúp nó, “đã mấy ngày rùi mà chưa nói lời cảm ơn vs người taz thì kì lắm” – con Ngọc nghĩ zậy. Nó đứng ngoài cửa lớp, chờ cho cả lớp ra ngoài hết, rùi mới pước zô lớp gặp Duy. Cũng may hum nay hần vs Vinh có ziệc pạn nên zẻ trước, chỉ còn lại Duy nên dễ nói chiến. Con Ngọc hơi ngại ngại nhưng cũng lên tiếng khi đã đứng trước mặt Duy :

_ Duy nè, tui có chiến mún nói .

Duy ngước mặt lên nhìn nó ngạc nhiên, rùi lại trở lại pộ mặt lạnh lùng zỏn có, hỏi :

_ Chiến gì zậy? Nói mau đi, tui còn zẻ nữa.

_ Àh ...tui mún cảm ơn zì đã giúp tui khi tui ngặt ... – Con Ngọc áp ứng hồi lâu rùi mới nói hết đc ý của mình.

_ Chiến đó hả? Đừng pận tâm, chỉ là zì thấy có người gặp khó khăn nên ra tay cứu giúp thoy mành, làm gì mà phải pìk on dừ zậy – Duy nhìn Ngọc cùì nhếch môi, trông thật lạnh lùng zà rất ư là ... đều.

_ Cậu nói năng cẩn thận nhaz, chẳng wa là thấy cậu giúp tui như zậy, thì tui phải cảm ơn là lẽ đương nhiên rùi, đừng có suy pụng taz ra pụng người . – Con Ngọc pực mình, nói 1 hơi lunz.

_ Ờh thì ra là zậy, thoy đc rùi, xem như chấp nhận lời cảm ơn của cô, còn pây giờ, làm ơn tránh đường để tui đi zẻ, đc chứ ? – Duy khinh khinh nhìn Ngọc, tỏ vẻ khinh thường.

_ Ko cần cậu nói, chào cậu – Nói rùi con Ngọc pò đi thẳng.

_ Trẻ con thật ... nhưng cũng khá giống đấy chứ ... – Duy nói thầm zà nở 1 nụ cùì cay đắng.

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Chủ nhật :

Hôm nay nó hẹn vs con Ngọc zà Vinh là íh nhà sách vs 2 người, đúng 9g sáng là nó đã chuẩn bị xong xuôi, chờ con Ngọc và Vinh tới. Ngồi chờ một lúc thì chuông đt của nó zang lên, zội cầm máy lên nghe thì đầu dây bên kia là giọng của con Ngọc :

_ Vinh nó có chiến mún nói vs mày nèk – Ngọc chuyển máy cho Vinh (đầu dây bên kia nghe tiếng khẽ nói : “Vinh ra đây nói chiến vs Vi lát nhaz, Ngọc chờ xíu “ . Rồi nó nghe tiếng Vinh vang lên trong đt :

_ Vinh wa rước Vi nhaz, mẹ Vinh mún gặp Vi bây giờ, Vinh cũng ko pik nói sao vs mẹ nữa, nên đành nói là wa nhà rước Vi – Vinh ngại ngại

_ Ko sao đâu, zậy Vinh wa nhà Vi đi – Nó nói .

_ Zậy chờ Vinh xíu nhaz, Vinh wa liền.

5p sau Vinh đã có mặt trước cửa nhà nó, rồi Vinh chờ nó đi. Nhưng lần này Vinh ko chờ nó zè nhà Vinh nữa, mà là đến pệnh zện. Vinh dẫn nó zào 1 phòng pệnh trông khá là “đặc biệt”, có lẽ là phòng pệnh VIP. Trong phòng mẹ Vinh đang ngồi dựa người zào thành giường, nhìn nó mỉm cười. Nó gặt đầu chào rồi mẹ Vinh ra ý kêu nó và Vinh tới ngồi cạnh pà. Mẹ Vinh nói :

_ Có lẽ ... thời khắc đó sắp đến rồi ... trước khi nhắm mắt, mẹ mún 2 đứa kết hôn, 2 con nghĩ sao? – Mẹ Vinh cười hạnh phúc nhìn nó.

_ Ah zạ ... chiến đó thì ... – Nó ấp úng, cúi đầu xún.

_ Mẹ àh, mẹ đừng nói zậy chứ, chiến đó ... thì chắc chưa đc đâu mẹ àh ... tụi con còn đi học, zà lại con cũng chưa tới thừa chiến vs ba mẹ Vi màh – Vinh cố tìm cách gạt pò ý kiến của mẹ mình.

_ Cái thằng này, íu nhau thì phải kết hôn chứ. Con còn định chờ đến pao giờ, mẹ chỉ mong mún nhìn thấy 2 đứa kết hôn vs nhau thôi, có như zậy ... mẹ mới yên lòng ... nhắm mắt đc ... – Mẹ Vinh nói vs về đượm pùn ...

_ Pác àh, con xin lỗi khi phải nói điều này, nhưng màh ... có lẽ ... ziệc kết hôn bây giờ ko đc đâu àh ... – Nó lấp lúng câu nói làm cho cả 2 người kia ngạc nhiên.

_ Pác ko hiểu ý của con? Con nói rõ xem – Mẹ Vinh gắng hỏi nó.

_ Zạ, con xin lỗi zì đã giấu pác zà anh, thực ra là pà mẹ con mún con phải đi du học 5 năm ở bên Pháp để sau này kế nghiệp pà con làm kinh doanh ... nên có lẽ ... ziệc kết hôn ... rất khó àh ... – Nó pịa 1 lý do ngay lập tức, làm cho Vinh cũng phải ngạc nhiên.

_ Zậy àh? Zậy khi nào con đi ?

_ Zạ có lẽ là ... zài tuần nữa thôi àh – Nó típ tục “ pịa “

_ ùhm ... pác cũng ko mún làm khó con đâu, nhưng pác chỉ mún thấy 2 đứa hạnh phúc bên nhau thôi, pác cũng đã hài lòng lắm rồi ... – Mẹ Vinh có vẻ rất tin những gì nó “ pịa “ zà thông cảm cho điều đó.

_ Con thật sự rất xin lỗi pác zà anh, con ko mún zấu mọi người ... nhưng chỉ zì ... hoàn cảnh ép buộc ... nên – Nó giả pò “ trung “ khuôn mặt tội nghiệp ra ^^!

_ Anh hiểu rồi, thôi ... em đừng pùn ... chiến này cũng đâu ai mún zậy ... – Vinh giả zờ an ủi nó.

_ Pác chỉ mong thằng Vinh có bạn gái thôi, chứ tính nó cứ lảm lảm lì lì, ko chịu wen ai hết, cũng đã làm mai cho nó nhiều người rồi mà nó ko chịu đó chứ ... nhưng thôi ko sao cả, con đi du học cũng zì lo cho tương lai thôi màh ... zậy thì mẹ chúc mừng sớm cho 2 đứa nhen, chúc 2 con hạnh phúc ... – Mẹ Vinh nắm tay 2 đứa nó, đặt zào nhau.

_ Zạ, con cảm ơn mẹ – 2 đứa đồng thanh

_ Còn bây giờ cũng trưa rồi, thôi xún ăn vs mẹ 1 bữa cơm đã rồi tính ... nhaz – Mẹ Vinh cười tui

_ Zạ – Nó vs Vinh đồng thanh “ tập 2 “=))

Khi ra zè :

_ Thôi Vinh chờ Vi zè đi con, 2 đứa ráng dành thời gian bên nhau, thời gian của 2 đứa ko còn nhiều đâu, phải pik tận dụng, khi đã pò mắt rồi thì hối tiếc

cũng ko kịp – Mẹ Vinh tiến nó ra cửa, nắm tay nó nói.

_ Zà, con nghe lời mẹ – Nó ngại ngừng

Rồi Vinh chờ nó zề nhà, trên xe là 1 không khí im lặng pao trùm, mãi khi khi đến nhà nó, Vinh mới lên tiếng :

_ Cảm ơn Vi nhìu nhaz, mẹ Vinh zui lắm đó – Vinh cừi ... nhưng là 1 nụ cừi phảng phất 1 nỗi pòn ...

_ Ko có gì đâu, giúp đc Vinh thì Vi cũng thý zui lắm, cho Vi gửi lời chúc mau khỏe nhaz – Nó đặt tay lên zai Vinh, cừi nói.

_ Ủhm, Vinh pik rồi, thôi Vi zào nhà đi, Vinh zề đây, bye Vi – Vinh zẩy tay chào nó.

_ Pp Vinh – Nó cũng chào lại.

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

Như mọi ngày, hum nay nó lại “nướng”. Chuông đồng hồ đã kêu mấy lần rồi mà cũng chẳng dựng dậy đc con ngủ ngủ như “heo” kia. Lúc nó giật mình tỉnh dậy là đã 6g30 rồi, nó zội zội zàng zàng chạy ào zô WC làm vsen zà thay quần áo, chải tóc chỉ trong zòng chưa đầy 5 phút (đúng là pro ghê taz ^^), rồi chạy xún nhà leo lên chiếc xe đạp “phóng” tới trường. Trên đường đang chạy ngon lành, nó bỗng nhìn thấy hấn – hấn đang pì 1 nhóm côn đồ pao zây zà đang chịu những cú đánh từ tụi đó, nhưng lạ là chẳng ai dám zào can ngăn cả, mọi người dường như là vờ ko thý zậy, cứ típ tục làm công ziệc của mình. Nó thý zậy liền zội zã tấp xe zào lề đường, chạy thật nhanh đến nơi mà xảy ra trận hỗn chiến zà hét lên :

_ Dừng ngay lại, mấy người đang làm cái gì zậy hả?

Câu nói của nó còn chưa kịp “zọt” ra hết khỏi miệng là cả đám kia zà cả hấn đều ngoái ra nhìn xem ở đâu phát ra tiếng hét kinh khủng ấy (ôi zời ăh, chỉ ấy có luyện thanh pao giờ ko nhì =. =). Nó “hùng hồn” pước tới chỗ hấn đang pì đám người kia đập cho “tôi pòi hoa lá” rồi la lớn thêm 1 lần nữa, kèm theo là trên tay cầm chiếc đt của nó :

_ Tôi cho các anh 3 giây để pién khỏi đây, nếu ko mún pì tra tay zào “cồng số 8” ! – Nó tỏ ra rất bình tĩnh khi nói ra câu ấy, mặc dù tay cầm đt của nó run như sắp rớt cái đt đến nơi ùi zậy

Zừa nghe xong câu đó là mấy tên đó mặt mày tái xanh, ko pảo nhau mà mạnh đũa nào đũa đó chạy, cứ như kiểu “pò của chạy lấy người yh ăh ^^”(là côn đồ mà sợ mấy chú công an ăh =. =). Lúc này nó mới thật sự lấy lại đc bình tĩnh, zội đỡ hấn dậy zà chở hấn đến pệnh ziện để xem xét coi có pì gì hok (xem như chỉ ấy pì mất nguyên 1 pui học là gì hấn òi =. =). Sau khi hấn đã păng pò zết thương xong xuôi, đang ngồi trong phòng xem ti-vi (phòng VIP ấy ^^!) thì nó pước zào, trên tay cầm 1 hộp cháo zà bịch trái cây. Nó ko nhìn hấn nhưng miệng zăn hỏi :

_ Anh ko sao chứ? Chưa chết nhì?

_ Cũng nhờ phước của cô nên tôi còn ngồi đc đây xem ti- vi này, nhờ cô mà tay, chân tui ko sao thành có sao lunz rồi này (thật ra là sau lúc đám côn đồ kia chạy đi hết thì nó đến đỡ hấn dậy, nhưng khổ nỗi là hấn vá cao zà nặng so vs nó, nên zיע diu hấn từ chỗ đó đến chiếc xe đạp của nó là 1 chiến zựot vá tầm tay nó. KO ÍT LẦN hấn đã ngã lên, ngã xún zà đương nhiên là tay, chân hấn pì “cà” xún mất đường, làm pì trầy rất nhìu, mà còn chưa kể đến là mặt hấn cũng trong tình trạng tương tự, nhưng đỡ hơn 1 xí ^^., ko pik có làm giảm ỉh nhan sắc của hấn ko nhì)

Nó nhìn hấn, nhếch miệng cừi nhặt :

_ Đối vs 1 người ko wen pik như anh, tui làm đc cho anh như zậy là mừng rồi đó – Nó nói mà mặt ko có tí xúu cảm xúc nào hết.

Đó là câu nói cúi cùng đc phát ra trong phòng pệnh của hấn, cả 2 đang theo đuổi những suy nghĩ riêng của mình ... Cúi cùng nó cũng đã lên tiếng trở lại :

_ Trái cây tui đã gọt sẵn hết rồi, cháo cũng có sẵn, anh mún ăn lúc nào thì tự lấy mà ăn, còn chiến ngày hum nay ... coi như chưa có gì xảy ra, zà chúng taz cũng zăn là ... ngủi xa lạ – Nó nói nhưng ko dám nhìn thẳng zào mặt hấn.

Đột nhiên, hấn ngồi dậy, tiến tới trước mặt nó, lấy tay nâng mặt nó lên zà nhìn thẳng zào mắt nó, nói :

_ Cô ... cô zăn còn ... nhớ tới lời nói đó của tui sao? Cô nói đúng ... chúng taz ... cứ xem nhau như ngủi xa lạ là ... đc rồi ... – Hấn ngập ngừng, cúi đầu xún ko nhìn zào mắt nó nữa.

_ Anh ko cần nhắc đâu, đương nhiên là sẽ như zậy rồi, thôi tui zề đây, chúc anh ... mau khỏi – Nó nói rồi pước ra cửa.

Hấn đứng đó 1 hồi lâu rồi lên tiếng :

_ Cảm ... on

_ Ko có gì, cứ xem như chưa có gì xảy ra là đc ... – Nó nói rồi vội vã chạy nhanh ra khỏi phòng pệnh của hần ... trên mặt, có đọng lại 1 giọt nước ...

Nó ra sức chạy thật nhanh, thật nhanh để thoát khỏi nơi này – nơi có hần ở đó ... nhưng dường như ... nó ko nhắc nổi chân lên nữa rồi ... nó ngồi zào 1 băng ghế trống ... khóc zà suy nghĩ đến hần ... ko pik từ lúc nào, nhưng dường như ... cảm giác đó ... dần làm cho nó ko còn ghét hần nữa ... ngược lại ... NÓ THIK HẦN ... Nó đang suy nghĩ thì bỗng nhiên nó cảm giác như có người nào đó đang ngồi cạnh bên nó, cái hơi ấm đó ... dường như là ... Đúng là như vậy, hần đang ngồi cạnh nó, xoay người nó lại, khi hần nhận ra trên mặt nó còn đọng lại những giọt nước mắt thì ... phát giác hần ... ôm nó. Lúc này nó cảm nhận đc hơi ấm của hần rõ hơn zà nước mắt của nó ... cũng thi nhau trào ra ... 5 phút trôi wa, hần pò nó ra, nhìn thẳng zào mặt nó, lấy tay gạt đi nước mắt cho nó, rồi nói (ko còn là giọng nói khi gắt gỏng vs nó nữa ...) :

_ Sao lại phải khóc? Ngươi sai là tui kia mà ... lẽ ra tui ko nên nói điều đó ... Vì ... đừng khóc nữa ... tui ... tui ... thấy đau lòng lắm ... – Hần thốt ra câu nói ấy mà cả nó zà hần đều ngạc nhiên (nó ngạc nhiên zì hần rất khác vs mấy lần đầu mà nó gặp, còn hần ngạc nhiên zì ko hỉu sao mình lại nói ra đc câu đó ^^!).

Nó nhìn zào mặt hần ... 1 đôi mắt chất chứa ... nỗi buồn nhưng ko ai thấy đc, nói :

_ Đúng thật là ... tui thik anh mất rồi ... tui thật là 1 con ngốc mành ... anh là gì mà tui phải thik chứ ... anh ... anh ... – Nói chưa hết câu, nó đã vội vàng quay mặt đi, ko dám nhìn zào mặt hần nữa.

_ Em ... em nói gì cơ? Em ... em thik tui àh? Em ... nói thật chứ ? – Hần xoay người nó lại, nhìn thẳng zào mặt nó, hỏi ... 1 cách chân thành .

_ Tui ... tui ... mà chiến đó thì có wan trọng gì chứ ... anh ... anh đâu có thik tui ... – Nó ngập ngừng hùi lâu rồi bỗng dưng nói lớn lên, nhưng nó cảm thấy rất ngại khi phải bày tỏ tình cảm của mình vs 1 người ko thik mình.

_ Sao em pik là ko? Tui có nói điều đó àh – Hần nhìn nó cười rõ rữ (đây là lần đầu tiên nó thấy hần cười như vậy ... thật sự là hần cười trông rất đẹp ... ^.^).

_ Ý anh là ... – Nó hỏi lại hần.

_ Tui chưa bao giờ nói ko thik em cả, từ ngay lần đầu gặp em, tui đã thấy có cái gì đó rất lạ, dường như là tui zà em đã quen từ lâu lắm rồi ... cái cảm giác đó, tui nghĩ ... em cũng có đúng chứ? – Hần đang nói bỗng nhiên chuyển wa hỏi nó .

_ Đ ... úng, nhưng ... tui đã cố nhớ ... nhưng chẳng thể nào nhớ đc ... tui cũng chẳng hỉu sao lại như vậy nữa ... – Nó ấp úng khi phải nói ra hết những điều nó nghĩ.

_ Vậy là tui ko làm, em đúng là cô pé đó ... – Hần ngập ngừng zì hần vẫn chưa đủ can đảm nói ra điều đó vs nó.

_ Cô pé? Cô pé nào cơ? Anh nói gì ... tui ko hỉu? – Nó nhăn mặt nhìn hần tỏ zẻ ko hỉu, hỏi lại.

_ Lúc này... tui chưa thể nói cho em pik đc ... nhưng ... đến 1 lúc nào đó ... tui sẽ nói cho em pik ... – Hần nhìn nó cười zà xoay người trước zào lại phòng pệnh của mình ... trước khi đi, hần còn nói câu cuối :

_ Hãy xem như đây là 1 thử thách vs e đi nhéz ... đến lúc thích hợp, em sẽ pik đc tất cả ... còn hiện giờ ... em cứ xem như chưa có chiến gì xảy ra là đc ... cứ đối xử vs tui ... như lúc trước thôi ... chúng taz vẫn là bạn ... !

Nó ngồi đó hồi lâu rồi mới bình tĩnh lại đc, gạt đi hết những giọt nước còn vương lại trên khóe mắt, nó lại trở thành 1 Lâm Ngọc Vi như lúc trước – hồn nhiên, zui zẻ, tự tin zà quên hết đi tất cả những chiến đã xảy ra ... trước ra khỏi pệnh ziện, leo lên chiếc xe đạp, nó chạy zẻ nhà vs 1 trạng thái ... zui zẻ nhất có thể ...

Ngày hôm sau, nó lại đi học bt trở lại, mang trong mình 1 tâm trạng thoải mái nhất ... Zừa thấy nó đặt cái cặp xún ghé là con Ngọc đã pay ngay lại hỏi :

_ Sao hôm wa nghỉ học vậy? Mày bị pệnh hả? Có sao ko? – Con Ngọc zừa nói, zừa sờ khắp người nó ==)

_ Zoi àh, cái con này, mày làm cái gì vậy? Nhột chết đi đc, đừng có sờ người tao nữa ... – Nó zừa cười zừa đẩy con Ngọc ra zì bị ... nhột ^^!

_ Chứ sao mà nghỉ học? Nói xem – Con Ngọc pò nó ra, nhưng vẫn hỏi típ.

_ Đúng rồi đó, sao hôm wa Vi ko đi học vậy? Lại chẳng gửi đơn xin phép nữa chứ ... -Vinh từ đâu trước tới hỏi nó.

_ Hi hi ... hôm wa nhà Vi có chút chiến đó mành – Nó nói đại mà chưa kịp suy nghĩ gì lunz ... ^^

3 người đang ngồi nói chuyện zui zẻ thì hần trước zào, làm cho mọi người ko khỏi ngạc nhiên ... zì hôm wa hần cũng nghỉ học ... zà hôm nay đi học trở lại zoi khá nhiều zẻ thương trên người ... păng trắng toát, nhìn cực ... mất hình tượng ^^!. Hần vẫn zoi khuôn mặt lạnh lùng, trước thẳng đến chỗ của hần, quăng cái cặp lên ghé, uể oải nằm xún ... ngủ ==. Sự kiện hần bị thương dường như làm cho các cô nữ sinh ” tùm 3, tùm 7” thi nhau pàn tán (cả trong lớp lẫn ngoài lớp ... nói đúng hơn là nữ sinh TOÀN TRƯỜNG ==). Tên Duy thì zừa thấy hần “ ló “ mặt zỏ lớp là đã hỏi ngay :

_ Mày pì sao zậy Huy? Đứa nào gan wá zậy nèk – Tên Duy ko tin zào mắt mình (tại zì nghĩ là hấn pik zỏ mồm sao lại pì thương như zậy đc).

_ Kệ pà nó đi, tao đang mệt, lúc khác nói chiến. – Hấn nói zới zè ko thoải mái lắm rồi nằm phịch xún pàn ...

Duy hử ý, ko nói gì nữa típ tục nghe nhạc zà chơi game như thường ngày zào lớp. Zè phần Vinh zà Ngọc đã kịp nhận ra sự TRÙNG HỢP NGẪU NHIÊN này rồi nên liền nhìn nó cùng nói :

_ Sao trùng hợp wá zậy? Huy hum wa cũng nghỉ học.

_ 2 cái người này, làm ơn cho tui xin 2 chữ “pình yên” cái, hấn nghỉ học thì liên wan zì tới tui – Nó nhìn 2 người, pắt lực nói (nói đúng hơn là ko pik nói thể nào lunz, định đơ nhưng như zậy sẽ pì nghĩ liền ^^!)

_ Ờh haz ... wên – 2 người đó đồng thanh típ ^^

_ Thoy cô zò òi kia, lo học íh nhaz – Nó nhìn 2 người cừi, nháy mắt 1 cái tinh nghịch rồi lôi mấy cuốn sách ra “nghe”. 2 người đó thấy nó nói zậy cũng im re lunz, đành tha cho nó lần này zậy (hì hì ^^).

Cúi giờ :

_ Hảy zà, mệt wá, 5 tiết trôi wa như sên chạy áh – Nó phán 1 câu làm cả 4 người kia cùng nhìn nó vs 4 kiểu (hấn thì cừi nửa miệng chằm chọc, tên Duy thì lắc đầu theo kiểu ko pik nói gì lunz, Vinh thì cừi tui nhìn nó thâm nghĩ “Vi dễ thương ghê ^^!” còn con Ngọc thì cốc đầu nó 1 cái rõ đau để cảnh cáo ziệc nó phát ngôn lung tung ^^).

_ Nè, làm gì mà nhìn tui ghê zà? Nói sai sao? – Nó ảm ức gì pì mọi người nhìn nó vs những ánh mắt khác nhau zà cả cái cốc của con Ngọc nữa =)).

_ Mày pò mý câu phát ngôn pừa pải đi cho tao, lo đẹp đồ đi zè kia pà – con Ngọc lườm nó 1 cái làm nó ... run sợ =))

_ Để Vinh phụ Vi nhaz – Vinh lunz là “zì cứu tinh kịp thời” của nó)

_ Hì hì, chỉ có mình Vinh là dễ thương nhất àh – Nó nhìn Vinh cừi thiệt là tui lunz, lộ chiếc răng khểnh duyên của nó ... khiến tim ai như ... mún rụng lunz =))

_ Ờh ... hì – Vinh đỏ mặt, cúi xún giúp nó dọn sách zỏ .

(Chú thích : ở trong lớp lúc này chỉ còn lại 5 người tui nó thôi, zì hấn, Duy zà Vinh rất ghét pì những ánh mắt dòm ngó của các nữ sinh ở trường nên mỗi khi ra zè đều nán ná ở lại lớp thêm 1 chút, chờ cả trường zè gần hết rồi mới đi zè ... còn nó thì mỗi khi tới zò zè là nó nằm dài trên pàn 1 lúc rồi mới chịu dọn đồ đi zè, con Ngọc sợ nó ở lại pòn nên cũng ... ăn theo ở lại lunz ^^!)

Khi dọn đồ xong xuôi, 5 người cùng nhau pước ra zè ... zà 1 lần nữa nó chạm mặt hấn ... con Ngọc chạm mặt tên Duy ... Vinh thì chỉ pik đứng nhìn thoy . Đơ ra khoảng 30 giây nhìn nhau (khá đăm đúi như trái chuối) thì Vinh lên tiếng cắt ngang sự “đăm đúi” đó :

_ Mọi người nèk, hay hum nay mình đi chơi chung cho zui nhaz, cũng còn sớm, chắc mý PH cũng đồng ý mành ... wên nhau cũng lâu rồi mà chưa có dịp đi chơi chung đó – Vinh phát piêu để giải tỏa không khí =))

_ Ờh ... ờh cũng đc đó, mày thấy sao Vi? – Con Ngọc “tĩnh lại” đồng tình vs ý kiến của Vinh, quay wa hỏi nó .

_ Hả? ... Àh ... ờh cũng đc – Nó áp úng, way wa nhìn con Ngọc cừi gượng (nó cũng đâu pik con pạn nó đang trong tình trạng tương tự nó ^.^).

_ Còn 2 người? Ok hok, nói lẹ còn đi – Vinh zỏ zai 2 thằng pạn, cừi tui nói.

_ Cũng đc, đi thì đi – Tên Duy cũng “hoàn hồn” lại, gật đầu lẹ vs Vinh =))

_ Còn mày thì sao? – Vinh way wa hỏi hấn khi hấn zẫn còn “mơ màng”

_ Đi ... thì đi – Hấn đã trở lại là hấn, vs 1 khuôn mặt lạnh lùng, hơi hất lên tỏ zè kiêu ngạo.

_ OK. LET’S GO – Vinh hét lên, rồi chạy ra đằng sau 4 người ... đẩy đi, khiến hấn la toáng lên :

_ Cái thằng này, tao có chân nhaz, ko phải đẩy .

_ Mòn giày tao hết rồi này, T-A-O _ G-I-Ê-T _ M-À-Y _ V-I-N-H – tên Duy nói mà gằn từng chữ (nghe mún ... run lunz áh .)

_ Thoy đc rồi, giỡn xí thoy mành, tui pây làm gì la kinh thế, thùng pếng cái mành nhĩ của tao lunz rầu – Vinh ngoáy ngoáy lỗ tai, nhìn 2 thằng pạn vs ánh mắt “ziên đạn nhỏ “=)).

(2 người đó la ko phải zì Vinh đẩy mà là zì khi pì đẩy như zậy thì hấn zà tên Duy zà zào nó zà con Ngọc ... nên suy ra là la lên như zậy cho ... đỡ ngượng ^.^ ... zà đương nhiên nó zà

con Ngọc cũng zậy ... chỉ là ko pộc lộ ra thoy ^^!)

Quán trà sữa Milo :

_ Nè, kêu ih chơi chung mà sao hok ai nói tiếng nào hết zậy? Khó chịu wá – Tên Duy nhăn mặt khó chịu

_ Đúng ròi đó, sao mọi người ko nói gì hết zạ? Hay ở đây ko tự nhiên, zậy mình ih chỗ khác ih – Vinh cũng lên tiếng.

_ Hi, zậy ih chỗ khác nhaz, ở đây nhieu người wá, Vi hok thik – Nó nhìn Vinh cùì lộ chiếc răng khểnh duyên (làm 1 người hơi “pốc khói”, còn 1 người thì đỏ mặt ^^)

_ Ủhm, zậy mình ih đâu đây? Cho xin ý kiến cái coizzez – Vinh làm tăng không khí (zì nãy giờ zô wán đã 15,20p oý mà chả có tiếng nói nào phát ra cả, mạnh ai nấy làm zיע của mình ^^)

_ Tui thý ih công zיע ih, chơi cho zui, lâu rồi ko tới đó – Con Ngọc im lặng 1 hùi rồi phát piếu.

_ Đc đó, tui thik pà =)) – Nó đồng tình, way wa nhỏ pạn cùì rõ tui.

_ Đồ con nít, “già” rồi mà còn khoái ih công zיע – tên Duy chọc wê 2 đứa tui nó.

_ Ủa tui này con nít zậy chắc ông “người lớn” wá! Zậy để “con nít” nói cho “người lớn” nghe nhaz, ko đi thì piển zè, đừng có ở đó làm nhảm, nghe chương tui làm – Con Ngọc lườm tên Duy mún ... cháy, “phụt” ra 1 câu ko đau ko ăn tiền =))

_ Ồh ... tui nói zậy óz đc hok? Định kiểm chiến phải hok? – tên Duy pực mình, đứng dậy nhìn thẳng zô mặt con Ngọc nói, tỏ zè khiêu khích.

_ Ai kiểm chiến vs ai trước, cho nói lại đó, ý mình là ai hả? – Con Ngọc chẳng zira, cũng đứng lên, nhìn thẳng zào mặt tên Duy, hất mặt lên tỏ zè “ta đây cũng chẳng zira đâu nhaz, chọc nhảm người rồi đó “.

_ Cô ... cô ... đc lắm – tên Duy “pốc khói” mà ko còn gì để cãi nữa =))

_ Thoy đi 2 người này, mún làm loạn hả? Mún gì thì ra ngoài đường tính vs nhau kìa, con pây giờ đi lẹ đi, trễ wá người taz ko cho zô pây giờ – Pây giờ mới đc nghe tiếng hân, 1 câu nói đủ “uy lực” để 2 con người kia im re lunz, ngồi xún ... lườm nhau zà chửi nhau ... păng mắt =))

_ Ủhm đúng òi đó, thoy đi lẹ đi – Nói rồi Vinh kéo 4 người ra khỏi wán, lên xe chạy tới công zיע.

Tại công zיע :

_ Waaaaaa ... đã wá àh ... sắp đc wậ òi – Nó hét to lên, mặt tỏ zè zui sướng zì đc tới công zיע chơi.

—

Thoy mình đi mua zé ih chơi trò chơi nhaz – Vinh choàng tay wa zai nó, nói.

—

OK, ĐI THÔI – Nó la lên rồi kéo Vinh đi, pò mặc 3 con người kia lại)

Cúi cùng thì nó vs Vinh cũng thý “thương” nên mua zé chơi cho 3 người kia lunz. Trò đầu tiên tui nó chơi là “Tàu lượn siêu tốc” – 1 trò đòi hỏi tính mạo hiểm zà can đảm cao ^^!. Nó là người phát piếu ý kiến đòi đi, nên mấy người kia cũng đành “ngoan ngoãn” chơi theo . Trên tàu thì 1 hàng ghế sẽ có 2 người ngồi chung vs nhau, tui nó có 5 người, theo sự sắp xếp của nó vs Vinh thì Vinh vs nó ngồi chung, Duy vs Ngọc ngồi chung, còn hân thì ngồi 1 mình (nói đúng ra là sự sắp xếp của hân mới đúng, hân ko chọn ngồi vs nó zì hân pik chắc chắn nó sẽ ko đồng ý, zà cũng zì hân mún cư xử bình thường vs nó thoy, nên hok mún mọi người nghi ngờ dù chỉ wa zיע sắp chỗ ngồi). Khi đã ổn định chỗ ngồi xong, cài dây an toàn zào hết rồi ... thì trò chơi PẮT ĐẦU. Mới những zòng nhào lộn đầu tiên nó vs con Ngọc đã la hét ồm ồm, tội nghiệp cho tên Duy zà Vinh, phải pịt chặt lỗ tai lại để hông tránh khỏi zô gập “ông mặc áo trắng” =)). Còn zè phần hân, Vinh zà tên Duy thì tỏ ra rất bt, ko la lên dù chỉ 1 tiếng (3 người này là wý hà chòiiiiiii). Cúi cùng thì trò chơi cũng kết thúc, dường như nó mún tắt tiếng lunz áh (nói lunz cho mọi người pik nhez, gần như là nguyên pui từ lúc mới pắt đầu tới khi kết thúc, ko 1 giây phút nào mà nó ko la hét hết óz, Vinh ngồi kế pên nó nên 1 pên tai của Vinh cũng mún ... ù lunz áh =.=). Nó pước xún mà thấy đầu óc quay cuồng, loạng choạng ko nhớ có Vinh đỡ kịp là nó đã đập mặt zô cái cột òi . . Thý nó thảm hại wá nên Vinh chạy ih mua cho nó chai nước để pình tỉnh lại ^^ . Sau 1 hùi nghi ngại lấy sức thì nó cũng đã phục hồi sức khỏe (nhờ sự chăm sóc tận tình của Vinh ^^). Thý mặt nó xanh wá nên con Ngọc lên tiếng :

_ Cái con này thiệt tình, chơi ko đc mà còn pây đặt òi, mặt mày xanh lè xanh lét àh, thoy nghi ih – Con Ngọc lo lắng nhìn nó, thý thương wá

_ Tao hok sao àu, ih chơi típ ih – Nó cùì tui, nắm tay con pạn kéo ih mua zé chơi, thý nó mới khỏe lại đã đòi chơi típ nên hân, Duy, zà Vinh thý khá lo, sợ nó có chiến gì thì mệt nên đã chạy theo nó, để coi nó mua zé chơi trò gì, chứ mấy trò cảm giác mạnh thì ko ổn vs nó òi ^^ . Sau 1 hùi cãi lộn vs hân zì nó đòi chơi “ngôi nhà ma “, còn hân sợ nó pị cái gì thì khổ nên ko cho nó mua zé chơi zà trận cãi zã pắt đầu :

_ Cô đừng có chơi trò đó, mới pị zậy xong mà chưa “tôn” hả? – hân pắt đầu păng 1 câu nói ... khá là kích động đối phương =))

_ Kệ tui đi, anh ko cần wan tâm, ra chỗ khác cho tui mua zé coi – Nó nhìn hân pực tức nói.

_ Cô cứng đầu zà thoy nhaz, tui pực mình rồi đó, đã chơi ko đc rồi mà còn khoai đòi, để coi ai chết cho pik – Hấn khoanh tay, dựa người zào chỗ mua zé nhìn nó vs đôi mắt cương quyết zà nự cừi nửa miệng “ đặc trưng “.

_ Ko mượn anh dòm tới, tui pị gì cũng hok nhờ tới anh đâu mà lo – Nó tức tối zì pị hấn ngăn cản ko cho chơi, nó zốn là 1 đứa thik làm theo ý mình, ko thik sự sắp đặt zà hấn đã là người khơi lại cái “ ko thik “ đó của nó ^^!

_ Thoy thoy 2 người này, đừng cãi nhau nữa, thoy Vi ngồi ghé chờ đi, để Vinh mua zé cho, mầy cũng ra ghé ngồi đi, đừng nóng nữa – Vinh can thiệp khi thấy “ tình hình rất ư là tình hình “ roài ^^

Nghe Vinh nói zậy nên 2 người cũng ko nói gì nữa, pước ra ghé ngồi xún, ko thèm nhìn mặt nhau. Còn con Ngọc vs tên Duy thì đành phó tay vs 2 người đó, zì 2 người có những điểm chung mà làm người khác rất khó chịu, điển hình là : ngang pướng . Vinh cũng mua zé xong, chạy lại chỗ nó vs hấn ngồi, gọi :

_ Vinh, Huy íh chơi nèk, Vinh mua zé òi – Vinh zà nói zà zơ mý cái zé lên.

Nó hớn hờ chạy lại giựt cái zé, 5 giây sau mặt méo xẹo :

_ Sao Vinh mua zé chơi vòng way ngựa gỗ zậy? Vì ko thik chơi trò này, chán lắm – Nó nhăn mặt nhìn Vinh.

_ Thoy mành, Vinh lờ mua rồi ko trả đc đâu, chơi đi cũng zui lắm óz – Vinh nhìn nó cừi hiên, nói.

_ Thoy chơi lẹ đi, sắp tới lượt rồi kìa – con Ngọc chen zô nói.

Nói rồi 5 đứa kéo nhau lên ngựa gỗ ngồi, mỗi người 1 zé mặt khác nhau ^^ . Vinh chọn con ngựa ngay đằng sau nó, típ tới đến con Ngọc, tên Duy zà cúi cùng là hấn. Zé mặt hấn lúc này rất lạ, ko cảm thấy khó chịu nhưng cũng chẳng zui, dường như đang suy nghĩ điều gì đó, ánh mắt hấn nói lên điều đó, trong ánh mắt đó ánh lên 1 nỗi pùn zà thất zọng lên lời ... Kết thúc buổi íh chơi, mỗi người 1 tâm trạng, nhưng ko để lộ ra ngoài cho người khác pik. Rồi 5 người chia tay nhau, lên xe zề nhà, mỗi người đều mang những suy nghĩ khác nhau ... đặc biệt là hấn zà nó ... 2 người họ suy nghĩ rất nhiều khi trên đường chạy xe zề ...

(Lui lại khúc chơi zòng way ngựa gỗ xong nhaz : Sau khi chơi zòng way ngựa gỗ xong, nó vs con Ngọc đòi đi mua kem ăn nên 3 người kia đành chiều theo zậy. Mỗi người 1 cây kem, íh xòng zòng trong khu trò chơi, tới khi ko đi nổi nữa thì chọn 1 cái ghế đá “ an tọa “. Vinh lên tiếng :

_ Hum nay chơi zui ghê, lâu rồi ko chơi lại, cũng thấy zui thiệt .

_ Đứng òi đó, hi hi – Nó phụ họa theo.

_ Zui đâu hok thấy, toàn thấy phải gân cổ lên cãi nhau vs “ pà chằn “ kia ko hàz – tên Duy thở dài, liếc mắt wa con Ngọc.

_ Nèk, ăn nói cẩn thận cái “ mồm “ nhaz, coi chừng gió độc thổi ngang thì ... khó chữa áh – Con Ngọc nói rồi cù toe toét, tên Duy nhìn mà mún “ học mầu “=))

_ 2 người này hề gần nhau chút xíu là có chiến liền áh, khổ tâm ghê – Nó nhìn 2 người đó cừi cừi, trong khi đó nó đc nhận lại là 2 cặp mắt “ nảy lửa “ nhìn zề phía nó ^^

_ Thoy trề rồi, zề đi – Hấn nẩy giờ mới nghe tiếng

_ Trề gì mà trề, đàn ông con trai gì mà ko chịu chơi gì hết zạ, mắt mặt nam nhi wá, hàz Vinh ? – Nó chọt hấn nguyên hơi, way wa hỏi Vinh (tìm đồng pọng ý áh ^^)

_ Hi, zậy íh chơi thêm chút nữa íh, mới 5g mấy mành – Vinh gãi đầu nhìn hấn cù cù.

_ Zậy zò mún íh âu đây cô nương? – tên Duy nhìn nó hỏi

_ Tui mún íh hóng gió chút, zạo này thời tiết nóng nực wá, hít thở không khí trong lành xí – Nó cù nói

_ Vinh có chỗ này hay lắm nèk, mình íh nhaz – Vinh bỗng nhớ ra gì đó rồi way wa nó cù tui

_ Íh âu zạ? Mà chỗ nào ? – Nó lay tay Vinh hỏi

_ Thì íh íh rồi pik, chỗ này chắc 2 đứa mầy cũng pik mành – Vinh way wa 2 tên kia nói, nháy mắt ra hiệu

2 người kia có zè hiu ý, gặt đầu rồi pay lên xe. Nó vs con Ngọc đứng đơ 1 hùi chưa hui chiến gì xảy ra, tới khi Vinh kéo nó vs con Ngọc lên xe rồi mới bt lại đc (hơi sock ý mành). Hấn, Vinh zà tên Duy chạy đằng trước dẫn đường, nó vs con Ngọc chạy theo sau, lâu lâu Vinh way lại nhìn nó cù 1 cái (zòi oi, đẹp mê hồn – ta íh xiu đây ^^). Đi 1 hùi cũng tới, đó là 1 khu zườn vs diện tích rất rộng, xung quanh là hàng rào chắn, đc trồng rất nhiều loại cây zà hoa, mới zà đặt chân tới là đã ngửi thấy mùi thiên nhiên “ nồng nàn “ òi. Nó rất thích những khu zườn như thế này, cảm giác rất gần gũi vs thiên nhiên, cây cỏ ... Mới zà dựng chiếc xe đạp xong là nó chạy ào zào zườn, trên mặt lộ rõ zè mãn nguyện, hớn hờ zà miệng cù toe toét . Thấy nó thik như zậy thì Vinh cũng chạy zô chung zui vs nó, zà chạy zà “ giới thiệu “ :

_ Đây là khu vườn mà Vinh, Duy vs Huy trồng và chăm sóc đó, Vi thấy đẹp hok?

_ Wow, 3 người ghê thiệt nhaz, trồng và chăm cả 1 khu vườn rộng lớn như vậy là pro lém óz – Nó nhìn Vinh cười

_ Thằng Vinh nó “tâng bốc” hơi “lố” óz, chứ thiệt ra là tui tui trồng nhưng mà chăm sóc thì nhờ người làm vườn ở nhà chăm dùm đó chứ – tên Duy chen vô nói

_ Hi hi, thì lâu lâu cũng tự đưa mình lên 1 chút chứ – Vinh gãi đầu, nhìn nó cười

_ Waaaaa, công nhận 3 người giỏi thiệt nghen, tự trồng hết đó hả? Ngưỡng mộ rồi đó nhaz – Con Ngọc chạy tới chỗ 3 người đứng, nói.

_ Ủa tự trồng hết đó, toàn là trồng mấy loại cây vs hoa 3 người thích thoy, nhìn rộng vậy chứ chỉ cỡ gần 20 loại cây vs hoa àh, hok đáng ngưỡng mộ vậy đâu – tên Duy nói (ồ lần đầu mới thấy anh ý khiêm tốn vậy óz ^^)

_ Sao? Ko tệ chứ, phát ngờ wá hok nói đc gì lunz ời hả? – Hấn cũng “nhập bọn”, way wa hỏi nó vs giọng điệu “xì”.

_ Chứ giờ anh mún tui nói gì? Nãy giờ nói wá chời lunz, ai cũng nghe chắc mình anh lố tai có zấn đề gì ời óz, đi khám íh nhaz – Nó cũng ko chịu thua, xỏ lại hấn.

_ Nói thì nhiều mà tui đâu có nghe cô khen, hay nói thích gì àu, zò cho xin tí ý kiến íh “chị 2” – Hấn tiếp tục màn “lông nhím” (=))

_ Ồ thì ... 3 người giỏi, hay, xuất sắc ... vâng vâng và vâng vâng đc chưa – Nó liếc hấn mún “gót” con mắt lunz)

_ Nói vậy phải nghe đc hok, haz Vinh, Duy? – Hấn choàng cổ 2 thằng bạn, cười cười nói.

_ Chính xác con gà ác – 2 thằng đồng thanh nói, rồi cả bọn cười to làm không khí càng thêm phần tự nhiên hơn chứ ko gượng gạo như những lần trước gặp nhau nữa ^^!

_ Đây để Vinh giới thiệu cho 2 người pik nhaz, phần hoa bên trái là Vinh trồng, bên phải là Duy trồng, còn ở giữa là của Huy, Huy là người chiếm đất trồng hoa nhất, còn mý cái cây to ở kia óz là do 1 người bạn của thằng Huy trồng óz – Vinh zira cười zira nói, zè rất tự hào)

_ Thoy đứng đó cái vãi zà, mục đích tới đây là hít thở không khí trong lành mà, “tập trung chuyên môn” íh mý bọn – Vinh cười cười, lắc đầu pó tay vs nó và hấn lunz (hể đứng gần chút là có chiến àh

_ Mà công nhận nhaz, ở đây trong lành mà mát mẻ thiệt áh, chắc tối tui ngủ ở đây lunz wó – Nó cười tui

_ Zời ời, pó tay Vi lunz áh, công nhận Vi iu thiên nhiên thiệt nghen – Vinh nhìn nó cười

_ Hi Vinh wá khen, tại từ nhỏ đã vậy ời, lúc trước ở sân nhà Vi cũng có 1 vườn cây nhỏ nên Vi thích chỗ nào có cây, hoa nhiều lắm – Nó cười hi hi, nhìn Vinh nói.

_ Ý có cái xích đu kia – Nói rồi nó phi thẳng tới chỗ có đặt 1 chiếc xích đu nhỏ.

4 người kia thấy zì cũng “phóng” theo nó. Nó ngồi xuống đưa chiếc xích đu, hít thở không khí to zè rất thích thú (chị ý đôi khi cũng trẻ con lém, thích ngồi xích đu ^^). Hấn ko nói gì hết, dường như đang suy nghĩ gì đó, đôi mắt của hấn ánh lên 1 nỗi buồn ... Tui nó ở đó tới gần 8g mới chịu íh zè (nhờ tên Duy nhắc, chứ ko là chắc ở đó tới khuya lunz wó ^^). Nó cảm ơn Vinh, Duy và hấn zì đã dẫn nó tới 1 chỗ như thế này, con Ngọc cũng cảm thấy rất khoái nơi này. Rồi 5 đứa leo lên xe zè nhà ...

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Hôm nay lớp nó có tiết sinh hoạt đầu giờ vs GVCN, cô pưóc zào lớp vs 1 zè mặt rất zui zè. Sau khi yêu cầu cả lớp giữ trật tự thì cô lên tiếng :

_ Thứ 7 tuần này, trường chúng taz sẽ tổ chức 1 cuộc thi dành cho khối 12 để lưu lại kỉ niệm năm cuối cấp và cũng để lấy idem thi đua cho lớp. BGH và các thầy cô quyết định sẽ cho mỗi lớp chọn ra 5 hs để thi nhảy và hát, chủ đề tự chọn, phần thi nhảy thì các em có thể chọn bài nhạc gì cũng đc, miễn là phải nhảy đẹp, tốt, các động tác phải đều, đẹp mắt ... là sẽ đc điểm cao. Bây giờ lớp chúng taz sẽ bầu chọn ra 5 bạn có thể tham gia cuộc thi này.

Cô dựa nói dứt câu là cả lớp nháo nhào lên, người này chỉ wa người kia, người kia kêu tên người nọ ... Thấy lớp mất trật tự và nên cô quyết định sẽ cho cả lớp viết zào giấy tên người mình mún bầu chọn, người nào có số phiếu cao thì đc chọn : kết và rất phát ngờ, người sẽ tham gia thi là hấn, nó, Duy, Vinh và Ngọc. Hấn, Vinh và Duy có số phiếu ngang ngửa nhau, nó và con Ngọc đc tham gia thi là nhờ hấn Vinh và Duy bầu chọn (zì cả lớp đa số ai cũng bầu cho 3 người đó hết, thấy zì nên tui hấn mới zơ tay bầu chọn cho 2 đứa nó, làm pao nhiêu cô gái khác trong lớp tức điên, lườm 2 đứa nó mún “cháy” ^^).

Sau khi đọc xong kết quả, cả lớp vỗ tay rần rần (nói đúng hơn là tụi con gái vỗ tay vì 3 hot boy của lớp đã chọn, còn về phần nó vs con Ngọc thì có nhiều đứa rất ghét nhưng vì thi để lấy điểm thi đua cho lớp nên đành ... nhường – cũng có thể là thấy mình không giỏi bằng nên tự rút lui ^^!).

Cứ giờ : (5 anh chị ý tiếp tục ở lại lớp ^^)

Khi nghe mình đã chọn đi thi, nó “nhảy dựng lên”, la hét om sòm :

_ Hok, hok chịu đâu, chơi kì wá àh, sao bắt tui đi thi mý cái này zậy chòiiii – Nó rên rĩ, nhìn wa 3 con người kia đang ngồi thản nhiên.

_ Tao cũng zậy nèk, chúng tao cùng chung số phận – con Ngọc ôm nó, 2 đứa làm pò khóc suốt mướt mà không có 1 miếng nước mắt nữa =))

_ Hi hi, Vi vs Ngọc hok thích thi cái này àh?

_ Chính xác – 2 đứa đồng thanh, rùi ôm nhau “khóc” típ.

_ Hok sao đâu, Vinh sẽ giúp 2 người mà, đừng lo, cũng không đến nỗi nào đâu – Vinh nhìn tụi nó mà lắc đầu chịu thua lunz (con nít dễ sợ ^^)

_ Thoy đẹp cái ôm ấp rùi khóc suốt mướt đó đi dùm cái, nhìn gớm wá, nổi hết da gà lunz òi nèk – tên Duy trước tới chỗ tụi nó ngồi nói.

_ Hứ, kệ tụi tui, không liên quan tới ông – Con Ngọc ngược mặt lên nhìn tên Duy nói, xong lại ôm nó tiếp

_ Hay chiều nay đi tập lun đi, mượn 1 phòng tập nhảy là ok òi, còn về phần hát thì để Vinh về soạn nhạc trước, mà mọi người muốn hát bài gì đây? – Vinh phát biểu sáng kiến

_ Hát bài gì cũng được, chủ đề tự chọn mà. – Nó ưỡn ẹo nói (nó không có hứng thú vs mý cái này đâu)

_ Nếu hát chung thì chọn bài nào có tình cảm xí, để dễ điểm cao hơn – Vinh nói

_ Tui nghĩ mình nên hát bài về học trò hay thầy cô thì sẽ tốt hơn đó. – Con Ngọc lên tiếng

_ Hay hát bài “Xinh tươi Việt Nam” đi, tui thấy bài đó cũng ổn đó – tên Duy nói

_ Ừm, tui cũng nghĩ zậy – Hân púng ngón tay, nói

_ Ok, zậy chọn bài đó đi, để tui về chép xô mấy trước, lúc tập phát lên là ok – Vinh cười nói

_ Còn phần nhạc để nhảy thì nhờ mày nhaz Duy – Vinh way wa Duy cười

_ Chiện nhỏ thoy – tên Duy khoanh tay lại, nói

_ Phần động tác nhảy thì nhường cho mày đó, được không Huy? – tên Duy way wa hân hỏi

_ Ok – Hân gật đầu

_ Zậy được rồi, còn Vi vs Ngọc thì chỉ cần đến tập đúng giờ và đều đặn là ok – Vinh nhìn 2 đứa nó nói

_ Chiều nay tập lunz hả Vinh? Mý giờ zậy? – Nó nhìn Vinh hỏi

_ Chắc khoảng 5g, mình tập mỗi ngày 1 chút cũng đủ đi thi òi – Vinh cười, nhìn rất tự tin (đương nhiên rồi, nói gì chứ mý cái nhảy nhót, hát hò này là 3 người đó là số 1, cực pro đây ^^)

_ Ok, zậy chiều nay gặp – Nó cười, vỗ tay vs 3 người đó rùi đi về chung vs con Ngọc.

Tên Duy nhìn nó vs con Ngọc “dung dăng dung dề” đi về nói :

_ Không pik có tập được không đây? Nghĩ wá

_ Thoy đi, chưa tập đã làm nhục chỉ òi, cứ thử đi – Vinh nói

_ Tập rồi pik,, thoy đi về – hân xách cặp, kéo 2 người kia đi về ...

5g chiều – buổi tập đầu tiên :

Vinh đã mượn 1 phòng để tập nhảy (pao lunz tất cả các phòng tập thì đúng hơn, vì Vinh, Duy và hân không muốn có nhiều người để ý ^^). Đầu tiên sẽ tập nhảy trước vì nhảy phải thuộc động tác, đều và đẹp nữa nên có lẽ sẽ mất nhiều thời gian hơn nên ưu tiên tập trước. Hân sẽ là người dạy những động tác nhảy (nhảy này là nhảy hiện đại áh, không nhảy hip-hop được vì có nó vs con Ngọc là con gái mà, nhảy không tiện lắm ^^). Lúc mới nhảy thì chỉ có Duy và Vinh là nhảy đều và đẹp thoai, còn nó vs con Ngọc toàn wơ wơ đại hok àh, nhìn thấy mà phát tức ^^). Hân nói muốn hết hơi mà nó vs con Ngọc chỉ có thể thuộc được vài động tác thoy, còn đều và đẹp thì phải tập thêm nữa. Về phần Duy và Vinh thì hân hoàn toàn yên tâm, vì 2 người đó nhảy rất tốt và nhảy wen rồi nên không là

zấn đề. Cả 3 người đều tập trung chỉ cho nó vs Ngọc (đôi lúc nói nhẹ nhàng ko hiu phải dùng zũ lực mới ok ^^) , chẳng hạn như pây

giờ nó đang nhảy sai động tác, hấn cốc đầu nó la :

_ Nè nè, nhảy cái gì vậy? Đầu có động tác này, cô nhảy sai động tác rồi, nhảy lại đi

_ Sai thì từ từ sửa, anh làm gì mà “ động tay, động chân “ ghê vậy – Nó oa xoa chỗ zừa pị hấn cốc, nhăn nhó nhìn hấn nói

_ Tui mệt vs cô lém lunz óz, tập đi tập lại nhiều lần rồi mà chẳng nhớ gì hết, kiểu này chắc phải tăng giờ tập lên mới ổn rồi – Hấn than thở

_ Thoy nghĩ chút đi Vi, chắc mệt wá nên wên động đó, màh mảy cũng pình tỉnh chút đi – Vinh đưa cho nó chai nước nói, sẵn tiện nhắc nhở hấn lunz ^^ (Vinh pênh nó lém)

_ Tao chịu thua vs cô taz lunz rồi đó, chắc đầu toàn tàu hũ wá – hấn zừa lau mồ hôi zừa nói

_ Cái gì mà đầu toàn tàu hũ hả? Anh zừa phải thoy nhaz, làm như mình giỏi lém ý – Nó gất lại (từ lúc ở pệnh zient nghe hấn nói vậy nên nó đã tỏ ra rất bt khi nc vs hấn, xem như chưa có gì xảy ra nhưng dường như cả nó zà hấn đều mang những suy nghĩ riêng ...)

_ Cãi vs cô chỉ tốn hơi sức thoy, ko nói nữa, mệt rồi – hấn lấy chai nước ún hết 1 hơi nói

_ Hừ ... – Nó cũng ko nói gì nữa, way mặt đi

Rùi púi tập lại típ tục ... đến gần hết buổi thì hấn nhắc :

_ Ngày mai, đúng 5g tất cả có mặt ở đây tập típ nhaz, chúng taz sẽ tập cho tới khi thi lunz, thời gian ko có nhiều mà phải zừa tập hát, zừa tập nhảy nữa, có lẽ là chỉ tập nhảy thêm 1,2 púi nữa thôi là sẽ chuyển wa tập hát đó, chuẩn pị trước đi .

_ Ok – 4 người đồng thanh rùi giải tán ra zề.

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Trong lớp mý đưa con gái đang bàn tán zề 1 zấn đề rất ư là liên wan tới nó và hấn, ko pik đưa nào đó chụp đc hình lúc nó zà hấn trong pệnh zient đang ôm nhau, đăng ngay lên păng tin trường dành cho hs, làm ko pik pao nhiều nữ sinh nháo nhào lên, chửi rủa ầm ĩ ... . Nó pước zô lớp zà đc đón nhận păng những ánh mắt hình ziên đạn rất ư là ... kinh khủng khiếp . Nó tuy hơi run nhưng cũng đủ can đảm để lết tới pàn của mình zà nằm ình xún, nó ko ngờ ở đó cũng có 1 ánh mắt đang nhìn nó chằm chằm, cất tiếng hỏi :

_ Mày có gì cần giải thích hok? Nói nhanh đi – Con Ngọc dường như rất sốc khi thấy nó zà hấn có mặt trên păng tin.

_ Haizzzz ... thiệt ra là ... – Nó đang nói thì 1 giọng khác zang lên ngắt lời nó :

_ Pừa đó tui pị người taz đánh pị thương, nhờ có cô taz chở tui zô pệnh zient dùm, thấy “ cảm động “ wá nên ôm 1 cái, có gì thắc mắc nữa ko? – thì ra là hấn, hấn đã pịen mình giúp nó zì sợ nó nói lung tung ^^

_ Àh ... hok, tại thấy thắc mắc vậy thoy – con Ngọc thấy hấn pịen mình giúp nó như vậy thì cũng ko nói gì nữa.

Nói xong hấn pò đi 1 nước, làm tui con gái trong lớp lại đc dịp lườm nó mún cháy cả người . . Nó chán nản khi tui đi đó nhìn như vậy nên định pỏ ra ngoài lớp thì Vinh pước tới chỗ nó, nắm tay nó nói :

_ Vi ra ngoài nói chuyện vs Vinh chút nhaz

_ Ủhm, Vi cũng đang định ra ngoài – nó nói rùi cùng Vinh pước ra khỏi lớp, để lại những ánh mắt ghen tị, ganh ghét zà cũng có cả hận thù ...

Vinh dắt nó ra 1 gốc cây ít người thấy (zì sắp zô tiết học nên sợ GV nhìn thấy thì mệt) hỏi nó :

_ Sao hình của Vi zà Huy lại ở trên păng tin trường vậy? – Vinh nhìn xoáy zào mắt nó, khiến nó hơi ... ón lạnh ^^

_ Vi cũng đâu có pik đâu, chắc đưa nào nó phá đó – Nó cừi cừi, cố làm cho Vinh đừng nhìn nó như vậy nữa.

Dường như cũng nhận ra mình nhìn hơi “ lớ “ nên Vinh thu ánh mắt đó lại, típ tục nói :

_ Trên đó ghi là 2 người đang wen nhau, điều đó ... đúng chứ ?

_ Ko ... ko phải đâu, Vinh đừng hui nhầm, chỉ tại pữa đó thý tên đó pị thương nên Vi đưa giúp zào pệnh zịen thoy àh, zì mún cảm ơn nên tên đó đã ôm Vi 1 cái, chỉ zậy thoy àh, hok có gì ... nghiêm trọng đâu – Nó xua tay “pác pỏ “ câu nói đó của Vinh

_ Ủhm ... tại zì ... pữa đó, lúc Huy pị ngừi taz đánh, Vinh cũng có mặt ... – Vinh ngập ngừng

_ Sao? Vinh nói sao? Lúc đó Vinh cũng có ở đó àh? – Nó ngạc nhiên hỏi lại

_ Đúng zậy ... Vinh chỉ tình cờ đi wa chỗ đó thoy, thý lúc đó Vi đứng đó zà đang dọa tụi nó sẽ páo công an nên Vinh mới pước tới đứng sau Vi 1 đoạn, nhậ đại 1 ziền đá ném zào 1 tên trong số đó để tụi nó chú ý, mới zừa thý Vinh là tụi nó đã pỏ chạy ... – Vinh kể lại tất cả

_ Ủa? pộ tụi nó pik Vinh sao? – Nó hỏi

_ Tụi nó từng là đàn em của Vinh, tụi nó sợ Vinh lắm zì đã ko ít lần Vinh đánh tụi nó pằm dập zì tụi nó ăn hiếp ngừi khác, nhất là mý đũa con nít ... lúc trước Vinh, Duy zà Huy có cầm đầu 1 nhóm wậy phá ở trường cũ, nhóm cũng thành lập đc 3,4 năm gì đó thì tụi Vinh tuyên pỏ giải tán ... tới giờ mới gặp lại ... ko ngờ lại là trong lúc tụi nó đánh thẳng Huy ... – Vinh nói vs zề mặt ko đc zui

_ Thì ra là zậy ... mà Vi cũng ko hui sao tên đó lại để yên cho tụi nó đánh nữa, lúc Vi tới thì mý thẳng đó dường như ko có xây xước gì hết, chỉ có hấn là pị thương thoi – Nó nhìn Vinh nói

_ Trước khi giải tán nhóm thì tụi Vinh có làm 1 zụ đánh lộn, cỡ gần trăm đũa chứ ko ít. Lần đó zì tụi pên kia chơi xấu, đem theo dao nên trong lúc ko đề ý, có 1 thẳng định chạy đến đâm cho thẳng Huy 1 nhát, nhưng mà lúc đó có 1 đũa trong nhóm đã chạy đến đỡ nhát dao đó dùm cho thẳng Huy ... nó đã mất ngay sau khi trận đánh nhau kết thúc ... ko kịp chờ nó zào pệnh zịen nữa ... thẳng Huy nó rất pùn zà từ đó trở nên lằm lì, ít nói ... đũa đỡ nhát dao đó cho nó là 1 đũa đàn em mà nó rất quý zà thương ... xem như em ruột của nó zậy ... ko ngờ là thẳng đó lại là 1 đại ca có tiếng ở Hà Nội, từng cầm đầu rất nhiu păng nhóm ... trong số đàn em của nó thì có thẳng cầm đầu đến đánh thẳng Huy, zì nghe tin đại ca của nó pị giết nên tụi nó nghĩ là do thẳng Huy zì trong mý lần đi đánh nhau, thường là chỉ có 2 ngừi đó ra mặt thoi, zì sức của thẳng đó zà Huy gộp lại chắc cũng đánh đc mấy chục thẳng đó chứ, chỉ duy nhất trận này là zì wá đông ngừi, để đảm pảo an toàn nên Vinh vs Duy mới ra mặt lunz ... Vinh nghĩ Huy nó ko đánh trả lại chắc zì nó cũng nghĩ zì nó mà thẳng đó mới chết như zậy ... – Vinh chậm rãi nói cho nó pik .

_ Zậy àh? ... đúng là 1 wá khừ pùn nhi ... – Nó trầm ngâm nói

_ Chiến này xảy ra cũng lâu lắm rồi, hầu như chẳng ai pik trừ những ngừi có mặt trong trận đánh đó ... thẳng Huy cũng rất ít nhắc lại, chỉ thỉnh thoảng tới ngày giỗ của nó thì tụi Vinh ra thăm mộ nó thoi ... – Vinh nói, ánh mắt đượm pùn ...

_ Mà thôi ... chiến này thôi cứ pỏ wa đi ... dù gì cũng là 1 kỉ niệm ko mý zui ... Àh lần thi này, Vinh nghĩ là lớp mình thắng hem? – Nó chuyển chủ đề

_ Đương nhiên là phải thắng rồi, chúng taz chỉ cần chăm tập luyện 1 chút là đc rồi, Vi cứ thoải mái đi, ko cần lo gì đâu – Vinh trả lời nó

_ Mà thôi lên lớp thoi, mắc công lát pị thầy Hóa la zì zăng tiết nữa – Vinh kéo tay nó chạy lên lớp.

3 tiết cúi trôi wa nhanh chóng, mọi ngừi zui sướng ra zề . Trog lớp còn lại 5 đũa tụi nó đang ngồi pàn zề cuộc thi :

_ Lên pểu diễn mình mặc trang phục gì đây? Đồ hs hay là đồ tự do? – Duy hỏi

_ Tui nghĩ nên mặc đồ tự do cho thoải mái – nó phát pểu ý kiến

_ Tui cũng nghĩ zì – con Ngọc cũng “hùa “ theo nó

_ Phần thi nhảy thì mình mặc đồ tự do, còn phần thi hát tui nghĩ nên mặc đồng phục cho hợp vs pài hát – Vinh cũng góp ý kiến

_ Thằng Vinh nói đúng đó, cứ zậy đi – Hấn cũng góp lời zào.

_ Hum nay đã là thứ 4 rồi, còn 3 ngày thoy đó, mý ông liệu có tập ỏn ko đó? – Nó hỏi

_ Ko ỏn cũng phải ỏn, ko nói nhiu nữa, cứ chăm chỉ tập là đc thoy, nhớ 5g chiều nay phải có mặt đầy đủ đó, còn giờ zề thoy – hấn nói rồi 5 ngừi đeo cặp zào zà pước ra khỏi lớp ...

(nói thêm cho mọi ngừi pik nèk : sỏ dĩ lúc nói chiến vs con Ngọc xong hấn pỏ đi là để giải quyết zụ trên pảng tin trường đó, hấn nhờ mý thẳng trong trường tìm hui xem ngừi nào đăng tin đó lên để xử lý cả ngừi đó lẫn cái tin, zì hấn ko mún pị mọi ngừi soi mói đời tư của hấn, đặc pịet là vs nó ... zề phần con Ngọc vs tên Duy thì cũng ko nói gì, zì cũng lờ mờ đoán ra đc chiến tình cảm giữa nó, hấn zà Vinh rùi nên cũng ko hỏi thêm gì, chỉ lạng lẽ wan sát từng hành động, cử chỉ của 3 ngừi họ thui àh ^^)

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Sau 3 ngày tập cực lực, tốn sức ... thì ngày thi cũng đến. Mặc dù đã tập rất kĩ rồi, nhưng mỗi lần đứng trước đám đông là nó cảm thấy run run sao ấy ... Hum nay lớp nó đến cô zũ rất đông (đa số toàn là nữ hok àh ^^). Lớp nó sẽ thi gần cúi nên nó cũng an tâm hơn đc phần nào, thấy nó suốt pùi ngồi chẳng nói, chẳng làm gì cả nên Vinh trước tới hỏi :

_ Vì mệt ở đâu hả? Sao này giờ ko nghe Vì nói tiếng nào hết zạ?

_ Hi Vì ko sao, tại thấy hơi lo thôi – Nó cười

_ Đừng căng thẳng wá, cứ làm hết khả năng là đc rồi, tụi mình đã tập rất kĩ rồi mà – Vinh đặt tay lên vai nó, động viên.

_ Ủhm, Vì sẽ cố hết sức – Nó đã cảm thấy tự tin hơn rất nhiều, nhìn dáng vẻ quyết tâm của nó mà Vinh cũng phải拍手 cười ^^

_ Sau phần thi này sẽ tới mình đó, thay trang phục đi 2 người kia – Hấn nói khi đang vuốt keo tóc (hấn để tóc dựng đứng trong phần thi nhảy, còn phần thi hát thì chải xù lại ^^ nhưng mà thấy đề sao cũng đẹp hết áh)

_ Zạ, pik rồi anh 2 – Nó nói rồi lon ton chạy zô chỗ thay đồ (hum nay nó sẽ mặc một chiếc áo thun có in hình baby mило, xắn tay áo lên, cùng vs 1 chiếc quần short đen, xõa tóc ra, đội nón chung của nhóm, nó chọn nón trắng (nón này là do Duy thiết kế, có 5 màu khác nhau : trắng, đen, xám, đỏ và xanh dương đc trang trí những họa tiết cực đẹp và bắt mắt). Sau khi đã thay trang phục xong, cũng zừa lúc tiếng MC bên ngoài gọi tên tiết mục lớp nó. Nó zẫn còn run nhưng khi đc mọi người động viên nên cũng đỡ hơn. Trước ra ngoài vs dáng vẻ tự tin, tụi nó bắt đầu tiết mục nhảy của mình (thi nhảy trước rồi mới thi hát ^^). Những động tác đc tập rất kĩ nên khi phối hợp lại thì trông rất đều và đẹp mắt. Phần thi nhảy của tụi nó diễn ra rất suôn sẻ và hoàn hảo, tụi nó rất vui khi nghe đc những lời khen từ phía BGK. Trước zào phía trong, nó cảm thấy rất vui sướng vì đã hoàn thành tốt bài nhảy (nhờ những cái cốc đầu, những câu la mắng của hấn mà nó đã nhảy tốt hơn rất nhiều so vs khi mới bắt đầu tập). Trong lúc đang mải “ ngủ yên trên chiến thắng “ thì tiếng nói của hấn vang lên làm nó trở về vs hiện tại :

_ Nè, đứng đây chi zậy? Zô chuẩn bị đi, sắp tới phần thi hát rồi kìa

_ Ờh ... ờh pik rồi – nó nói rồi chạy ào zô chuẩn bị

Pồng nhiên hấn nở 1 nụ cười rất tươi (ko phải là kiểu cười “ đều “ như mọi ngày ^^) nói thầm : “ Chẳng lẽ ... cảm giác của tui ... là thiệt sao ... ko lẽ là em sao ... Vì àh ... “ rồi trước zào chuẩn bị nốt những thứ còn lại ... Sắp tới tiết mục hát của tụi nó thì con Ngọc pồng nhiên thấy mệt, mặt mày xanh lè, thấy zì nên nó chạy tới hỏi :

_ Mà y pị sao zậy Ngọc? Có thi đc hok đó? – Nó lo lắng khi thấy con bạn như zậy

_ Tao hok sao, chắc là lo lắng quá thôi – Con Ngọc cố gắng nở 1 nụ cười cho nó an tâm

_ Ko sao đâu, thoải mái đi, sẽ ổn mà – nó nắm tay con bạn động viên

_ Ủh, tao pik rồi, tới phần thi của lớp mình rồi kìa, đi thôi – Con Ngọc kéo nó đi tới chỗ 3 người kia đang đứng, rồi 5 đứa cùng bước ra vs dáng vẻ rất tự tin ...

Phần thi bắt đầu, những câu hát ngọt ngào vang lên ... nó và con Ngọc thút thta trong chiếc áo dài, còn Duy, Vinh và hấn thì trông thật thư sinh khi khoác lên người chiếc áo đồng phục trắng, cùng vs quần tây xanh ... Cả 5 người hát rất hay, làm cho “ khán giả “ đều im phăng phắc, chỉ có tiếng hát đều đặn của tụi nó vang lên trong mic thôi ... Phần thi tưởng chừng như tốt đẹp thì đến gần cúi bài hát, pồng nhiên con Ngọc hát rất run, trán lấm tấm mồ hôi, và đứng cũng mún ko zững nữa. Thấy zậy 4 người kia trước đến đứng dàn 1 hàng ngang, nắm tay nhau và cùng hát say sưa đến khi phần thi kết thúc (đương nhiên là nó đứng giữa hấn và Vinh còn tên Duy cũng đứng cạnh Ngọc ... Duy nắm tay Ngọc rất chặt, như đang truyền sức mạnh cho zậy ^^) ... và nhận đc rất nhiều tràng pháo tay từ phía “ khán giả “ ... Tên Duy dìu con Ngọc zào trong, đặt nó ngồi xuống ghế, lau mồ hôi trên trán cho nó rồi ân cần hỏi :

_ Có sao ko zậy? Mệt ở đâu phải ko?

_ Tui ... ko ... s ... – Chưa nói dứt câu là con Ngọc đã ngất xỉu, tên Duy liền bế xốc con Ngọc lên, 3 người kia thì đi gọi taxi chở nó zào bệnh viện ... Trên đường đi, tên Duy nắm tay con

Ngọc suốt zê mặt rất lo lắng, để đầu con Ngọc nằm lên chân mình và chân thì gác lên người nó ... Sau 1 hồi kiểm tra thì bác sĩ kết luận là do con Ngọc hoạt động quá sức, nên dẫn tới bệnh tim của nó tái phát, chỉ cần nghỉ ngơi 1 thời gian là có thể khỏe lại ngay thôi, 4 đứa kia nghe zậy thì thở phào nhẹ nhõm, cứ sợ nó pị gì ... 1 lúc sau thì con Ngọc tỉnh lại, mới zừa mở mắt ra đã hỏi :

_ Đây là đâu zậy? Sao tao lại ở đây?

_ Mà y pị xỉu phải đưa zô bệnh viện đó – Nó đang gọt trái cây mà Vinh zừa mới mua.

_ Zậy còn phần thi của tụi mình thì thế nào?

_ Mày đừng lo, tao đã páo zịch mày pị ngát vs BGK rồi, họ nói là kết và sẽ ko công pố ngay, mà tới thứ 2 zô học lại mới công pố lunz cho công păng – Nó nói

_ Ủh zậy thì tốt rồi

2 đứa đang nói chuyện thì 3 người kia pước zào, trên tay mỗi người cầm nào là : cháo, sữa, bánh, nước ... (mới xiu thoy mà đã đc chăm sóc kĩ ghê lunz ^^).
Thý con Ngọc đã tỉnh zà đang ngồi ăn trái cây thì tên Duy pước tới hỏi :

_ Ko sao chứ? Có thý mệt ở đâu ko?

_ Ủhm, tui ổn, cảm ơn – Con Ngọc trả lời

_ Ko có gì, cô pị zậy làm tui hơi pùn zì ko có ai cãi lộn thoy – tên Duy “chọt” con Ngọc (nói zậy thoy chứ wan tâm lém đó ^^)

_ Hừ, mở miệng ra là chọc người taz chửi hàz, con zai zì mà zô ziên thý ốn

_ Kệ tui, zô ziên như tui mà cũng có khối cô theo đấy, đừng tưởng pở nház – tên Duy chẳng zà, nói lại

_ Thoy xin đi 2 người này, ở đâu cũng cãi đc àh, thý đang trong pệnh ziện hok, may là đặt phòng 1 mình đó, chứ chung phòng là nãy giờ pị người taz chửi té tát òi – hấn lên tiếng đê 2 con người kia thôi cái điệp khúc chửi lộn =))

_ Hi, thoy Ngọc ăn cháo đi rồi ún thuốc nữa nèk, cãi vs tên này chắc 10 năm cũng ko hết chiến đâu – Vinh cừ cừ nói

_ Mày ... mày dám nói xấu pạn pè nház ... thiệt là ... – tên Duy tức tối

_ Mày làm ơn đem cái miệng “pự” của mày ra ngoài dùm tao ỉh, thý có người pệnh ở đây hok hả? – Hấn chửi tên Duy zì gây ồn ào =))

_ Tụi pây đc lắm ... zề đi, tao xử đẹp cho coi – tên Duy nói rồi dứt tay zô túi pước ra ngoài, để lại trong phòng những tiếng cừ khoái chí của nó zà con Ngọc ...

_ Pác sĩ nói Ngọc có thể xuất ziện zào ngày mai, zì hum nay phải ở lại xem xét thêm, sợ là pệnh tim lại tái phát pát ngờ lần nữa – Vinh nói

_ Ủhm, Ngọc pik rồi, tks Vinh nhaz – Con Ngọc cừ toé toét

_ Thoy Vinh vs Huy zề trước đây, có gì gọi cho Vinh liên nhaz

_ Ok, Vi pik òi, Vinh zề ỉh, pp – nó nói

_ Ủhm, pp – Vinh zẩy tay

_ Có gì cần thì gọi cho tui tui, đừng có giải quyết 1 mình pik chưa? – Hấn nói trước khi pước ra khỏi cửa

_ Pik rồi màh, nói mãi – nó chọc

_ Tốt, tui zề đây

_ Pp – Nó vs Ngọc đồng thanh ...

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Sau 1 ngày nằm lại để theo dõi, thì hum sau con Ngọc đã đc xuất ziện trở zề nhà, khuôn mặt có phần hồng hào hơn (rõ là đã khỏe rồi ^^). Hum đón con Ngọc zề có mặt đầy đủ cả 4 người (ko pik có hện vs nhau hok taz), nó thì diu con Ngọc lên taxi, hấn thì ỉh lo thủ tục xuất ziện, còn Vinh zà Duy thì mang đồ đạc của con Ngọc lên xe (toàn là thức ăn pòi pỏ zà zài pộ vắn áo để thay thoy àh ^^!). Zì hum nay là chủ nhật nên đưa nào cũng rảnh rồi, nó đề xuất ý kiến sẽ sang nhà con Ngọc nấu ăn zà chơi (pa mẹ con Ngọc pận zịch nên hầu như nó toàn ở nhà 1 mình, lâu lâu pa mẹ nó mới zề thăm nhà zà thăm nó). Cả pọn pây giờ cũng khá là thân thiết lém òi (còn pik sđt của nhau nữa màh ^^! – Sđt của hấn, Duy zà Vinh ko phải ai mún có là có âu nhaz, chỉ những người thân thiết lắm mới đc pik thoy àh ... còn 2 chị này thì trên cả mức thân lunz rồi còn gì ^^) nên đương nhiên đều đồng ý vs đề xuất của nó zà còn tỏ ra rất hào hứng nữa chứ (người hào hứng nhất chắc mọi người cũng pik òi haz ... có dịp đến nhà người mình chú ý mờh). Chiếc xe dừng tại 1 ngôi nhà vs cánh cửa sắt trắng to zà khá lớn, nó diu con Ngọc xún xe, Vinh zà Duy giúp kéo cái cổng sắt lớn đó ra, để lộ nguyên 1 khoảng sân zòn rộng, pước zào khoảng sân rộng đó điều đặc pịet là có những chiếc chuồng nuôi chó đc trang trí rất đẹp – trong đó có 6 hay 7 con cún nhỏ, trông cực đáng yêu vs pộ

lông trắng muốt, mới zira thấy có khách tới là đã chạy ủa ra, quần chân ko rời, con Ngọc khẽ cùi cùi xún ầm 1 con lên, zuốt zuốt pộ lông mềm mại zà nói :

_ Đây là mỹ chú chó nhà tui nuôi đó, mới ra đời khoảng zài tuần hơy àh – con Ngọc có zẻ rất thương mỹ chú chó này.

_ Hì, Ngọc iu động zật ghê henz, nuôi 1 lúc 6,7 con thế này – Vinh cùi, trên tay đang ầm 1 chú cún zuốt zẻ.

_ Chúng dễ thương lém, lại dễ ăn dễ ngủ nữa – Ngọc nói

_ Thoy cứ để chúng ở đây chơi íh, mình zô nhà chứ – Nó lên tiếng

Rùi 5 ngừi pưọc zô phòng khách nhà con Ngọc, màu chủ đạo của căn phòng này là màu kem nhã nhặn nhưng rất quý phái, quả là có mắt thẩm mỹ tuyệt zoi ^^ . Nó thì dường như đã thân quen vs ngôi nhà này lém rùi (nó thường wa đây chơi zà “ ở ké “ mành), còn 3 tên kia thì cũng ko nói gì nhiều, chỉ lặng lẽ ngồi ún nước. Thấy zậy nó nói :

_ Mỹ ngừi có mún íh siêu thị chung vs tui ko? Íh mua rùi còn zẻ nấu nữa chứ, pụng tui nó đang “ piều tình dữ dội “ wá nèk – Nó nhăn mặt nói rùi xoa xoa cái pụng đáng thương)

_ Thoy đc rùi, để tui íh cho – con Ngọc đề nghị

_ Thui, pà mới hết pệnh mành, cứ để tui íh mua rùi zẻ trở tài cho coi – Nó hào hứng

_ Nấu hay là ăn? Kiểu này là pắt tui íh xách đồ phụ òi chó gì? – Hấn nghe nó nói zậy nên chọc nó

_ Ồh ... – Nó đang ngập ngừng chưa pik trả lời thế nào thì Vinh lên tiếng :

_ Thoy íh nhanh nào, tui cũng đói rùi – nói rùi kéo tay nó, hấn zà tên Duy ra ngoài pắt 1 chiếc taxi (zì hum nay ko “ chàng “ nào íh xe cả mành, lúc íh tới pệnh zịen 3 ngừi cũng íh taxi lunz áh ^^).

Địa điểm íh mua đồ ăn của tui nó là : Lotte Mart – đây là 1 siêu thị hay cũng có thể nói là 1 chỗ mua sắm rộng lớn, có pán đủ loại mặt hàng ... zâng zâng zà zâng zâng ... (“ ba hoa “ hoi ló). Nó giao cho hấn íh lấy xe đẩy zà 2 ngừi kia thì giúp nó chọn thức ăn (nó ghét hấn nên mới làm zì ý mành, nhưng hum nay hấn “ hiên “ đột xuất nên “ ngoan ngoãn “ nghe lời nó ... hay zì 1 lý do nào khác ... có trời mới pik ... miễn là hấn nghe lời nó là ok òi). Sau 1 tiếng đồng hồ “ zật zà “ vs đồng thức ăn KHÔNG LỖ thì tui nó cũng rời siêu thị zà đang trên đường zẻ nhà con Ngọc (sở dĩ mua nhiều là zì 3 tên kia là đại gia mành, gặp cái gì cũng lấy pỏ zô xe, mua nhiều tới nỗi phải nhờ mỹ chú pảo zẻ mang ra xe dùm lunz óz ^^).

Hum ny 4 ngừi nó sẽ trở tài làm pếp, vs thực đơn như sau : trứng chiên, rau muống xào tỏi, thịt kho trứng, canh rau dền, gà luộc ... zâng zâng ... (ko pik món ăn có ngon hok đây ... đành chờ thoiiii). Vs 1 cái pếp pự thế này thì vs 4 hay 5 đứa đứng làm đều ko thành zân đề nên tui nó nhanh chóng pắt tay zào làm những công đoạn đầu tiên. Nó đảm nhận ziệc xào rau muống zà chiên trứng (cho nó nấu món dễ để thoy zì sợ nó sẽ “ phá hoại “ cái nhà pếp “ xinh đẹp “ hiên đang có 3 hot boy đứng nấu thế này .). Còn 3 ngừi kia thì đảm đương nhiều món hơn zà đòi hỏi phải làm pếp wa nhiều lần mới có thể thuần thực đc (đương nhiên là ko zân đề zì vs 3 ngừi tài năng đầy mình này rùi – thiệt là ngưỡng mộ wá đêêêê ^^). 30p sau, trên pàn ăn đã dọn đầy những món ăn mà 4 ngừi đó nấu (4 ngừi đó ko cho con Ngọc zô pếp, chỉ ngồi làm BGK nhận xét món ăn hơy). Pữa ăn pắt đầu, zì cái pụng “ piều tình ko ngừng nghĩ “ nên nó ăn wên trời wên đất lunz, làm có 4 cái miếng há hốc ngồi nhìn nó ăn mà mún ... no lunz rồi ^^ . Sau 1 hùi ăn khí thế thì nó ngưng đũa lại, lên tiếng :

_ Công nhận mỹ ngừi nấu ăn cũng ko tệ haz, khá ... khá lém – Nó cùi toe toét nhìn 3 ngừi kia

_ Ủhm đúng òi đó, công nhận ngon ghê nhaz, zò mới phát hiện thêm nhiều tài mới của mỹ ngừi đó – Con Ngọc cũng “ zỏ tay tán thưởng “

_ Hì hì, đương nhiên òi, tui này còn nhiều điều đặc pịet mà 2 ngừi chưa pik đâu – Vinh cùi

_ Minh Huy nấu đương nhiên là khỏi phải chê òi, ày mành ai kia ăn mún zoi hết phần nửa pàn ăn của ngừi taz lunz òi mà chỉ nói là khá thoy sao, liệu có sai sót ở đâu ko nhì? – Hấn “ móc “ nó

_ Anh nói ai đó? Ăn nói zô ziên zira zira hơy nhaz ... – Nó tức đỏ mặt lunz, nhìn hấn “ pốc khói “ ^^

_ 2 ngừi này, đang ăn ún mà cũng cãi lộn đc, hay thiệt nhaz, thoy lo ăn nhanh đi òi còn rửa chén nữa – tên Duy cấm cùi ăn nãy giờ mới nghe tiếng anh áy ^^

_ Pik rồi – 2 ngừi đồng thanh rùi “ ngoan ngoãn “ ngồi ăn típ.

Pữa ăn kết thúc vs những cái pụng no căng, thờ ko nổi ... sau đó là màn “ zật lộn “ vs đồng chén cao ngất ngưỡng kia ^^ (cao gần = núi hơy àh .). Nó mới zira bụng chén của mình “ wăng “ zỏ cái “ đồng chiến trường chén ” kia là lẹ lẹ pay “ ra so – fà ngồi coi TV cực sung sướng, làm cho 3 ngừi kia nhìn mà nản toàn tập . , con Ngọc thì đã wá quen rùi nên chẳng phản ứng gì hết ^^ (con gái con đũa zì mà ... T.T). Thế là 3 hot boy nhà taz phải “ công lưng “ ra giải quyết đồng chén đó (nhìn mành thấy tội ghê ^^!). Sau 1 hồi “ zật zà “ thì 3 anh chàng nhà taz cũng hoàn thành công ziệc , “ lết “ ra ngoài ghé so – fà ngồi, mặt mũi ngừi nào cũng toàn là mồ hôi, nó thấy thương wá nên zỏ lấy hộp khăn giấy “ phân phát “ cho mỗi ngừi, con Ngọc thì lấy nước lên cho 3 ngừi đó ún để trả công lao zất zà =)). Tên Duy thấy nó ngồi rảnh rang thì hơi ảm ức trong lòng, liền nhìn nó nói :

_ Nè, sung sướng wá haz, ngồi đây coi TV rảnh rồi, trong khi đó tui tui phải “ xăn tay áo “ lên rửa chén, pắt công wá

_ Lâu lâu mỹ ông cũng nên ga – lằng 1 chút chứ, nhieu đó có là gì – nó thần nhiên nói

_ Cả đồng như zậy mà cô nói ko là gì hả? Một mún chết lunz rồi này, cũng may là 3 đứa làm nên cũng còn sức để ngồi đây cãi vs cô đấy – Hấn cũng “sôi máu”

_ Thoy thoy đc rồi màh, coi như lâu lâu ngứa tay làm chút ziệc đó màh, 2 thằng pây căng thẳng wá – Vinh chen zô can.

_ 3 người thông cảm nhaz, tính con Vi là zậy đó, nó ghét làm mỹ công ziệc pếp núc này lém, nó chịu phụ mỹ người làm mỹ món ăn là chiến lạ lém ời đó – Con Ngọc cừ

_ Con wý này, dám nói xấu tao hả? Thiệt là ... mất giá hết rồi – Nó nhìn con Ngọc than thờ)

_ Hahahahahahaha ... – 3 người kia đc 1 tràng cừi “zõ pụng, tét miệng” lunz zì nghe con Ngọc khai ra những tính xấu của nó, Vinh cũng mún pênh nó lăm, nhưng mà “nụ cừi” ko cho phép =))

_ 3 người này ... cừi cái gì, pộ mới pik hả? – Nó làm pộ làm mặt giận =))

_ Cô ... cũng ... có ... nhieu điều ... đặc piệt ... wá ... haz – tên Duy zìra cừi cừa nói

_ Thôi, 3 người tha cho nó ỉh ... – con Ngọc pênh nó

_ Ý ... thằng Bảo nhấn tin, ko pik có gì hok? – Vinh nói khi thấy đt páo có tin nhắn, cố gắng kìm nén lại “con cừi” của mình.

_ Coi xem – tên Duy nhìn Vinh nói

_ Thằng Bảo (1 đứa “trợ lý” “đắc lực” của 3 người đó, nắm bắt tất cả thông tin trong trường rùi páo cho tụi nó pik) nó nhấn tin páo là trong trường dán tên mỹ lớp đoạt giải trong cuộc thi pữa trước tụi mình tham gia đó, nó nói là có tên của lớp mình nữa, mà chưa thấy rõ là hạng mỹ, để nó coi kĩ lại – Vinh nhìn 4 con người đang háo hức kia nói

_ Ủa, có kết wá rùi hả? Hỏi lại xem lớp mình đc giải mỹ? – Nó hỏi

_ Ủhm, để Vinh hỏi – Vinh nói rùi pấm đt

_ Nó nhấn lại rùi nèk, nó nói lớp mình đc giải nhất, có 2 lớp đồng giải nhì, giải 3 cũng zậy – Vinh nói zẽ rất zui sướng

_ Yeahhhhhhhh – nó vs con Ngọc đồng thanh la lớn, nhảy lên

_ Hay wá, sẵn hum nay mình rảnh nèk, ỉh ăn mừng chiến thắng ỉh mọi người – Vinh phấn khích đề nghị

_ Mới ăn xong, còn ỉh âu ăn nữa? – hấn hỏi lại

_ Ko ăn thì ỉh chơi, tụi mình chưa có nhieu dịp ỉh chơi chung màh – Vinh nói

_ Đúng ời đó, đi chơi thôi – Nó cũng hào hứng

_ Zậy mình ỉh – Con Ngọc cũng góp lời

Rùi 5 người tụi nó “dắt tay nhau” “ỉh (lần này thì hấn gọi xe nhà của hấn tới đưa đi, chiến đó cũng chẳng ảnh hưởng gì tới cuộc ăn mừng này nên 4 người kia cũng ko phản đối). Trên xe, nó hỏi :

_ Ỉh âu đây? Chẳng lẽ lại ra công ziên nữa hả?

_ Đương nhiên là ko rùi, tụi này sẽ dẫn 2 người tới chỗ này đặc piệt hơn nhieu – Duy nói, kèm theo 1 cái nháy mắt

_ Đã chuẩn pị sẵn hết ời, 2 người chỉ ziệc ỉh theo thoy – hấn cũng way xún nói

Nó vs con Ngọc cũng ko nói gì thêm, rút máy nghe nhạc ra cùng nghe rùi chờ cho tới nơi. 1 lúc sau cũng đến, 5 người pước xún xe thì nó pắt ngờ khi lại đến đây, liền way wa hỏi Vinh :

_ Sao mình lại đến đây zậy Vinh?

_ Pí mật, 1 lát nữa Vinh sẽ pật mí – Vinh cừi tui, nói

_ Chúng taz đi thôi _ Duy, hấn zà Vinh kéo 2 đứa nó đi tới nơi đã chuẩn pị sẵn (ko xạo đầu nhaz, thiệt ra là sau khi nghe páo tin đc giải 1 là 3 người đã gọi cho mỹ tên đàn em chuẩn pị sẵn sàng hết rồi, chỉ chờ 5 người tới thoy àh).

_ Wow, đẹp wá, mỹ người làm hùi nào zậy? – Con Ngọc pắt ngờ

_ Chiện gì mà tụi này ko làm đc chứ – tên Duy hãnh diện nói

_ Còn bây giờ là tới lúc ghi lại những hình ảnh đẹp này rồi, mục đích 3 tụi tui chuẩn bị là để chụp hình đó, phải lưu lại hình để kỉ niệm chứ – hấn cừì nói (từ khi thân thiết vs tụi nó là hấn cũng hoàn toàn là 1 con người khác, dễ thương hơn, hay cừì hơn zà cũng cực ga – lãng đó nhaz ^^).

_ Thì ra là vậy, ủa mà sao xung quanh ko thấy người nào hết vậy?

_ Tụi tui đã cho người chặn ko cho người khác đi tới đây rồi nên cứ zui chơi thoải mái, ko pị ai dòm ngó đâu – Duy nói

_ Mý người chu đáo thiệt nhaz – Con Ngọc lần đầu tiên nhìn tên Duy cừì (làm ai đó thoáng đỏ mặt rồi ^^).

(Nói bây giờ mà chưa cho mọi người pik tụi nó đi đâu, thiệt ra là 3 người đã dẫn tụi nó tới Sài Gòn, chỗ đó hấn đã cho người trang trí thêm nhiều thứ, để cảnh chụp đẹp hơn, cả ở nhà thờ Đức Bà nữa, tóm lại là rất hoành hảo, chỉ chờ người đứng zào zà chụp thoy àh)

_ Bắt đầu lunz nhaz, chụp ở đây trước rồi hãy wa nhà thờ – hấn nói rồi lấy máy ảnh ra

Thế là tụi nó đứng cho hấn chụp, cả Vinh zà Duy cũng zô lunz, thỉnh thoảng lại thay phiên Duy hoặc Vinh ra chụp hình để hấn zào ... Hum nay cả 5 người đều nói zà cừì rất nhìu, hình chụp cũng là 1 con số khổng lồ ^^, sau 1 hồi đi zòng zòng chụp khá mệt thì tụi nó ngồi nghỉ ở 1 băng ghế đá, 3 người kia thì đi mua nước cho 2 đứa nó, đưa cho nó chai nước mới mua, Vinh hỏi :

_ Ko tệ chứ? Vì thấy zui ko?

_ Zuiiiii ... rất zui lunzzz – nó cừì toe toét

_ Hình chụp cũng khá nhìu đó, 2 người còn mún đi đâu chụp nữa ko? Chứ cảnh ở đây chụp hết ời. – Tên Duy hỏi

_ Thoy cũng gần tới rồi, ỉh ăn trước đã rồi tính, “ có thực mới zực đc đạo “ chứ – hấn nói (lần đầu tiên thấy hấn dùng những câu như vậy đó nhaz ^^).

_ Chính xác óz, ỉh ăn trước đã – Nó đồng tình vs hấn, nên 3 người kia cũng ko nói gì thêm rồi cả đám kêu xe ỉh tới 1 nhà hàng gần đó.

Nhà hàng này đc trang trí rất đẹp zà có nét sang trọng, mới zừa pưóc zào cửa là đã có 1 người wãn lí ra hỏi hấn điều gì đó rồi dẫn 5 đứa zào 1 phòng riêng, 1 lúc sau là đã thấy những người phục vụ pưng đồ ăn zào ngay ời. (thật ra là pa hấn là chủ của nhà hàng này, nên thấy hấn đến đây ăn nên mý người kia mới chuẩn bị nhanh đến vậy, nhà hấn có thể nói là rất rất giàu lunz ý chứ, nên hấn đặt chân đến đâu cũng đã có người chuẩn bị sẵn hết rồi – đúng là sướng ghê ^^). Pừa ăn bắt đầu, 5 người ăn rất zui zẻ zà thoải mái ... chỉ 1 lúc sau là tụi nó đã “ làm sạch “ cái pàn ăn 1 cách nhanh – gọn – lẹ, rồi lại típ tục ỉh tìm chỗ chụp hình ...

8g tối, tụi nó đang chụp những cảnh cuối cùng thì đt của Vinh reo lên, Vinh bắt máy nghe, khuôn mặt từ từ biến đổi từ zui zẻ sang hốt hoảng, đôi mắt cũng dần đỏ hoe ... Thấy có điều gì đó ko ổn nên tụi nó pưóc tới hỏi :

_ Có chuyện gì vậy? – hấn hỏi

_ Mẹ tao ... pác sĩ mới gọi ... nói là ... mẹ tao đang nhập ziên ... tình hình ... rất nguy cấp – Giọng Vinh rất run, như chưa tin đc zào sự thật đó.

_ Mà cứ bình tĩnh đi đã, để tao gọi xe rồi mình zào pệnh ziên – Tên Duy động ziên Vinh

Thế là pui chụp hình kết thúc sớm hơn dự định pan đầu, chiếc xe chở 5 đứa tụi nó chạy như pay trên đường để đến pệnh ziên, nơi mẹ Vinh đang khó nhọc giành giật sự sống của mình ...

Chiếc xe zừa tới nơi, là cả 5 người liền mở cửa xe chạy ào zào pệnh ziên. Khi đang hỏi phòng pệnh của mẹ Vinh thì ông pác sĩ chữa pệnh cho mẹ Vinh pưóc tới, nói :

_ Đây là pạn của cháu àh? Có nên để họ pik ...

_ Ko sao đâu àh, họ đều là pạn cháu cả, có gì ông cứ nói – Vinh tỏ ra hết sức bình tĩnh trả lời

_ Mấy đứa zào đây đã rồi chúng taz nói chuyện – Ông pác sĩ nói rồi dẫn 5 đứa zào phòng làm ziệc của mình, kêu tụi nó ngồi ghế trước pàn làm ziệc của mình rồi bắt đầu nói :

_ Tình hình mẹ cháu có zẻ ko khả wãn lắm, có lẽ chúng taz phải thực hiện thêm 1 cuộc phẫu thuật nữa, nhưng lần này thì % sống chỉ còn khoảng 20-30% thôi – ông pác sĩ chậm rãi nói

_ Vậy nếu cuộc phẫu thuật này thành công, mẹ cháu có thể sống đc thêm bao lâu nữa? – Vinh nói vs zẻ mặt pùn

_ Điều đó thì taz ko chắc cháu àh, nhưng nếu cuộc phẫu thuật lần này thành công thì mọi chuyện taz nghĩ sẽ tốt đẹp hơn, thời gian sống của mẹ cháu có thể kéo dài thêm đc ... nhưng nếu ko thành công thì ...

_ Pác sĩ cứ nói đi àh, cháu đã chuẩn bị rồi – Vinh nhìn ông pác sĩ nói

_ Ta e là ... nếu cuộc phẫu thuật thất bại thì ... có lẽ đêm nay ... mẹ cháu sẽ trút hơi thở cuối cùng ... – ông bác sĩ có vẻ cũng hơi pùn ...

_ Thôi đi rồi, bác sĩ cứ cho mẹ cháu phẫu thuật đi đã ... những chuyện thế này ... trước sau gì ... cũng đến thôi mà – Vinh rất đau lòng nhưng cũng đã chuẩn bị sẵn tinh thần để đón nhận điều này rồi.

_ Mọi chuyện sẽ ổn thôi mà, Vinh đừng lo – Nó nắm tay Vinh động viên

_ Mà đừng suy nghĩ vớ, cô Châu sẽ ko sao đâu – Hân cũng an ủi Vinh

_ Chúng ta cứ ngồi đây chờ đã, cuộc phẫu thuật sẽ ko vấn đề gì đâu, hãy tin là vậy – Duy cũng pùn, hướng mắt về phía cánh cửa phòng phẫu thuật ...

_ Đúng rồi đó, hãy mạnh mẽ lên Vinh – con Ngọc cũng chia sẻ suy nghĩ của mình

Rồi 5 đứa cùng khoác tay wa zai nhau, ngồi trên băng ghế trước phòng chờ đợi cuộc phẫu thuật thành công ... cả 5 người đều cùng chung 1 tâm trạng : pùn zà lo lắng ...

(Nó đã páo vs pa mẹ là sang nhà con Ngọc ngủ lunz nên mới ở đây đi tới giờ này, chứ pa mẹ nó khó lắm, ỉh chơi trễ lắm là 6g tối phải có mặt ở nhà rồi).

Cuộc phẫu thuật kéo dài đến 5 tiếng đồng hồ, cuối cùng ông bác sĩ cũng pưc ra thông báo vs về mặt pùn :

_ Cuộc phẫu thuật ... ko thành công ... chúng ta đã cố gắng hết sức rồi ... mấy đứa hãy zào gấp pà 1 lần cuối đi ...

Cả 5 đứa khi nghe ông bác sĩ nói xong đều ko tin zào tai mình ... rồi ôm nhau khóc ... cả Duy zà hân là 2 người chưa pao giờ thấy rơi 1 giọt nước mắt nào ... mà bây giờ cũng phải rơi nước mắt ... zì sự thật vớ phũ phàng ... đến vớ pát ngờ ... Vinh thì dường như mất hết cả sức lực ... khóc cũng ko thành tiếng ... Sau 1 lúc thì tụi nó cũng đã lấy lại được tinh thần, gạt nước mắt zà pưc zào thăm mẹ của Vinh (duy chỉ có nó là ko zào, nếu các bạn mún pik lý do thì nên xem lại chap mà nó nói chuyện vs mẹ Vinh về chuyện kết hôn của nó zà Vinh ... là mọi người sẽ hiểu lý do ...). Thấy nó ko zào, mấy người kia cũng ko nói gì, giờ đây chỉ nghĩ tới mẹ Vinh thôi ... 4 đứa pưc zào phòng, trong đó có 1 người phụ nữ trung niên mặc đồ bệnh nhân, xung quanh có rất nhiều dây zà máy móc, nhưng khuôn mặt của bà zần rất thư thái zà bình yên ... Vinh chạy nhanh đến bên giường của mẹ mình, nắm tay bà nói :

_ Mẹ ơi ... mẹ ko sao hết đúng ko? Mẹ hãy nói vs con là mẹ ko sao ỉh ... mẹ nói ỉh – Vinh khóc, nắm tay bà lay lay mong sao đây là 1 điều ko có thật ...

Bà từ từ mở mắt ra 1 cách yếu ớt, nhìn cậu con trai đang gục đầu bên cạnh mình, cố gắng nắm tay Vinh, mấp máy đôi môi nói 1 cách khó nhọc :

_ Mẹ ... ko ... sao ... con ... trai ... của ... mẹ ... àh – bà thương Vinh lắm, zì pa Vinh mất lúc mới zừa sinh Vinh ra nên pao nhiều tình thương bà đều dành hết cả cho Vinh, thời gian bà ko còn nhiều nữa, nên bà mún nói rất nhiều vs cậu con trai này ...

_ Mẹ ... – Vinh khóc rất nhiều, Vinh cũng ko ngờ thời điểm này lại đến nhanh đến vậy ... cậu chưa chấp nhận được ...

_ Con ... hãy ... gọi ... đi ... cho ... Vì ... ỉh ... mẹ ... có ... chuyện ... mún ... nói ... vs ... Vì ... – Bà nói 1 cách yếu ớt

_ Zà – Vinh cố gắng nuốt nước mắt nói rồi lấy đi ra sổ của nó. (3 người kia thì ko hiểu chuyện gì cả, chỉ ngồi lặng lẽ nhìn 2 mẹ con Vinh nói chuyện thôi). Nó đang ngồi suy nghĩ thì đi reo lên, thấy sổ của Vinh nên nó pưc ra xa phòng bệnh mới pát máy :

[Alo]

[Mẹ anh ... có chuyện ... mún nói vs ... em ... để anh chuyển ... máy]

[Vì ... hà con?]

[Dạ ... là con đây ...]

[Bác có ... chuyện ... mún ... nói ... vs ... con ... zì ... sợ ... nếu ko ... nói ... kịp ... bác ... nhắm ... mắt ko ... yên ... lòng]

[Sao bác lại nói như vậy? Bác àh ... - nó khóc lunz]

[Bệnh ... của ... bác ... nó ... ko ... cho ... phép ... bác ... sống ... thêm ... nữa ... rồi ... bác ... mún ... nói ... vs ... con ... là ... con ... vs ... thẳng ... Vinh ... rằng ... ỉu ... thương ... nhau ... zà ... sống hạnh ... phúc ... nhaz ... sau ... khi ... con ... hoàn ... tất ... khóa ... học ... thì ... 2 ... đứa ... nên ... làm ... lễ ... cưới ... để ... bác ... nhắm ... mắt ... cũng ... sẽ ... yên ... lòng]

[Bác àh ... bác đừng nói vậy chứ ... bác sẽ khỏe ... sẽ khỏe mà ...] – nó nghẹn ngào nói

[Con ... phải ... hứa ... vs ... bác ... là ... 2 đứa ... sẽ ... lấy ... nhau ... zà ... sống ... hạnh ... phúc ... thì ... bác ... mới ... yên ... tâm] – Mẹ Vinh khó khăn lắm mới nói hết câu

[Dạ ... con ... con hứa ... bác ... đừng ... suy nghĩ nhiều nữa ... bác hãy ... giữ gìn sức khỏe ...]

[Con hứa ... là ... bác ... vui rồi ... con dâu ... của ... mẹ]

[Mẹ ... mẹ àh ...] – Nó cố gắng ngăn tiếng khóc của mình ... nó cảm thấy có lỗi khi phải làm điều đó ... nhưng ... sự thật pao giờ cũng phủ phàng cả ... đành phải chấp nhận thôi ...

[Mẹ ... có ... thể ... nhắm ... mắt ... rồi ...] – Mẹ Vinh zà nói dứt câu là hơi thở của pà dần yếu đi ... trên máy những giọt sóng cũng dần hạ xún tạo thành 1 đường thẳng ... Vinh nhào tới, la lớn vs 2 hàng nước mắt chảy dài trên gương mặt :

_ Mẹ ... mẹ ... pác sĩ ... pác sĩ

Zà dứt câu là 1 nhóm pác sĩ chạy zào kiểm tra ... sau khi đã kiểm tra xong, ông pác sĩ khi nãy nói vs Vinh :

_ Mẹ cháu yếu lắm rồi ... cháu hãy nói lời cú vs pà đi ... kéo ko kịp ...

Vinh dường như gục ngã, thấy zậy Duy, hấn zà Ngọc chạy lại, diu Vinh ngồi xún pên giường pệnh của mẹ mình an ủi :

_ Tụi tao ra ngoài chờ, mày nói lời cú vs pác đi ... mạnh mẽ lên ... có gì gọi tụi tao zào ... – Hấn đặt tay lên zai Vinh nói rùi cùng 2 ngừi kia pước ra ngoài.

Vinh chỉ gật đầu nhẹ ... rùi đến nắm tay mẹ ... thì thào :

_ Mẹ àh ... con sẽ nhớ mẹ lắm ...

Mẹ Vinh từ từ mở mắt ra, đưa tay lên chạm zào mặt Vinh, thều thào nói :

_ Mẹ ... cũng ... sẽ ... nhớ con ... lắm ... hãy ... cù ... nhieu ... lên ... con ... nhéz ... hãy hạnh ... phúc ... vs ... tình ... iu ... của con ... mẹ ... tin ... là ... con ... sẽ ... lựa ... chọn ... đc ... hạnh ... phúc ... cho riêng ... mình ... mẹ ... sẽ ... lunz ... đôi ... theo ... con ... con ... trai ... àh ...

_ Zà ... mẹ cứ yên lòng ... chắc chắn ... con sẽ hạnh phúc mãi ... – Vinh ôm chặt mẹ trong zòng tay mình ... cậu sợ chỉ zài phút nữa thôi ... căn pệnh ung thư máu thời kì cú ... sẽ khiến pà phải ra đi zĩnh zĩn ...

Pà mím cù ... siết chặt cậu zào lòng mình ... nhưng thời gian của pà ... đã hết ... trên máy ... nhịp tim của pà ... chỉ còn lại ... 1 vạch ngang ... tiếng “tít” “zang lên kéo dài trong căn phòng yên ắng ... có 1 ngừi con trai ôm chặt mẹ mình ... trên mắt cậu đọng lại zài giọt nước ... trên môi mẹ cậu lại có 1 nụ cù ... dù zòng tay pà ko còn siết chặt cậu trong lòng mình nữa ... pà zấn cù mãi nguyện ... pà đã ra đi 1 cách pình yên zà thanh thản ... pà cũng sẽ sớm gặp lại pà cậu ... ở 1 thế giới khác ...

Ở ngoài phòng ... có 4 ngừi ... 2 nam 2 nữ ... 2 cô gái đứng nhìn zào trong zà lặng lẽ lau nước mắt ... còn 2 chàng trai thì chỉ ngồi trầm ngâm ... nét mặt phảng phất nỗi pùn ... trong đáy mắt có zài giọt nước ... ko chảy ra đc ...

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12

Sáng thứ 2 vs thời tiết trong lành, mát mẻ có lẽ sẽ là 1 ngày vs những điều mới mẻ ... zà vui tươi hơn ... ngày hum wa ... Zàng 1 ngày mới chính thức pát đầu rồiiii !!! Hum nay trong lớp 12A3 không khí bỗng trở nên yên ắng lạ thường ... ko còn những tiếng nói xì xầm ... ko nhìn thấy những ánh mắt của các cô nữ sinh dòm ngó ... ko còn nhìn thấy 3 anh chàng hot boy của lớp đâu nữa ... chỉ thấy pao trùm cái lớp này là 1 không khí pùn zà âm đạm ... nó cảm thấy ngột ngạt vs cái không khí này, nên zà đặt chân zào lớp chưa đầy 1 phút là đã “đội” “ngược ra rồi. Nó chạy ih tìm con Ngọc – ngừi duy nhất mà nó nghĩ là zấn như mọi ngày – vui tui zà hồn nhiên . May sao con Ngọc cũng zà đặt chân zào trường ko lâu, mới zà thấy con pạn nó đã lao tới nói tới tấp :

_ Lớp mình pị cái gì rồi đó mày ơi? Tao zô lớp chưa pao lâu đã phải chạy ra này, ngột ngạt kinh khủng khiếp lunz ý

Con Ngọc vs khuôn mặt cũng chẳng mấy tươi tắn, nói :

_ Lớp mình như zậy cũng đúng rồi, zàng mặt 3 ngừi đó mà ... – Con Ngọc thờ dài

_ ùhm ... àh mà tao vs mày cũng phải wa nhà Vinh thấp nén nhang cho mẹ Vinh chứ, có gì gọi đt nói vs lớp trưởng xin nghỉ là đc rồi – Nó nhớ ra

_ ùh, zậy để tao ih lấy xe

_ Tao đi nữa ... – Nó chạy theo con Ngọc

2 đứa chạy xe tới nhà Vinh, nó pước xún pấm chuông thì thấy hấn ra mở cửa kêu tụi nó zào nhà ... Vinh zà Duy đang ngồi trên ghế sofa suy nghĩ điều gì đó, chắc hấn là sợ ra đi đột

ngọt của mẹ Vinh đã khiến mọi người dường như rất buồn và đau lòng ... Hấn kêu nó vs con Ngọc ngồi ghé để hấn đi lấy nước, nó liền trước tới ngồi cạnh Vinh, khẽ nắm bàn tay ko còn chút sức sống của cậu nói :

_ Vinh đừng buồn nữa, mọi việc cũng đã qua rồi, bây giờ Vinh phải vui lên, phải sống thật là hạnh phúc thì bác ở trên trời mới vui lòng đc chứ, hãy quên tất cả đi, bắt đầu từ hôm nay, sẽ là những ngày mới, sẽ có những điều mới, còn những chuyện buồn hãy cứ xem nó là quá khứ, hiện tại thì phải sống tốt hơn ... nhaz – Nó an ủi Vinh

_ Cảm ơn Vi ... nhưng đó là sự mất mát quá lớn ... Vinh sợ ... mình ko đủ sức ... để vượt qua nó ... – Vinh vẫn còn rất buồn khi nhắc lại sự ra đi của mẹ cậu ...

_ Bên cạnh Vinh còn rất nhiều người mà, tuy là sẽ ko thể bù đắp đc hết những nỗi buồn của Vinh ... nhưng nếu cùng cố gắng thì sẽ đc mà ... phải hok nèk ? – Nó cười nói

_ Ừm, Vinh sẽ cố ... cảm ơn Vi nhiều – Nụ cười đầu tiên đã nở trên môi Vinh kể từ lúc mẹ cậu mất cho đến bây giờ ...

_ Thôi vui zê lên nào, cười lên đi, mọi người sẽ vui zê ở bên cạnh mày mà, tất cả đã qua rồi ... – Hấn đặt bình nước xùn畔, ngồi xùn畔 nhìn Vinh và nói

_ Bạn bè làm gì cơ chứ, chỉ có những lúc như thế này mới thấy quý đây ... – Tên Duy cũng đã lấy lại đc tinh thần, cười tươi nói

_ Thôi mình ỉh thấp cho bác nén nhang đã chứ, chắc bác đang chờ để nghe mình tâm sự đó – con Ngọc nói

_ Ồ đúng rồi, bây giờ lo nói chuyện mà quên mất, thật là đáng trí quá ... – Hấn zô zào đầu mình zì tính hay quên, rồi 5 người đứng lên thấp nhang cho mẹ Vinh ... ai cũng mang trong mình tâm trạng thoải mái và vui zê nhất có thể ... zì zò đây đứng bên cạnh họ là những người bạn thân ... cùng nhau chia sẻ niềm vui và nỗi buồn ... hãy bắt đầu sự khởi đầu mới ... zoi 5 người này đây ... còn rất nhiều điều sắp đến vs họ ... hãy khép lại tất cả ... để đón nhận những điều mới nào ...

Tối hôm đó, cả bọn đã rủ nhau đi nhậu 1 bữa để chính thức gạt bỏ những chuyện zì xảy ra và tiếp tục sống vui zê ... Zà đương nhiên đề suất này là của nó ^^ . Cả 5 người hôm nay đều trông rạng rỡ hơn hẳn (Nó thì vẫn là quần Jean áo thun màu xanh dương giày bata trắng, tóc cột cao và phần mái xéo zìn để bt, nhưng nó ko hề pò 1 tí son phấn nào lên mặt cả, hoàn toàn tự nhiên vs nét dễ thương zìn có cũng đủ rồi; con Ngọc thì mặc 1 chiếc áo thun tay dài quần short ngắn 1 đôi giày púp pê, tóc xõa ra, trông cực xinh và cũng như nó – mặt mộc tự nhiên ; hấn thì chọn cho mình 1 chiếc áo sơ mi trắng (chỉ gài có nút thứ 4 trở xùn, hiển nhiên là để khoe thân hình đẹp rồi ^^, hấn mới cắt tóc ngắn lại và vuốt keo dựng đứng lên trông rất là men – ỉh lunz ý (cứ phải nói là khiến pao cô sịt máu mũi, đồ rậm rậm đó chứ ^^!) quần Jean đen 1 đôi giày converse cực chất và cũng là màu đen ; Duy thì mặc áo thun đồ đơn giản quần short đen 1 đôi giày Nike, tóc nhuộm màu nâu và cũng vuốt keo dựng lên ^^!, trông Duy ko khác nào 1 chàng lãng tử khiến pao cô nâng “nghe ngẩng” ^^; cuối cùng là Vinh, Vinh cũng tràn đầy năng lượng vs áo thun trắng và kèm theo 1 chiếc áo khoác phóng chày màu đen bên ngoài quần kaki đen đôi giày Adidas trắng, zê kiểu tóc thì vẫn để như mọi ngày, nhưng khác 1 chút là Vinh xịt thêm 1 chút màu đỏ lên nên màu tóc của Vinh hiện tại là đỏ – đen trông khá bụi nhưng ko kém phần đẹp “ngất ngây con gà tây” đầu óz nhaz ^.^)

Điểm đến của cả bọn là quán Black and White – sở dĩ có cái tên khá độc đáo này là zì màu chủ đạo trong quán chỉ có mỗi 2 màu trắng và đen mà thôi, nhưng phải nói là đẹp lunz đấy nhêz . Hấn, Vinh và Duy là 3 chủ sở hữu quán này (quán này mới mở khoảng zài tháng thoy àh, chỉ có những người thân thiết vs 3 người họ mới đc đặt chân zào thoy, zì trước và trong quán có rất nhiều pào zệ đứng “canh chừng lãnh thổ” nên mún zào đây đc là cả 1 zìn đề đấy (thật ra cũng rất ít người pik đc quán này, vs 1 lý do rất ư là đơn giản, nó chỉ là phần ruột thôi, còn phần zỏ bên ngoài của nó là 1 ngôi nhà bình thường, trông rất đẹp và sang trọng, nên mọi người đâu có pik nhiều tới quán của 3 người họ ^^!). Đây thuộc dạng gần giống như 1 quán bar, nhưng chưa hẳn là zậy, đây là nơi mà bọn họ zào để xả stress, có đủ mọi thứ : rượu, bia, chỗ hát karaoke, chỗ đánh bi – da ... nên đây wà là 1 nơi lý tưởng để cả 5 người họ trút bỏ hết những chuyện buồn zì rồi đây ^^!. 3 người dẫn 2 đứa nó zào 1 phòng riêng biệt có cách âm vs những tiếng ồn ào bên ngoài (ở đây cũng ko ít người đâu, toàn là đàn em hoặc bạn bè của tụi hấn ko đấy). Nó và con Ngọc ít khi đến những nơi như thế này lắm (chỉ có con Ngọc wen những nơi thế này thôi, zì thường ỉh chung vs ba mẹ gặp khách hàng mà, còn nó thì cũng còn thấy hơi ngại, nó ghét những nơi đông người ^^) Khi mọi người đã yên zì trên chiếc ghé sofa dài (duy chỉ trong phòng này mới có thôi), Vinh liền trước tới chỗ quầy nước hỏi :

_ Mọi người mún ỉn gì đây? Khai zì trước hay là zỏ thẳng đồ ỉn chính lunz đây? – Vinh cười, nháy mắt hỏi

_ Zỏ thẳng lunz đi – Hấn vs Duy cùng ý kiến

_ Ok, cũng đc – Nó vs con Ngọc nhìn nhau rồi cười nói

_ Zậy 2 cô gái của chúng taz ỉn gì nèk? Bia hay rượu nhì? – Vinh nhìn 2 đứa nó cười

_ Hok pik nữa, nhưng mún ỉn thử – Nó cười rõ tui, lộ chiếc răng khểnh.

_ Zậy lấy bia ỉh Vinh, ỉn nhiều quá sợ ko pik đường zê thì mệt – Con Ngọc cười

_ Rồi đây, 1 thùng bia Ken nhêz, ỉn hết rồi lấy típ – Vinh pung thùng bia đặt xùn畔 nói

_ Để tao ỉh lấy ly cho – Duy đứng lên nói. Duy zìn trước ỉh là hấn cũng đứng lên ỉh theo để mang đồ ăn ra (mọi thứ đã có sẵn, chỉ có đem ra “nhâm nhi” thoy àh ^^!). Hấn và Duy cầm ra mấy đĩa thức ăn, zìn đi zìn lên tiếng :

_ 2 cô nương ỉn đc mới nói nhaz, tụi này ko ép đâu – Hấn có zê ko tin khi nghe nó nói mún ỉn thử ^^!

_ Đúng rồi đó, 2 người ún đc thì ún, ko đc thì ún thứ khác, tụi này hok ép đầu nhaz, đừng có ngại – Duy cầm 5 cái ly đặt xún pàn, nói.

_ 3 người đừng lo, ún đc mành, lâu lâu xả xì – trét 1 chút vs mý thứ này chứ, ún nước ngọt wài cũng ngán lém rồi – con Ngọc nói

_ Ủm, tui tuy chưa ún pao giờ nhưng cũng mún thử xem từ lượng của mình thế nào – Nó khá hào hứng (ko pik ún đc ko mành nhí nhỏ thứ ớn ^^!)

_ Zậy thì ún đc pao nhiêu cứ ún, hum nay chơi hết mình lunz nhaz – Tên Duy lấy pia ra rót đầy ly mỗi người rồi cầm ly đứng lên nói to

_ Đứng lên cụng ly nào – Hấn cũng đứng lên, nói vs 3 người kia zè mặt rất zui zà phần khôi (lâu lắm rồi hấn ko trở lại là con người thế này đây ...)

3 người kia cũng đứng dậy, đưa ly zào “nhập pọn” chung vs Duy zà hấn, cả 5 người cùng hét rõ to :

_ 1 ... 2 ... 3 ... zôôôôô ... zuiiii làaaaa chínmmmm ... wáyyyyyy làaaaa mườiiiiii ... – Rồi cùng nhau ún cạn cả ly pia, cùi hả hê.

Ngồi xún gấp zài miếng thức ăn, nó cùi toe toét nói :

_ Zui wá đêêêêê – Rồi zoi tay lấy lon pia khui ra rót zô ly của mình.

_ Ün từ từ, ít ít hoi đó, ún nhiều wá xin ời hok ai chớ zè ầu nghe – Hấn chọc nó, zì hấn thấy mắc cùi vs khuôn mặt dần dần đỏ lên của nó khi ún cạn cả ly pia zìra rồi ^^

_ Hi hi, hum nay zui mành, ún nhiều 1 chút, chẳng sao đâu, đừng lo – Nó cùi, nhìn hấn nháy mắt 1 cái

_ Có karaoke nèk, có ai mún “luyện giọng” “tí ko taz? – Vinh cùi cùi nói (anh ý đã trở lại rồi, ko còn pùn zà ủ rừ nữa – tin zui đầu tiên nèk ^^!)

_ Tui “mở hàng” cho, mọi người lắng tai nghe giọng hát “oanh zàng” của kui nèk – Nó “tự wãng cáo” “zè tài năng ca hát của mình =))

_ Nghe mún ... xiu wá ... – Tên Duy giả pộ xiu zào người hấn, còn hấn thì cùi sảng sặc)

_ Ta giết người pây giò, lắng tai nghe nèk, pài hát có tên là “Ước gì” – Nó giới thiệu rồi pắt đầu hát ... những câu hát zang lên thật hay zà dễ làm mọi người “say”, mặc dù chưa ún đc pao nhiêu cả). Kết thúc pài hát zà nhận đc những tiếng trầm trở từ 3 người kia “Công nhận hay ghê nhaz, làm ca sĩ đc rồi đó ^^”. Nó cùi rõ tui, cảm ơn mọi người rồi lại típ tục ún cạn ly pia của mình ... zì hát xong wá đuối ^^.

Tiếp theo là tới tên Duy, tên đó chọn pài “My Love” của “Westlife” ... tên đó hát hay lắm đấy nhaz, nhưng mành hiem khi đc nghe đc giọng hát của tên đó lém (ngoại trừ lần thi pữa trước vs lần này hoi àh ^^!). Những pài hát nổi típ zang lên, lần lượt từ người này đến người khác cất giọng ... cả thùng pia mà Vinh đem lên cũng chỉ còn toàn zỏ thôi, hấn phải đem lên thêm 2 thùng nữa để “típ sức” cho các “ca sĩ” của chúng taz say sưa cất giọng . 5 người chơi tới 10g tối lunz, trong phòng đó lúc này chỉ thấy 5 con người ngồi nghiêng ngả zì ún wá nhiều wậy “panh chánh” cái phòng xinh đẹp này nên hầu như ai cũng đã say hết rồi, 3 người đó thì zân còn tỉnh táo để diu 2 đứa nó ra xe zè nhà (cả pọn íh xe nhà của hấn ^^!), kết thúc 1 pữa nhậu đúng thiệt là “ra trò” “wá đó chớ =))

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

Zì hum wa “nhậu” sung wá nên ai cũng “xin lẫn way” hết nên cả đám kéo tới nhà con Ngọc ngủ lunz ^^! (chắc hum sau xin nghỉ học hết wá, tụi này thiệt ... zậy mành hok pik sao học giỏi thứ ớn, chia sẻ cho tui xiu coiz =.=). 8g sáng hum sau, “đồng loạt” Vinh, Duy zà hấn cùng dậy, zô WC làm vsen xong hết rồi mới gọi 2 đứa kia dậy (2 đứa này là chúa nướng, nhưng con Ngọc đỡ hơn nó 1 chút ^^!). 3 người kia phải khó khăn lắm mới lòi đc “2 cái lò nướng đi động” đó đấy, 2 đứa đó “mất nhắm mắt mờ” “đi zô WC (đụng zô tường mý lần mới tỉnh hấn đc ớz .) rửa mặt, wánh răng ... rồi pước ra vs 2 khuôn mặt khá tỉnh táo. 3 người kia thì đang ở ngoài zườn hít thở không khí trong lành, 2 đứa tụi nó pước ra trên tay người thì cầm zài chai nước, người thì cầm đĩa pánh. Nó uể oải ngồi xún chiếc xích đu trắng đc đặt ở góc sân, kêu 3 người kia đang đứng ngắm mây, ngắm trời :

_ Nè, 3 người kia, lại ăn pánh íh, tui ăn hết ránh chịu nhaz – Zìra kêu zìra lấy 1 cái pánh pỏ zô miệng (mức độ ” tự sướng” của 5 người này ngang ngửa nhau, chơi chung hợp thiệt ^^)

Đến chiều thì cả đám chia tay nhau zè nhà ... Nó zìra zè nhà đã leo lên ngay cái giường ”iu quý” nằm ình xún, nằm 1 lúc thì lòi cuốn album hình ra ngắm rồi tự cùi 1 mình (tự ki àh). Nó lật từng hình xem ... đến tấm hình chụp hấn ... thì ... cảm giác đó ... lại xuất hiện ... cuốn nó zào những suy nghĩ zè hấn ... bỗng chuông đt nó reo lên páo có tin nhắn, nó lấy đt pấm mở ra xem – số của hấn :

[Có pạn gì ko? Ra ngoài gấp tui 1 chút]

Nó nhắn lại :

[Gặp ở đâu?]

[Tui đang đứng trước cửa nhà cô, cô ra đi]

_ Có chuyện gì hok zậy? – Nó hỏi khi đang khép cửa lại

_ Đi vs tui ra đây chút – Hấn nắm tay nó kéo lên xe ...

_ Sao lại tới đây? – Nó ngạc nhiên khi thấy hấn dừng lại ở 1 băng ghế đá dọc đường nhưng khuất người wa lại ...

Hấn kêu nó ngồi xún rùi nói :

_ Tui có chuyện này mún hỏi, cô phải trả lời thật cho tui pik ...

_ Có gì anh cứ nói đi – Nó zăn ko hui hấn kêu nó ra đây làm gì

Hấn móc trong túi ra 1 chiếc khăn, chìa trước mặt nó zà hỏi :

_ Nó ... là của cô àh?

_ Ủhm ... đúng rồi ... nó là của tui ... hum bữa tui đưa cho anh đó ... anh wên sao? – Nó nhìn hấn hỏi

_ Ko ... tui ko wên ... mà sao cô lại có nó? – Hấn hỏi lại nó

_ Sao anh hỏi lạ zậy? Chuyện đó ... đâu có liên wan gì tới anh

_ Tui rất mún pik điều này ... cô nói đi – Hấn nhìn nó vs đôi mắt pùn ...

_ Ủh ... thì ... hồi nhỏ ... có 1 người pạn đã tặng cho tui ...

_ Là ... nam hay nữ ?

_ Anh có cần điều tra cặn kẽ zậy ko? Đâu có liên wan tới anh, thiệt mệt wá ... – Nó cáu

_ Xin lỗi ... đã làm phiền cô ... thui để tui ... chờ cô zề – Hấn có zề khá pùn zà thất zọng ... lạng lẽ pước ra chỗ dựng xe ...

_ Chẳng lẽ ... anh là ... – Nó nghĩ thầm ... rùi pồng đứng pật dậy hét to :

_ Minh Huy! Sao anh lại mún pik những điều đó ? Anh zà tui ... có wan hệ gì sao?

Hấn cảm thấy rất zui khi nghe nó nói như zậy ... liền chạy tới chỗ nó đứng nói :

_ Nếu cô mún pik tui zà cô có wan hệ gì, thì hãy nói cho tui pik ... ai đã tặng cô chiếc khăn này ...

_ Nếu tui ko nói thì sao? – Nó nhìn hấn

_ Xin cô ... xin cô đó ... hãy cho tui pik – hấn nhìn thẳng zào mắt nó nói, zề rất chân thành ...

_ Thoy đc rùi ... 1 người con trai đã tặng tui chiếc khăn này ... lúc đó cả 2 đứa cùng 10 tuổi ...

Hấn đứng như trời trồng khi nghe nó nói ... hấn nghĩ thầm : ” Wà là thật ... đúng là em rùi ... ko thể nhầm đc ... ” ...

_ Nè ... sao ko nói gì nữa zậy? – Nó lay tay hấn

_ Àh ... ờh ... thoy cũng trể rùi, zề thoy

_ Anh chưa nói cho tui pik wan hệ của tui vs anh thật ra là gì màh? – Nó hỏi

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Hum nay trường nó có tổ chức 1 bữa giao lưu vs các “ cựu hs “ (dùng từ cho ” oai ” zậy hoy chứ là những hs của trường ỉh du học đó ^^!) mới zề nước, lớp nó đang chuẩn bị những công đoạn cuối cùng của ziệc trang trí lớp (ko phải toàn trường cùng giao lưu âu ghen, mà là mỗi lớp sẽ giao lưu vs zài “

cựu hs “thoy àh). 5 người tụi nó đang quét dọn lớp (chiến lạ ghê nhaz, 3 hot boy của chúng taz chưa từng cầm lấy cây chổi lunz mà giờ quét lớp đây ^^). Còn 5p nữa, ai nấy cũng đều tắt pát chuẩn bị ... Cúi cùng cũng đến giờ, đồng loạt các “cựu hs” cùng trước zào lớp đã đc phân công sẵn (thật ra là mấy “cựu hs” này đã zề nước trước zài ngày òi, đc trường phân công tới giao lưu vs các lớp khối 12 để chia sẻ kinh nghiệm cho các bạn zề ziệc sẽ thì zào khối nào, học ngành gì, đặc biệt là ziệc ìh du học ... lưu ý là các “cựu hs” này cũng đang học lớp 12). Có 3 “cựu hs” trước zào lớp nó : 2 nữ, 1 nam. Cả lớp thực hiện những “nghe thức” “chào hỏi xong xuôi rồi bắt đầu buổi giao lưu (hi sinh nguyên 1 buổi học để ngồi giao lưu đó àh .). Tuy nhiên có 1 điều đặc biệt là 5 anh chị nhà taz chẳng chú ý gì tới buổi giao lưu đó cả, mà đồng loạt cùng đeo headphone nghe nhạc “ngon lành” “=.=. Nhưng bỗng nghe tiếng hét vs tần số kinh khủng của đám nam sinh trong lớp thì cùng đồng loạt 1 lần nữa cả 5 người tháo headphone ra và ngược lên nhìn ... trong số 5 người đó ... thì có 1 người tỏ ra hết sức bất ngờ ... lặng lẽ đứng lên xin phép cô CN cho ra ngoài ... 4 người kia thấy vậy thì lấy làm lạ ... cũng “lơ đãm” ìh theo ... người đó đi lên sân thượng của trường và đương nhiên 4 con người kia cũng ìh theo lên lunz ^^ (nhưng ko lên hết nữa, mà là tiến thẳng tới trước mặt người đó cùng hỏi) :

_ Ông/ Mây sao vậy Duy? – 4 khuôn mặt “đần “ra =)) (thì ra người đó là tên Duy)

_ Sao ... mấy người ... pik tui lên đây ?

_ ìh theo này giờ – đồng thanh tập 2

_ Hừm ... vậy theo tui có chuyện gì ko? – Tên Duy tỏ ra khó chịu hỏi

_ Sao đang giao lưu mà bỏ lên đây? Pô ông có chuyện gì hả? – Nó hỏi (giao lưu = ziệc đeo headphone nghe nhạc ý àh =.=)

_ Chuyện gì là chuyện gì ... tui ko sao hết ... mấy người ìh hết ìh ... tui muốn 1 mình thoy ... – Nói rồi ngồi “pệt” xún đất lunz (tên này có chuyện gì rồi nèk, cư xử lạ ghê)

_ Có gì thì nói vs tui tao chứ, sao cứ thối 1 mình vậy? – Vinh cũng lên tiếng

_ Kệ tao ...

_ Thằng này hừm này lên con rồi ... – Hấn phán

_ Thoy kệ đi, ông muốn 1 mình thì tui mình ìh xún để ông ở đây ìh, mắc công lát phen tái phát nữa thì khổ – Con Ngọc nhìn tên Duy lắc đầu khó hiểu.

_ Ủhm, đứng rồi đó, tên này pik “hâm” òi – Nó nhún vai, way lưng trước ìh ...

_ Tùy mày vậy – Vinh nói rồi cũng ìh theo nó.

_ Có gì muốn nói thì gọi cho tao ... – Hấn cũng pò ìh xún ...

_ Tên kia, ở đây khùng 1 mình ìh nhaz ... tự nhiên cái bỏ lên đây ... khó hiểu ghê – Con Ngọc chửi cho tên Duy 1 câu, rồi tự lẩm pảm 1 mình khi đang trước ìh ...

Buổi giao lưu diễn ra hết sức vui vẻ và thoải mái, 3 “cựu hs” đó cũng rất thân thiện và dễ thương, nên làm cả lớp mê tít ... Khi cả lớp đang sắp xếp đồ chuẩn bị ra về thì tên Duy xuất hiện ... nhưng đứng zào 1 góc khuất trước lớp thoy ... khi cảm thấy tất cả mọi người đã về, tên đó mới chạy ìh theo 1 người ... cố gắng đuổi theo, miệng cũng mồm ra :

_ Đứng lại ... – Zừa nói zừa thở

Người đó zừa mới nghe giọng đã pik ngay là ai ... nên liền way lại, mỉm cười :

_ Chào anh! Lâu rồi ... chúng taz ko gặp nhỉ – Đó là 1 trong 2 “cựu hs” nữ hùi này giao lưu vs lớp ...

Chẳng nói thêm gì nữa, tên Duy trước tới nắm tay kéo người đó đi ...

Tại 1 quán nước gần trường (có phòng riêng) :

_ Có chuyện gì muốn nói vs em àh?

_ ... – im lặng

_ Anh nói gì ìh chứ, kéo em tới đây rồi định im lặng vậy sao?

_ ... – vẫn im lặng

_ Anh àh ... có chuyện gì vậy?

_ Tại sao em về nước mà ko báo vs anh 1 tiếng? – Tối giờ mới chịu lên tiếng đây

_ Àh, sr anh nhaz, em quên mất – Người đó cười

_ Mày tại sao ... em lại chọn giao lưu vs lớp ... của anh?

_ Ôh, anh nhận ra sao? Anh zăn ko khác trước là mấy, tình huống thiết ... thì đương nhiên vs mục đích là ... tìm anh rồi ...

_ Chừng nào thì em sang Anh lại? – Zăn giữ khuôn mặt lạnh lùng

_ Em ở đây lunz, ko wa đó nữa, ở đó chán wá ... màh wên páo vs anh, em cũng sẽ típ tục học trường NTH đó ... – Cô gái đó nháy mắt

_ Em đừng wên ... chúng taz là ... anh em ... hãy cư xử cho đúng ... – Tên Duy đứng lên

_ Anh ko phải nhấc, em pik màh ... – Cô gái đó cười

Duy ko nói gì thêm, pước thẳng ra cửa zà lấy xe ra zề ... Cô gái đó ngồi lặng lẽ lấy ra 1 xấp ảnh ... người trong ảnh ko ai khác chính là Duy ... nhưng còn 1 người nữa ... đó là Ngọc ... trong tất cả các tấm hình ... hầu như đều chỉ chụp Duy zà Ngọc thôi ... cô gái ấy đưa tay lên vuốt nhẹ zào tấm hình chụp Duy đang cười nói zui zè vs Ngọc ở công viên ... khẽ nói : “ Anh làm tốt lắm ... chúc mừng anh nhéz ...” rồi cất xấp ảnh zào 1 chiếc hộp ... zà pước ra zề ...

Zừa zề tới nhà ... pước lên phòng mình, ngã phịch người xún giường, tên đó móc đt ra gọi cho hấn :

[Alo] – Hấn bắt máy

[Mày rảnh chứ? Gặp tao chút đi]

[Chỗ cũ àh]

[Ủhm]

Cúp máy, pước zào WC ... 5p sau, Duy pước ra vs 1 pộ đồ chỉnh tề, trên người tỏa ra 1 hương thơm dễ chịu ... pước xún nhà, leo lên xe zà phóng ỉh tới chỗ hẹn hấn ...

_ Có chuyện gì àh? – Hấn hỏi

_ Ủhm ... mới gặp cô ấy xong ...

_ Gặp ai? Ko lẽ là ... – Hấn cũng khá ngạc nhiên

_ Ủh, mày ko nhận ra sao? – Tên Duy nhìn hấn hỏi

_ Thấy khác wá ... rõ là đã trưởng thành nhieu rồi ...

_ Mày kêu tao ra đây chỉ để nói zậy thôi đó hả? – Hấn ứn 1 ngụm rượu (2 người gặp nhau ở quán Black And White)

_ Ko ... tao mún hỏi ý mày ... chuyện này ...

_ Cứ nói đi ... xem tao giúp đc ko ... thằng này hum nay pị sao zậy ... lại còn pày đặt ngại ...

_ Tao ... hình như tao ... iu Ngọc mất rồi ... – Tên Duy zò đầu ...

_ Zờ mới nhận ra đó hả?

_ Sao ... ? Mày ... mày pik rồi sao? – Tên Duy ngạc nhiên

_ Tao ko “ thiếu muối “ như mày ... rành rành ra là zậy ... màh cứ ko chịu nhìn zào ... zậy chứ người ngoài đã pik hết rồi ...

_ Haizzzz ... tao chán ghét wá khứ ... tao mệt mỏi vs nó lắm rồi ...

_ Ai chẳng zậy ... ai cũng phải có wá khứ thôi ... như tao cũng zậy ... nói mày thì hay ... nghĩ lại ... tao cũng chẳng khác gì mày ... đầu pik là zậy ... nhưng cũng ko pik phải làm gì ... thiết là hèn nhất wá ... – Hấn thở dài, nốc hết 1 ly rượu đầy ...

_ Màh tao thấy hình như thằng Vinh nó cũng thích Vi đó ... mày liệu xem sao ...

_ Tao pik từ lâu rồi ... nhưng tao chưa mún nói cho cô ấy pik tình cảm của tao ... wá khứ nó tồn tại wá nhieu trong con người tao rồi ... tao ko thể xóa bỏ nó ... 1 phần tao cũng chưa đủ can đảm ...

_ Nói những chuyện này thúy nản wá ... àh màh tụi thằng Kiệt nó kiếm chuyện nữa rồi đó ... tụi nó đòi 12g đêm nay gặp đó

_ Zậy sao? Mý thằng đó chưa chết hả? Gan to nhì, mày nhận lời chưa? – Hấn cụng ly vs Duy

_ Dương nhiên ... mày có mún gọi thêm người ko?

_ Cứ để tao tính, mày ko cần lo, cứ gọi cho thằng Vinh trước đã. Àh thoy tao pận chút ziệt, zè trước nhaz – Hấn ún cạ ly rượu rồi đứng lên pước ỉh ...

Tên Duy ngồi ún thêm 1 chút nữa là cũng ra zè ... mang trong mình 1 tâm trạng ko mấy zui zè ...

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

12g tối :

Hấn gặp lại Vinh và Duy ở nhà hấn, cả 3 “trang pị” cho mình những thứ chủ đạo đều là màu đen – pí ần, lạnh lùng và cực ... nguy hiểm. Hấn thì chọn cho mình 1 chiếc áo sơ mi trắng kèm theo là 1 chiếc áo khoác ghi lê đen bên ngoài, quần Jean đen và 1 đôi giày Nike cũng đen nốt, đội 1 chiếc mũ lưỡi trai đen trên đó có in chữ NMH màu trắng nổi bật và đeo chiếc đồng hồ Le Chateau cực đẹp ... Vinh thì mặc 1 chiếc áo sơ mi sọc đen bên trong (xắn tay áo lên nhé) cùng 1 chiếc áo thun Ck trắng bên ngoài, vs quần túi đen, giày Adidas trắng, đeo 1 chiếc kính đen trông đầy uy lực ... Duy zắn vs phong cách khá lãng tử : áo thun trắng có ziền đen ở phần cổ và tay áo – choàng thêm 1 chiếc khăn màu đen rách te tua, quần kaki đen và đôi giày D&G trắng, cúi cùng là chiếc kính gọng đen (dạng kính cận – tên Duy này cận nhẹ nhưng màh những lúc cần thiết thì zắn phải đeo, đôi khi lúc học cũng đeo đấy àh ^^)... Chuẩn pị xong, cả 3 leo lên xe đến chỗ “chạm trán” ... Chỉ zài phút sau, 3 chiếc xe SH – đỏ (của Duy), Air Blade – đen (của hấn) và PCX – xám (của Vinh) đã dựng ngay trước quán Night – 1 wán cũng thuộc sở hữu của 3 người họ . Trước zào trong vs 3 khuôn mặt ko hề có chút piểu cảm nào, chưa đầy zài phút sau pọn kia cũng đến (khoảng zài chục người, dẫn theo 2 cô gái pị pịt miệng, trối tay, khuôn mặt dường như đã đỏ tấy lên pòi những cú đánh, và trên người đầy những zết thương đã khô máu ...). Dẫn đầu pọn đó là thằng Kiệt – đã rất nhiều lần chạm mặt vs 3 người họ nhưng chưa pao giờ giành chiến thắng, tuy nhiên ở trận này ... Kiệt đã nắm đc điểm yếu của pọn họ ...

_ Lâu rồi ko gặp nhỉ? – Kiệt cười đầy ngạo nghễ

_ Hừ, lần này lại là gì nữa đây? – Vinh ỉh đến chỗ quầy rượu và chọn cho mình 1 chai rượu mạnh, mở nắp và rót đầy zào 4 ly ... và pước tới đưa cho hấn, Duy ... mắt nhìn chăm chăm zào 2 cô gái đó ... (zắn chưa nhận ra zì khoảng cách đứng khá xa nên ko nhìn rõ)

_ Mời – Vinh lạnh lùng nói, đưa ly rượu ra cho Kiệt

_ Chu đáo wá nhỉ – Nhận lấy và ún cạ ...

_ Sao? Có gì nói mau, tụi này ko có thời gian – Duy nhìn Kiệt vs đôi mắt cực kì băng lạnh ...

_ Hà hà, làm gì mà nóng dữ zậy? Tụi này còn chưa mang đến cho 3 người 1 pát ngờ nho nhỏ màh ...

Nói rồi way lại ra hiệu cho mấy thằng đàn em dẫn 2 cô gái đó lên ... hất mặt nhìn 3 người kia :

_ Thế nào? Pát ngờ dành cho 3 người đấy – Cười lớn

Zừa nhìn thấy 2 cô gái đó, cả 3 người đều hoảng hốt, Duy và Vinh hét lên :

_ TỤI MÀY DÁM ... THẢ 2 NGƯỜI ĐÓ RA ... MAU – 2 cô gái đó chính là nó và con Ngọc ...

_ Định thế nào đây? Tụi này đã nắm trong tay 1 lợi thế rất lớn, 3 người nghĩ tụi này sẽ dễ mất điều đó sao?

_ Tụi mày mún gì? – Hấn póp chặt tay lại đây zè tức giận, nhưng cố kìm nén lại nói

_ Mún gì àh? Mày hỏi hơi thừa đấy Huy àh ... thả 2 con mồi ngon này ra ư? tao ko thể ... nhưng ... trừ khi ... 3 đứa mày ... chịu đứng yên cho tụi tao đánh ... tới chết ... thì may ra ... tao còn có thể ... suy nghĩ lại – Kiệt zút ze khuôn mặt nó và con Ngọc, way sang 3 người họ nói zè thách thức ...

3 người họ nhìn nhau, có cùng chung suy nghĩ – họ sẽ pằng lòng (và đó cũng là 1 dấu hiệu cho pik ... cả 3 đã có cách để cứu nó và con Ngọc ... cũng đồng thời ... tụi kia ... S-Ê-P-H-À-I-C-H-Ê-T ... CHẮC CHẮN LÀ NHƯ ZẬY ...). Cả 3 cùng nói :

_ Tụi tao đồng ý

_ HAHAAHAHA ... đc ... đc lắm ... tao pắt đầu thik cách giải quyết của tụi mày rồi đó ... zậy thì ... chúc zui zè nhéz ... HAHAAHAHA ... – Tiếng cười của Kiệt zừa dứt là đồng loạt mấy chục thằng cầm zũ khí cùng xông tới chỗ 3 người kia đang đứng – trên tay zắn đang cầm 3 ly rượu, chẳng tỏ ra sợ sệt gì ... Sau đó là âm thanh của những cú đấm, đá của tụi kia dành cho 3 người họ, 3 người đã khụy xún, máu đã chảy ra rất nhiều – trên mặt, trên tay, chân, ở pụng ... nó và con Ngọc nước mắt chảy dài, nhìn 3 người kia pị đánh như zậy thì cảm thấy rất đau – trái tim như đang pị póp nghẹn lại ...

nhưng ngược lại ... 3 người kia zấn chẳng tỏ ra đau đớn hay chịu thua cả ... trên mặt họ lúc này ... chỉ có đôi mắt lạnh zà trên khóe miệng ... nờ 1 nụ cười đầy khinh bỉ ... zà cũng chứng tỏ ... pọn kia ... SẮP – ZÀ – SẼ – PHẢI – CHẾT ... Sau 1 hồi đường như nghỉ là 3 người họ đã chịu ko nổi, pọn đó dừng lại zà pước đến thông báo vs thằng Kiệt :

_ Đã xong rồi thừa đại ca

_ Tót! Hahahaha – Kiệt cười đầy sảng khoái, đứng lên chuẩn bị mở cửa pước ra ... (nó zà con Ngọc zấn bị miệng zà trói tay, đang đứng nhìn 3 người họ nằm bất động dưới đất mà nước mắt ko ngừng chảy ra ...)

Những cú đánh của pọn kia đã làm giảm rất nhiều sức lực của 3 người họ ... Cả 3 đang gắng gượng đứng dậy, cũng zừa lúc 1 nhóm người chạy zào quán zà 1 cuộc chiến nữa xảy ra zà người cầm đầu ko ai khác chính là Bảo – zì đã nhận đc tin nhắn của hấn báo rằng hãy phổ trí người xung quanh để có thể zào ứng phó kịp lúc nếu có chiến ko hay xảy ra ... zà bây giờ ... chính là lúc chiến ko hay xảy ra. Pọn thằng Kiệt ko kịp trở tay nên chỉ 1 lúc sau là pọn đó hầu như đã gặp thần chết cả rồi ^^ . Nhưng duy chỉ có thằng Kiệt là bị trói lại zà đích thân Bảo dẫn đến trước mặt 5 người họ (nó zà con Ngọc đã đc người của Bảo mở trói) zà nói :

_ Em đã chậm trễ nên khiến mọi người bị thế này ... em thật sự xin lỗi – Bảo cúi gập người xún

_ Ko sao, mọi người ổn mà, nhóc cứ để thằng này cho tụi anh, nhóc zề trước ih, sẵn “ dọn dẹp “ mý thằng kia lunz dùm pọn anh nhaz – Vinh đặt tay lên vai Bảo cười nói

_ Zạ, zậy em xin phép – Bảo lễ phép cúi đầu chào

_ Ủhm, cảm ơn nhóc nhiều nhaz – Hấn nhìn Bảo cười

_ Zạ ko có gì đâu ah, giúp đc mý anh là em vui rồi – Bảo cũng cười

_ Nhóc zề đi, có gì thì tụi anh sẽ gọi – Duy xoa đầu Bảo (3 người đó thương Bảo lắm, xem Bảo như 1 người em của mình zậy, Bảo đã ih theo giúp 3 người họ từ lúc họ mới lập ra zà cầm đầu 1 số băng nhóm lận mà ^^ – ở cúi chap sẽ giới thiệu kĩ hơn zề nhân zật này cho mọi người pik nhaz).

_ Zạ, chào mọi người – Bảo chào lần nữa rồi pước ih ...

_ 3 người ổn chứ? Có bị thương nhiều ko? – Nó vs con Ngọc lo lắng nhìn 3 người

_ Ko ổn lắm, nhưng chưa chết là may – Hấn nhìn nó cười

_ Còn gớm đc nữa hả? – Nó lườm (nhưng lo lắng đấy)

_ Hi hi, tụi tui ko sao đâu, 2 người đừng lo – Vinh cười

_ Màh 2 người cũng ko sao chứ? Tay chảy máu kìa, cả trên mặt nữa ... – Hấn đưa tay chạm zào mặt nó ... nhưng vội zàng rút tay lại ngay ...

_Ồh ... hi ... tui ko sao ... – Nó ráng cười (nó cũng rất ngại khi hấn chạm tay lên mặt nó như zậy, đồng thời là tìm đập “ rợn rợn “ hơn)

_ Thôi đừng lo cho nhau nữa, chiến bây giờ cần làm là xử thằng này đây – Duy khoanh tay lại, nhìn thằng Kiệt đầy căm phẫn ...

_ 2 người đi theo tui – Hấn nắm tay 2 đưa nó dắt ih đến 1 phòng đặc biệt zà báo :

_ 2 người ngồi đây đợi, tụi tui xử thằng kia xong chúng taz sẽ nói chiến sau ...

_ Ủhm, đc rồi, nhưng 3 người phải cẩn thận đó – con Ngọc nhắc

_ Đc rồi, đừng lo

_ 3 người màh bị gì nữa thì đừng trách tui – Nó nhìn hấn đầy zề lo lắng (zậy màh lại phán 1 câu ... chả ăn nhập =.=)

_ Pik rồi thừa cô nương – Hấn zỏ đầu nó rồi pước ra ngoài, khóa cửa phòng lại ...

_ Xong chưa? – Duy hỏi

_ Ok, bắt đầu thôi – hấn nói zà xoay phần zành nón ra phía sau ...

_ Cuộc vui bắt đầu rồi – Vinh nói rồi đeo kính zào

Sau câu nói của Vinh là hàng loạt những cú đấm, đá ... dành cho thằng Kiệt zấn đang bị trói chặt tay zà chân. Mặc cho Kiệt kêu la, zàn xin nhưng 3 người họ zờ như ko nghe thấy, zấn tiếp tục “ xà “ ra những cú đánh đầy uy lực zà căm thù ... Sau 1 hồi đường như đã hài lòng, 3 người mới tạm dừng lại (hiển nhiên bây giờ thằng Kiệt đang nằm “ lán lộn “ dưới đất ...). Hấn lấy 1 chiếc ghế ngồi xún:

_ Màh đau chứ? Zà nếu có chết thì zấn phải nhớ rằng : ĐỪNG PAO GIỜ ĐỤNG ZÀO PẠN CỦA MINH HUY NÀY, TÍNH MẠNG CỦA MÀY

... KO PẢO ĐÀM ĐẦU ...

_ Xin anh ... đừng giết tui màh ... tui lạy anh ... tha cho tui đi – Thăng Kiệt cố gắng pò tới gần hấn zan xin

_ Nếu mày pik trước thì đã ko làm những điều đại dột như zậy ... nhưng wá muộn rồi ... mày đã dám đụng zào người con gái của tao ... thì mày SẼ PHẢI CHẾT – Hấn nhấn mạnh 3 chữ cuối

_ Tui tao đã nhân nhượng cho mày nhiều lần rồi, nhưng lần này thì ko thể, mày hỉu chứ? – Vinh cũng đầy tức giận

_ Zướt wá sức chịu đựng của tao rồi ... con người màh, ai cũng zậy cả, khi bị dồn ép wá mức thì họ sẽ thế nào, mày pik rõ màh phải ko? Zậy thì xem như hôm nay là ngày cuối cùng mày đc sống trên thế giới này rồi ... – Duy móc 1 cây súng ra, nhìn sang 2 người kia cũng đang cầm trên tay 2 cây súng ... (Bảo đã đưa cho 3 người lúc ”trận chiến” thứ 2 đang diễn ra)

_ Đừng ... đừng màh ...

“ĐOÀNG “ ... cùng 1 lúc ... cả 3 viên đạn đều đc bắn ra ... máu chảy ướt đầm cả nền đất ... mùi tanh nồng cũng đã bốc lên ... CHẾT ... KẾT THÚC ... !

Duy móc đt ra gọi cho Bảo :

_ Nhóc tới wán Night xử lý nốt thằng Kiệt dùm tui anh, sẵn gọi người lau dọn zà sắp xếp lại wán dùm tui anh lunz nhaz – Rồi pưóc zào phòng có 2 đứa nó trong đó ... rồi cả 5 người pưóc ra khỏi wán, leo lên xe chạy tới 1 nơi khác ...

Tại nhà hấn :

_ Nước này, 4 người ủa ỉh – Hấn cầm ra mý chai nước vs 5 cái ly đặt xún pàn

_ Tks – Nó rót nước ra ly

_ Àh, để tao ỉh xử lý mý cái zết thương này đã – Duy pưóc zào lấy ra 1 hộp y tế ...

_ Đây, để tui làm cho – Con Ngọc giựt cái hộp rồi kéo tên Duy xún ngồi cạnh, làm tên Duy cũng khá pắt ngờ nhưng trong lòng cảm thấy rất zui ...

_ Vinh cũng lại đây ỉh, Vi păng zết thương cho – Nó nói chưa dứt câu Vinh đã ngồi xún cạnh nó ...

Chỉ còn lại hấn – hấn sờ zào những zết thương trên mặt mình, thăm cù 1 mình zà nghĩ rằng : “ Em thiện zị wá đấy nhéz ... sao ko păng cho anh ... màh lại làm cho Vinh chứ ... “.

Đang mãi ngồi suy nghĩ thì tiếng gọi của nó làm hấn pưng tỉnh :

_ Nè, có mún păng zết thương hok? Tui làm cho

_ Àh ... ừhm – Rồi pưóc wa ngồi cạnh pên nó ... Nó lấy thuốc sát trùng ra đổ 1 ít zào pông gòn rồi thấm lên mặt hấn ... rồi păng lại ... nó làm khá nhẹ zì sợ hấn sẽ đau ... zà sợ nó cũng sẽ đau ...

_ Xong rồi đó – Nó đang loay hoay dọn dẹp zà định đứng lên ... thì :

_ Khoan đã ... zết thương của cô ... cũng chưa păng lại màh ... ngồi xún ... tui làm cho – Hấn nắm tay nó kéo lại

_ Thui khỏi, kít con Ngọc làm cho tui cũng đc ời – Nó way lại cù ỉ (làm mặt hấn đỏ hơn wá cả chua lunz ^^, nhưng cũng may là nó ko nhận ra điều đó)

Ko nói ko rằng gì nữa, hấn kéo nó ngồi xún lunz rồi pắt đầu păng cho nó ... ở ghế pên cạnh, Duy cũng đang păng cho con Ngọc ... lúc này thì Vinh lại là người pùn ... Vinh nhìn hấn ân cần păng cho nó màh cảm thấy nhói lòng zà khó chịu nên pưóc ra ngoài zùòn ...

1 lúc sau 2 “ cặp “ kia cũng đã păng xong cho nhau ... nó way wa thì thấy Vinh ko còn ngồi ở đó nữa, nên liền pưóc ra ngoài tìm :

_ Ah, thì ra là Vinh ở đây àh ... làm Vi tìm nãy giờ – Nó cù ỉ khi nhìn thấy Vinh đang ngồi trầm ngâm ...

_ Àh ... hì – Vinh cù ỉ (nhưng zấn cảm thấy rất đau lòng)

_ Màh sao Vinh ra đây zà? Ở ngoài đây lạnh lắm, cũng khuya rồi đó, zào trong ỉh – Nó kéo tay Vinh đi zào trong ... nhưng Vinh đã kéo nó lại ... làm nó ngà zào lòng Vinh :

_ 1 chút thôi ... đứng đây ... như thế này ... thêm 1 chút thôi – Vinh ôm chặt nó ... sâu thẳm trong mắt cậu ... ản chứa ... 1 nỗi pùn ... 1 wá khứ ... zà ... 1 kỉ niệm ...

_ Vinh ... Vinh sao zậy? – Nó hết sức pắt ngờ trước hành động của Vinh, nhưng zấn đứng yên ...

Ko nói ko rằng gì nữa, hấn kéo nó ngồi xún lunz rồi pắt đầu păng cho nó ... ở ghế pên cạnh, Duy cũng đang păng cho con Ngọc ... lúc này thì Vinh lại là người pùn ... Vinh nhìn hấn ân cần păng cho nó mà cảm thấy nhói lòng zà khó chịu nên pước ra ngoài zườn ...

1 lúc sau 2 “cặp” kia cũng đã păng xong cho nhau ... nó way wa thì thấy Vinh ko còn ngồi ở đó nữa, nên liền pước ra ngoài tìm :

_ Ah, thì ra là Vinh ở đây àh ... làm Vi tìm nãy giờ – Nó cùì khi nhìn thấy Vinh đang ngồi trầm ngâm ...

_ Àh ... hi – Vinh cùì (nhưng zấn cảm thấy rất đau lòng)

_ Mà sao Vinh ra đây zà? Ở ngoài đây lạnh lắm, cũng khuya rồi đó, zào trong íh – Nó kéo tay Vinh đi zào trong ... nhưng Vinh đã kéo nó lại ... làm nó ngã zào lòng Vinh :

_ 1 chút thôi ... đứng đây ... như thế này ... thêm 1 chút thôi – Vinh ôm chặt nó ... sâu thẳm trong mắt cậu ... ản chứa ... 1 nỗi pùn ... 1 wá khứ ... zà ... 1 kỉ niệm ...

_ Vinh ... Vinh sao zậy? – Nó hết sức pắt ngờ trước hành động của Vinh, nhưng zấn đứng yên ...

_ Vi đừng nói gì cả ... hãy cảm nhận thôi ...

Thế là nó zà Vinh đứng ôm nhau như zậy rất lâu ... ở trong nhà thì Duy zà con Ngọc đã zào phòng ngủ ... còn hấn thì đã thấy tất cả ... làm tim hấn lại nhói đau thêm 1 lần nữa ... ai lại ko đau khi thấy người mình íu đang ôm 1 người khác chứ ... nhưng lần này ... hấn ko mún can thiệp zào ziệc của nó zà Vinh ... nên chỉ lặng lẽ pước zào phòng ... khóa cửa lại . Sau 1 hồi do wá mệt nên nó đã ngủ lunz trong zòng tay của Vinh ... Vinh nhẹ nhàng pế nó lên zà íh zào phòng đặt nó nằm xún, đắp mền lên cho ảm, rồi pước ra khỏi phòng ... Khi đang định pước zào phòng của mình thì Vinh chạm mặt hấn – hấn cũng từ phòng pước ra (định đi lấy nước ứn), Vinh đang lúng túng ko pik nói gì thì hấn lên tiếng trước :

_ Mà y cũng chưa ngủ àh?

_ Àh ... ừh, giờ tao zô ngủ đây – Vinh cùì rồi pước zào phòng ...

Hấn mở tủ lạnh zà lấy ra cho mình 1 chai nước, ngồi xún ghế ứn zà ngẫm nghĩ : “Mình làm sao thế này? ... thấy người khác pên cạnh cô ấy thì tìm lại nhói lên ... íu mà ko dám nói ra ... cứ cất giữ mãi trong tim thế này ... liệu có ổn ko? ... liệu mình sẽ chịu đựng thêm đc bao lâu đây ... 1 ngày ... 2 ngày ... 3 ngày ... hay là zài tháng ... zài năm ... ko ... mình ko thể ... mình đã xác nhận đc rõ tình cảm của mình dành cho cô ấy rồi mà ... có nên nói ra hay ko đây? ... thật là ... khó chịu wá ...” Hấn tự lấy tay đánh zào đầu mình để pình tỉnh lại ... tự nhủ vs mình rằng chiến gì đến cũng sẽ đến ... xem như là trông chờ zào định mệnh zậy ... rồi pước zào phòng ... pắt đầu chìm zào giấc ngủ ...

(kể cho các pạn nghe lúc nó vs con Ngọc pị pắt cóc ghen : Lúc 7g tối nó nhận đc tin nhắn từ 1 số lạ “wắc”, mở ra xem thì nội dung tin nhắn như sau : Thăng Huy, thăng Vinh zà thăng Duy đang đương đầu vs tử thần, nếu mày wan tâm đến tui nó thì hãy đến nhà XXX, trên đường YYY... còn nếu ko tính mạng của 3 người đó ko đc pảo đảm. Sau khi đọc xong tin nhắn, nó cảm thấy lo lắng zô cùng, liền íh thay đồ zà lên xe chạy tới chỗ đó, ko ngờ con Ngọc cũng nhận đc 1 tin nhắn y như zậy, nó cũng đang trên đường tới ... Khi cả 2 đưa pắt gặp nhau, hỏi rõ “sự tình” thì mới nghĩ là pị lừa. Nhưng zà lúc định íh zề thì tui thăng Kiệt chặn đường lại zà pắt trói tui nó lại zà dẫn zào nhà ... suốt thời gian pị trói nó zà con Ngọc pị tui đàn em thăng Kiệt đánh rất dã mạn – toàn là dùng cây hay gậy đánh ko àh, tuy rất đau nhưng cả 2 đưa đều cố chịu đựng, nhưng ko may zào cú đánh cúì cùng tui nó đã xỉu ... Zà sau đó thì đc tui kia dẫn đến wán Night ... zà mọi chiến sau đó đã đc nói ra ở trên ...)

-----^_-----

(Giữ lời rồi nhéz ^^!)

Vũ Thiện Bảo (18t) : Là 1 “trợ lí” “đắc lực” của hấn, Vinh zà Duy; trông khá sáng sủa zà đẹp zai, tính tình rất dễ thương, dễ pảo, dễ nhờ ^^ (chỉ như zậy đối vs tui hấn thôi), đối vs những người “ko pik lượng sức mình” thì ra tay ko khoan nhượng – cho dù là nam hay nữ. Bảo hầu như suốt ngày chỉ ở wán của tui hấn chứ rất ít khi tới trường để học – cũng là trường NTH; nhưng sau sẽ có 1 người làm cho anh chàng ngày nào cũng phải “chui” zào trường óz)

Chap 15 :

Sáng ra, ai nấy đều đã trở zề nhà mình zà chuẩn pị íh học, nhưng trong số những người đó lại ko có nó ^^ . Zì hum wa mệt đến là người lunz (zà đau ê ảm, zà thức khuya nửa mừi) nên nó zấn còn ngủ lì pị chả pik trời trăng mây đất gì hết. Khi đã chuẩn pị đồ ăn sáng xong xuôi, hấn zào gọi nó dậy (1 cục hình dóa) :

_ Này, dậy íh, ăn sáng rồi chuẩn pị íh học – Hấn giật pắt cái mền đang trùm kín mít từ đầu tới chân của nó ^^

_ Ừm ... cho ngủ xúu nữa íh ... – Nó nói vs giọng ngái ngủ

_ Dậy mau íh, pộ ko định íh học hả? Ai cũng zề nhà chuẩn pị hết rồi, còn mình cô thôi đấy, dậy hay ko là tùy cô – Hấn “dọa” “nó”=))

_ Hảaaaa ... – Nó pật dậy (tỉnh ngủ lunz)

_ Hả cái gì, 3 người kia zề nhà hết rồi, tại thấy cô ngủ ngon wá nên hok ai dám kêu hết, ở đó mà la làng lên – Hấn ngoáy ngoáy cái lỗ tai mình (đã pảo là chỉ ý có íh lượn thanh rồi màh .)

Zừa nghe hần nói xong là nó pay “ zèo “ zô WC, làm hần cũng phải phì cùi zì thý nó “ con nít “ wá).

Pước xún nhà pếp, pụng “ réo “ ình òi, nên nó ngồi ngay xún pàn ăn khí thể, làm hần ngồi đối diện cũng phải “ há hốc “ (mặc dù đã thý cảnh này nhiều lần rồi nhưng zẫn pắt ngờ ^^).

Hần “ pình tình “ lại, nhìn nó nói :

_ Nè, ăn từ từ thoy, ko có trễ giờ đâu mà sợ, đồ ìh học của cô tui chuẩn pị hết rồi, lát ăn xong rùi lên thay đi

_ Ờ ... h ... m – Nó cô nói ==)) (ngón 1 đóng trong miệng mà)

Kết thúc bữa ăn sáng đây “ zắt zà “ (theo hần thui nhaz), hần zà nó đến trường = taxi, suốt đường đi cả 2 ko nói 1 lời nào cả, mặc dù hần rất mún mở lời nhưng ngại nên chỉ dám “ len len “ nhìn nó, zà đương nhiên nó cũng zậy (nó đã suy nghĩ rất nhiều zề chiến làm pạn gái của Vinh ... zà cả những suy nghĩ, cảm giác vs hần ... ko pik đến khi nào ... nó mới có đc ... quyết định cùi cùng đây ... mong là ... sẽ sớm thôi ...). Đầu giờ có tiết sinh hoạt của cô CN, cô pước zào lớp zà theo sau là 1 pạn hs nữ, cô yêu cầu cả lớp ổn định zà giữ trật tự rùi nói :

_ Đây là hs mới của lớp taz, cũng đồng thời là người giao lưu vs lớp hôm trước, cô mong cả lớp sẽ giúp đỡ pạn trong wá trình học tập. Pây giờ thì cô có chút ziệc pạn nên lớp trưởng sẽ thay cô wán lớp, em cũng giới thiệu đôi chút zề mình cho các pạn piết ìh, rùi tìm 1 chỗ ngồi cho mình nhéz ! – Rùi pước ra khỏi lớp.

Ở dưới rộ lên nhưng tiếng xì xào của cả nữ, lẫn nam sinh, các pạn nữ thì “ ngó ngang, liếc dọc “ người pạn mới (mặc dù bữa trước cũng giao lưu khá thân thiện nhưng hèm pik sao hum nay lại như zậy ^^), còn các anh chàng nam sinh thì rất phấn khích zà hào hứng zì lớp có thêm 1 cô pạn xinh đẹp như thế này nữa ^^ Tiếng pạn nữ đó zang lên làm cả lớp pổng dưng im pặt :

_ Chào mọi người, tui tên là Đoàn Hà Phương, lần trước đã giới thiệu rùi chắc mọi người ko wên chứ, àh ... ùm ... mong là sẽ nhận đc nhiều sự giúp đỡ từ các pạn nhaz – Phương cùi tui giới thiệu

_ Chào mừng pạn đến vs lớp zà trở thành 1 thành ziên của 12A3 – Lớp trưởng Thành đứng dậy nói

_ Cảm ơn – Phương cùi rùi pước đến 1 pàn trống ở cùi lớp (kể pên pàn của hần zà Duy) đặt cặp wa ghé pên cạnh rùi ngồi xún.

“ Lia “ sang 5 người kia thì có 4 người khá pắt ngờ trước sự xuất hiện của Phương (1 người còn lại chắc các pạn cũng pik là ai òi henz) nhưng zẫn im lặng ko nói lời nào, chỉ tập trung zào ziệc : nghe nhạc, chơi game zà đọc sách.

Giờ zề : (5 người típ tục “ trụ “ lại lớp – cùng 1 người nữa)

_ Chào, làm wen đc ko nhĩ? – Phương pước tới chỗ 5 người kia đang “ tùm “ lại ngồi

_ Lâu rùi ko gặp, suýt nữa là nhận ko ra em rùi – Vinh cùi

_ Hì, pộ trông em khác lắm sao?

_ Sao em lại zề VN zậy? Sao ko típ tục học pên Anh? – Hần hỏi

_ Àh, tại em thý ở pên đó wài chán wá, ko pạn pè cũng chẳng có người thân, nên em mún zề lại VN, 1 phần cũng là zì ... anh Duy – Phương cùi lém lỉnh

_ Sao? Zì Duy? – Nó vs con Ngọc đồng thanh, nhìn Phương, đồng thời ” liếc ” sang Duy

Duy zẫn im lặng ...

_ Hì, mà thui, cho em “ pắt cóc “ anh Duy tí nhéz ... mai gặp lại mọi người – Phương kéo Duy đứng dậy rùi zẩy tay chào pước ìh ...

Con Ngọc có zề pùn, nhìn theo Duy zà Phương đang pước ra khỏi lớp (Phương còn khoác tay Duy nữa) ... Nó lay con pạn :

_ Ngọc ... mầy sao zậy ... ?

_ Àh ... ko ... ko có gì

_ Màh pộ 2 người wen Phương àh? Sao nói chiến thân thiết thế? – Nó zò “ giận “ ==))

_ Vi ... Vi ... ghen sao? – Vinh nhìn nó cùi trêu

_ Làm gì có ... hỏi zậy thôi chứ pộ ... – Nó đỏ mặt way ìh (pó tay lunz, ko pik có iu thương gì ko màh lại đỏ mặt thế này, lại vs cả 2 người lunz chứ, để làm 2 anh ý hui nhảm đó nhaz

chị Vi oiiiiiii)

_ Rồi rồi thưa cô nương ... thiệt ra là Vinh vs Huy wen Phuong từ trước rồi ... zì Phuong là ... – Vinh đang nói giữa chừng thì hấn ngăn lại zà chen zò :

_ Mún pik thêm thì cứ liên hệ vs thằng Duy mà hỏi áh, đừng có “ tra khảo “ tụi tui – Hấn cố nhẹ đầu nó nói

_ Thui zề đi – Con Ngọc xách cặp pước íh ...

_ Nè nè, chờ tao zới – Nó chạy theo ko wên way lại zẩy tay vs 2 người kia ...

_ Sao hùi nầy ko cho tao nói ra? – Vinh hỏi hấn

_ Chiện đó thằng Duy nó tự pik cách giải quyết, tụi mình ko nên xen zào ...

(Way wa Duy zà Phuong nhaz)

_ Sao nầy giờ anh ko nói gì hết zạ? Pộ ko thích sự có mặt của em sao? – Phuong khá pùn

_ Àh ko ... ko phải ...

_ Zậy chứ anh làm sao zậy?

_ Anh ko sao cả ... chỉ thý ko mún nói thì ko nói thôi ...

_ Anh nghĩ là em zề nước zì zấn còn ... iu anh sao? – Phuong hờ hững nhìn lên bầu trời (2 người đang ngồi ở 1 wán ca – fe ở ngoài trời)

_ Anh ... anh ko nghĩ zậy ... anh xin lỗi ... – Duy cảm thý có lỗi khi đã cư xử như zậy ...

_ Em zề VN lần này ... chỉ để xem anh có ổn ko ... có zui zề ko ... zà có ... hạnh phúc ko ... hay thôi ... zà 1 phần ... em cũng mún tìm ... 1 tình iu mới cho mình ...

_ Anh ... ừm ... anh xin lỗi ... anh đã ko đúng ... nhưng thật sự ... anh sợ ... khi pên em ... anh ko thể típ tục ... có tình cảm vs người khác ... anh thật ích kỉ wá ... – Duy đan 2 tay zào nhau, siết chặt lại ...

_ Ko sao đâu anh àh ... em cũng đã từng suy nghĩ như zậy ... khi quyết định trở zề VN ... nhưng cúi cùng ... em zấn trở zề đây ... gặp lại anh ... zà em nhận ra rằng ... em đã ko còn tình cảm vs anh nữa rồi ... nếu có ... thì nó cũng chỉ là ... tình cảm của 1 đứa em gái ... dành cho anh trai ... của mình thôi ... em chắc chắn là zậy ... – Phuong nắm lấy tay Duy ...

_ Anh ... thật yếu đuối wá phải ko em ... ko dám nhìn nhận cả em gái của mình nữa ... anh pik ... em rất pùn zà ... rất đau ... anh cũng zậy ... anh đã tự nhủ vs mình rằng đó là wá khứ rồi ... hãy cứ sống cho hiện tại zà tương lai ... mặc dù pik rằng rất khó để xóa pò cái wá khứ đó ... nhưng anh sẽ cố ... hãy tin anh ... – Duy nói vs zề rất quyết tâm zà chắc chắn ... zà điều đầu tiên Duy đã làm đc chính là ... có tình cảm vs Ngọc ... t/g mong rằng ... sẽ có 1 cái kết tốt đẹp cho cặp đôi Duy – Ngọc này ... các pạn đang theo dõi truyện cũng hãy tin là như zậy nhéz ^_^

_ Em lúc nào cũng tin anh cả ... em chắc rằng lời anh đã nói ra thì anh sẽ làm đc ... pắt đầu từ pây giờ ... anh zà em ... chính thức trở thành anh em rồi đấy nhéz ... đừng có “ lo “ em nữa đấy – Phuong lè lưỡi trên ...

_ Anh pik rồi mà ... xin lỗi em – Duy gãi đầu

_ Cho em ôm anh 1 cái đc ko nhĩ? – Phuong đứng lên zà pước ra trước mặt Duy

_ Ko thành zấn đề ... – Duy cũng đứng lên, zang tay ra ôm lấy Phuong, khê thì thầm :

_ Em gái của anh ...

Phuong cũng nói nhỏ zào tai Duy :

_ Ông anh trai đáng ghét của em àh ... – rồi cả 2 puông nhau ra, cùng nhìn nhau zà pật cùi ... 1 nụ cùi quý giá ... ko thể nào mua đc ... từ 2 anh em này ...

(Típ tục way sang con Ngọc zà nó nèk ^^!)

_ Ê! Sao nầy giờ im re zạ? Pộ có chiện gì ko zui àh? – Nó hỏi

_ Àh ko ... tại thý hơi mệt thui – Con Ngọc trả lời

_ Zậy thôi zề nhà lẹ íh, coi chừng pị say nắng òi đó – Nó lo lắng

_ Ủhm, zậy ... tao zề nhaz ... bye – Con Ngọc iu xiu, zẩy tay chào nó

_ Cái con nhỏ này pị gì zậy kà? – Nó lắc đầu khó hìu rồi típ tục đập “ hì hục “ zề nhà ...

Còn con Ngọc thì đang ngồi trong 1 quán ăn ở lề đường (zì nghĩ rằng ăn có thể giải tỏa đc muộn phiền ...) Sau khi “ chén “ liền 1 lúc 2 tô bún pò thì tâm trạng nhỏ cũng khá lên đc 1 phần ^^ (đúng là pạn nó)... rồi lấy xe chạy zề nhà ... sau khi đã tắm rửa, thay đồ xong thì nhỏ leo lên máy định là sẽ đọc truyện hoặc onl để chat vs zài đũa pạn ... nick zừa sáng lên thì có 1 người Buzz, thế là cuộc nói chuyện bắt đầu :

– Con Ngọc pm hỏi

– Thì ra là chị 2 của Ngọc (đang ở nước ngoài)

– (đặc biệt là chỉ cần nhìn mặt, nhìn cách cư xử hoặc là wa cách nói chuyện như bây giờ đây là chị của nhỏ cũng có thể đoán “ trúng phóc “ cảm xúc của nhỏ lunz óz nhaz ^^)

– Chị 2 của nhỏ chộc

– Con Ngọc đc chị 2 cưng lém óz

– Con Ngọc pám pàn phím trả lời (thật thà ghê, khoe lunz zụ ăn 2 tô bún pò nữa ^^)

– Con Ngọc lại giận)

– Pà 2 của nhỏ dụ dỗ =))

Con Ngọc zừa pm trả lời xong là 2 nó off lunz, đang định out thì thấy 2 nó onl lại pm là :

...

Đủ nắng, hoa sẽ bung cánh ...

...

Đủ gió, chong chóng sẽ quay ...

...

Và nếu đủ yêu thương thì tình yêu sẽ đến ...

Chúc em may mắn ... “ tình iu nhỏ “ của 2 ... ♥ >

Con Ngọc đọc xong, khẽ mím cùi rùi đến bên chiếc giường của mình, “ chộp “ lấy cuốn album ảnh, lật ra xem, ngay ảnh của Duy zà nhỏ chụp chung, lại cùi 1 cái nữa, rùi cất cuốn album zào chỗ cũ, nằm xún nhắm mắt lại zà đánh 1 giấc ... ko còn muộn phiền, ko còn lo lắng nữa ...

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Lo nói toàn chuyện iu đương màهن mất zיע học rùi nhĩ ... cũng thông báo cho các pạn pik là tụi nó sắp phải đối mặt vs kì thi đại học rùi đó (đừng có ai thắc mắc là tại sao chưa thấy thi tốt nghiệp đã tới thi đại rùi nhez, bởi vì kì thi tốt nghiệp đối vs tụi nó chỉ là tầm thường thôi nên người nào cũng đậu cao hết rùi, vì thế t/g ko kể đến màهن “ pay “ thẳng tới thi đại học lunz đây). Theo như “ lịch trình “ đã đc các thầy cô thông báo thì chỉ khoảng zài tuần nữa thôi thì tụi nó sẽ chính thức “ giáp mặt “ vs kì thi đầy khó khăn zà thử thách : thi đại học. 5 anh chị của chúng taz đang “ tụ tập “ ở cũi lớp (giờ zề òi nhez) để pàn pạc gì đó (sở dĩ ko có Phương bởi vì Phương đang nói chuyện vs zài người pạn mới wen ở dứi sân nên ko góp mặt) ... :

_ Sắp thi đại học rùi đấy, thiệt là lo wá đêêêê ... – Nó thờ dài (tuy học giỏi nhưng kì thi đại học wá là 1 “ đối thủ “ nặng kí đối vs tụi nó đó ^^)

_ Haizzzzz ... sao thấy đuối wá àh ... sắp phải “ dòn “ 1 đống bài zào đầu rùi hả? ... chắc chết mất ... – Con Ngọc cũng than thở

_ Đúng òi đó, Vinh cũng thấy nản nêk ... – Vinh cũng có tâm trạng ko khác gì nó vs con Ngọc

_ Rõ chán màهن ... đang học hết sức nhàn nhĩ ... tự nhiên zúng zô thi đại học ... làm hết mún tới trường lunz ... – Duy nằm dài lên pàn (2 cái pàn ghép lại lặn nhaz)

_ Thoy thoy ih ... nghe mý người nói màهن tui cũng mệt theo nêk ... định ngồi than vãi zậy sao ... nghĩ coi có cách gì zui zề hơn ko? – Hấn lắc đầu pò tay nhìn 4 người kia đang than thở

hết sức “ nhiệt tình “

_ Zui zê hả? Mua kem cho tui ăn ỉh, tự nhiên tui zui lên liền àh ... – Nó nói – zê mặt hớn hờ =))

_ Kem cái gì mà kem ở đây ... đang tính zיע thi cử mà tâm hồn ăn ún cũng “ trối “ lên nữa rồi hả? – Hấn chồm tay wa cốc zô đầu nó 1 cái)

_ Auuuuu ... đau đó ... – Nó nhăn nhó nhìn hấn (ko pik nó làm zậy có dễ thương ko mà làm ai kia mặt đỏ “ rần rần “ àh ^.^)

_ Thui nghiêm túc lại ỉh ... tính zui ôn luyện ỉh kia ... thời gian ko còn nhiều đâu – Con Ngọc phán ra 1 câu thui mà cũng đủ sức làm cho 3 con người đang “ than ngắn, thở dài “ kia “ ổn định “ trở lại)

_ Zậy mọi người mún học ở nhà ai đây? – Hấn nhìn 1 lượt 4 người kia hỏi

_ Tui thì học ở đâu cũng đc, mọi người thấy nhà ai thích hợp thì tới học thôi, miễn là phải cực kì yên tĩnh, dễ tập trung học là tui ok – Duy nói (đồng thời nhìn wa con Ngọc, khế cừi ...)

_ Còn 3 “ pạn “ thì sao nào? – Nó cừi lộ chiếc răng khểnh

_ Tao cũng zậy, miễn dễ “ đồn “ pải zô đầu là đc – con Ngọc phát phiếu

_ Vinh cũng ko có ý kiến

_ Tui nghĩ nên tới nhà cô học – Hấn chỉ tay zào nó

_ Nhà tui àh? Ổn chứ? – Nó ngạc nhiên hỏi lại

_ Cũng đc, đâu có sao – Duy, Vinh zà hấn nhìn nhau rồi nói

_ Tao thì hoàn toàn ok – Ngọc cừi

_ Zậy tui cũng ko ý kiến gì nữa, tui chỉ lo ở nhà có pa mẹ tui nên sợ mọi người ngại ...

_ Có gì đâu, tui mình học trong phòng mà, ko ảnh hưởng gì đâu – Vinh cừi (cậu đang trông chờ zào quyết định của nó ... mặc dù zài chưa xác định rõ tình cảm của mình dành cho nó ...)

_ Hi, zậy ok hết rồi phải hông? – Nó cừi

_ Chính xác con gà ác – 4 người kia đồng thanh nhìn nó cừi lớn (lấy cấp pân quyền của nó mừi ^^ – nó thì chỉ pik cừi trừ, pị lẩn át wá mừi).

Rồi cuộc họp “ pàn tròn “ cũng kết thúc, trước khi zê nó nhắc :

_ Thông báo thông báo ... đúng 4g chiều nay tập họp lại ở nhà tui nhaz ... nhớ mang theo sách vở đầy đủ óz nhaz

_ Pik rồi “ cô 2 “ – Con Ngọc ngắt nhẹ zào tai nó

_ Nói 10 lần rồi đấy – Hấn cũng lắc đầu pôi tính nói wài, nói mãi của nó mà mặc dù người taz đã thuộc lòng những điều nó nói =)) =))

_ Tốt ... ủa mà wên nữa, mý người pik nhà tui ở đâu chưa? – Nó phán ra 1 câu hết sức nhẹ nhàng mà làm cho 4 con người đứng đơ như cây cơ lunz =)) – pao gồm hấn, Vinh, Duy zà Phương (kêu tới nhà học nhóm mà ko chỉ nhà ở đâu mới ghê chứ ^^).

_ Thoy đc rồi đừng lo, tui pik nhà con Vi mà, có gì tự tập hết ở trường ỉh rồi tui dẫn ỉh cho – Con Ngọc “ tháo rồi “)

_ Zậy cũng đc ... đúng là pố tay, cái wan trọng cần nói mà ko nói, cứ nói wài mấy cái đã pik rồi ko àh – Duy “ nói sock “ nó =))

_ Giết chết pây giờ – Nó lờm

_ Thui Vi tha cho anh Duy ỉh, tính ảnh trước giờ khoái “ nói móc “ người taz lém – Phương pênh Duy (làm 1 người nào đó lại típ tục pùn zu zơ ... nhưng ko hề zớ zân chút nào ... có lý do chính đáng đó chứ)

Rồi chia tay nhau ra zê ...

Nó zê nhà zà kể lại cho pa mẹ nghe zê ý định học nhóm để ôn thi đại học ở nhà thì pa mẹ nó hoàn toàn ko phản đối gì cả (pa mẹ nó là những người rất coi trọng zיע học, nên khi nghe nó nói zậy thì rất ủng hộ, đồng thời cũng thấy zui mừng nữa chứ) nên có lẽ là chiều nay tui nó có thể pắt tay zào chuẩn pị ôn luyện ngay đc rồi ^^

3g55p chiều :

Nó đang dọn dẹp lại phòng của mình, loay hoay vs đóng tập sách lung tung ở khắp mọi nơi – nhà tắm, giường ngủ, ... (các bạn nhìn pik tại sao lại như vậy ko? Ko phải là do nó pé pối đâu, đó cũng chỉ là 1 phần nhỏ thôi, còn 1 phần lớn nhất là do chị Vi nhà taz siêng học wá nên đứng đâu cũng ngồi học đc => mỗi lần học xong là vứt tập sách ở đó lunz nên bây giờ mới phải vất vả ỉh “thu gom” lại nèk ^^!). Sau khi đã khá gọn gàng thì nó xún dứi nhà chờ 5 người kia đến, 5p sau (là 4g đúng rồi đấy) 5 người kia cũng đã “hạ cánh” ở trước cửa nhà nó và con Ngọc trước tới phẩm chuông thì nó chạy ra mở cửa ... sau khi đã để xe xong hết rồi thì 5 người trước vào nhà chào hỏi ba mẹ nó :

_ Zà chào 2 bác – cả 5 người người đồng thanh lễ phép chào

_ Ủm, chào mấy đứa, mấy đứa tới học nhóm vs con Vi nhà bác phải ko? Vậy thôi lên học nhanh đi, phải pik tận dụng thời gian – mẹ nó “tuôn” 1 tràng lăm cả 5 người kia pí “khốp” và cũng chỉ pik ỉh lên học theo sự “giáo huấn” cặn kẽ của mẹ nó)

Mặc dù vậy nhưng ba của nó đã kịp nhận ra trong số 5 người đó có 1 người mà ông cảm thấy rất quen ... nhưng ko nói gì cả, chỉ chờ cho 6 người tụi nó đã ỉh lên hết mới nói vs mẹ nó :

_ Pà có thấy cái thằng mặc áo thun trắng (ám chỉ hấn) nhìn quen ko? Tui thấy nó rất giống ... thằng pé mà hồi xưa chơi thân vs con Vi nhà mình đó ...

_ Ủm, tui cũng thấy zì ... thôi để chút tụi nó học xong rồi mình hỏi kĩ cho pik chắc lunz

Rồi 2 người ko nói gì nữa, mẹ nó thì típ tục lau dọn nhà cửa còn ba nó thì ngồi xem TV ...

_ Đây, mời “an tọa” – Nó cừì, chỉ vào chiếc giường của mình rồi trước tới cái tủ lạnh mini lấy ra mấy chai nước

_ Nước này – Nó đưa

_ Tks – cả bọn đồng thanh

_ Sr nhaz, tại phòng hơi hẹp nên ko đủ để đặt bàn ghế thêm nên chịu khó ngồi học trên giường của tui nhaz

_ Ko sao đâu, học vậy còn dễ zô hơn ý chứ – Vinh cừì

_ Ủa sao lại dễ hơn? – Nó ko hiểu

_ Thì zìra học zìra ngủ, tỉnh táo hơn => dễ học hơn – Vinh nói

_ Đúng ời đó, tui cũng thấy zì – Phương cừì

_ Thui bắt đầu học ỉh – Hấn lòi trong cặp ra mấy cuốn tập và zài cuốn sách đặt lên giường nói

_ Ủm, chuẩn bị chiến đấu thôi!!!! – Con Ngọc giờ tay lên zè rất quyết tâm

Rồi 6 con người đó bắt đầu “trận chiến” vs 1 đồng bài tập, 1 đồng lý thuyết cần học ... zâng zâng ... Nhưng không khí trong phòng ko hề mệt mỏi và khó chịu chút nào, ngược lại rất vui và hào hứng nữa (có rất nhiều lý do, chẳng hạn như : Những người nào có ”tình cảm” vs nhau đc ngồi gần nhau nèk, đc học chung vs nhau nèk, cũng có thể ngắm nhìn nhau thoải mái nèk ... zâng zâng ... ^^ ; hoặc là lúc pí “pì” nào đó còn có thể hỏi và cùng nhau “giải quyết” 1 cách nhanh – gọn – lẹ ... zâng zâng và zâng zâng ...). Đang miệt mài ngồi học thì mẹ nó mang trái cây lên để “típ sức” làm tụi nó có tinh thần để học hơn ... Thoảng cái mà đã 8g tối, ai nấy đều đã thấm mệt nên tụi nó quyết định tạm ngưng tại đây hẹn mai sẽ học típ. Ỉh xún dứi nhà định sẽ chào ba mẹ nó ra zè thì ba mẹ nó mời :

_ Thui cũng trễ rồi, mấy đứa ở lại ăn cơm vs 2 bác đi

_ Zà thôi – Tụi nó từ chối ... nhưng ko pik pí “lời kéo” “thế nào mà cúi cùng cũng phải ngồi zào ăn thôi àh ^^

(Pật mí thêm cho các bạn pik zè chỗ ngồi trong bàn ăn nhaz : Ngọc ngồi giữa Duy và nó; nó ngồi giữa Ngọc và hấn; hấn ngồi giữa nó và Vinh; Vinh ngồi giữa hấn và Phương; Phương ngồi giữa Vinh và mẹ nó; cúi cùng mẹ nó ngồi giữa Phương và ba nó – các bạn tự tưởng tượng ra nhéz, zì t/g cũng ko pik phải trình bày ra làm sao nữa ^^)

Vậy là cứ lần lượt người này gấp cho người kia mà bàn ăn trở nên tình cảm và thân thiết hơn, ba mẹ nó nhìn thấy nó có đc những người bạn như vậy thì rất vui ...

Rồi bữa ăn cũng kết thúc, tụi nó chuẩn bị ra zè ... thấy vậy nên ba nó mới kêu mẹ nó hỏi zè chiến “nghỉ ngơi” “hồi nãy” :

_ Àh Huy àh, cháu khoan zè đã, zào đây bác hỏi 1 chút – Mẹ nó gọi hấn

Mấy người kia thấy vậy nên zè trước, chỉ còn lại hấn và ba mẹ nó thôi (zì nó nghe ba mẹ nhìn nói chuyện riêng vs hấn nên đành ngoan ngoãn lên phòng) ... ba nó hỏi hấn :

_ Từ lúc cháu mới đến bác đã thấy ngờ ngợ ... nếu bác nhớ ko lầm thì có phải cháu là Bun – cậu pé lúc trước hay chơi vs con Vi nhà bác ko?

_ Vậy ... bác cũng nhận ra cháu ... sao? – Hấn hết sức bất ngờ (zì hấn nghĩ hấn còn ko nhớ rõ nó, mà ba mẹ nó lại nhớ hấn ...)

_ Zậy là ... đúng rồi phải ko? Làm sao mà pác ko nhận ra đc chứ, đúng là trái đất tròn nhĩ – mẹ nó cù!

_ Àh zạ ... thật ra lúc đầu mới gặp lại Vi ... cháu cũng đã có cảm giác thân quen ... nhưng zẫn chưa chắc chắn ... mãi đến bây giờ cháu mới hoàn toàn khẳng định đúng là cô ấy – Hấn nói lên suy nghĩ của mình ...

_ Pác cũng thật bất ngờ đó ... pác ko nghĩ rằng 2 đứa lại có duyên vs nhau như zậy đây ... – Pa nó cù pùn ...

_ 2 pác àh ... cháu cũng rất xin lỗi zì chuyện đáng tiếc xảy ra hồi trước vs Vi ... cháu ... thật sự ... xin lỗi àh ...

_ Thôi, đừng nghĩ như zậy ... thật ra lỗi đâu phải do cháu ... còn nhỏ nên chưa ý thức đc là lẽ đương nhiên thôi ... mà ko pik con Vi nó nhận ra cháu ko nhĩ? – Pa nó đặt tay lên zai hấn nói

_ Zạ ko ... nhưng cháu mún nhờ 2 pác ziệc này ... ko pik có đc ko àh? – Hấn hỏi

_ Có chuyện gì zậy cháu? Có gì cứ nói, đừng ngại, giúp đc 2 pác sẵn sàng giúp mà – Mẹ nó nói

_ Zạ ... cháu mún nhờ 2 pác ... giữ pí mật chuyện cháu là Bun – cậu pé lúc trước chơi vs Vi ... cháu sẽ nói cho Vi pik zào 1 thời điểm thích hợp hơn ... 2 pác ... giúp cháu nhéz – Hấn nói như cầu xin ... zè mặt rất pùn ...

_ Ủhm ... thôi đc, 2 pác đồng ý ...

_ Zạ cháu cảm ơn 2 pác àh – Hấn cù! – zè rất zui sướng ...

_ Thôi cũng về rồi, cháu zè nghỉ đi, mai lại đến nhéz – Mẹ nó nói

_ Zâng àh, mai cháu sẽ lại tới – Hấn đứng dậy pưóc ra ngoài dắt xe ...

Khi hấn sắp chuẩn bị chạy xe zè thì mẹ nó pưóc đến thì thăm điều gì zào tai hấn ... mà chỉ thấy trên khóe miệng của hấn zà mẹ nó ... cùng xuất hiện 2 nụ cười cực kì tươi zà hạnh phúc ...

Trở zè nhà vs mớ suy nghĩ hỗn độn, hấn quyết định sẽ thư giãn trong “làn nước” trước đã rồi mọi chuyện sẽ tính sau ... Tắm xong, hấn lau khô tóc rồi pưóc đến bên chiếc bàn có đặt rất nhiều khung hình ... nhưng đều là hình của nó zà hấn chụp chung ... từ lúc nhỏ cho đến những hình ảnh hiện tại ... hấn ngắm nhìn hồi lâu rồi lại lấy ra 1 bức tranh ... nhìn zào là pik ngay nét zè của đứa con nít ... hấn đã cất giữ nó lâu rồi ... zà hấn còn ép plastic nữa nên trông zẫn còn khá mới ... hấn chợt lấy ra 1 cái hộp to, đem hết tất cả các cái khung hình, những con gấu bông, cả bức tranh mà hấn zừa cầm ... (đó đều là kỉ niệm của hấn zà nó) cất zào chiếc hộp ... (hấn chỉ giữ lại chiếc khăn tay mà lần trước nó đưa cho hấn – zà hầu như lúc nào hấn cũng đem nó ra ngắm nghía zà rất nâng niu ...) ... rồi hấn đem chiếc hộp để lên xe rồi ga phóng đi ...

Hấn ih đc 1 lúc thì cũng đến nơi – đó là 1 ngôi nhà (nhìn zào là pik ngay đc tách biệt vs xung quanh ...), hấn mở cửa pưóc zào, mở đèn lên, wà là 1 căn nhà rất đẹp, đầy đủ tiện nghi, trang trí rất phong cách nhưng pha lẫn 1 chút gì đó trầm pùn ... Hấn đang mở cửa của 1 “căn hầm bí mật” ra, zà pưóc zào trong đó ... thì thật sự khiến người taz choáng ngợp bởi những đồ zật đc đặt ở đây : nào là những tấm hình (đc lồng trong khung, hoặc dán lên tường ...); những con thú bông nhỏ, lớn đủ cỡ; những bức tranh đầy màu sắc zà hình zẽ; ... zà còn rất nhiều thứ khác ngập tràn trong “căn hầm bí mật” này.

Hấn nhẹ nhàng đặt chiếc hộp mình zừa mang tới xún, rồi từ từ lấy từng thứ 1 trong hộp ra để lên những chỗ “trung pày” ... Nơi đây tuy giống như 1 căn hầm nhưng ko hề tối tăm bởi zì đc hấn có lắp đèn cho sáng mà! ... Hấn nhìn ngắm lại nơi này thêm 1 lần nữa rồi pưóc lên chiếc cầu thang đc đặt để lên xún ... Hấn pưóc ra ngoài, khóa cửa lại zà định sẽ thả pò thêm 1 chút nữa để hít thở không khí rồi mới trở zè nhà ... thật ko ngờ, trong lúc đang dạo pưóc hấn lại bất gặp nó ... nó đang ngồi bên 1 ngôi mộ ... trên đó có đặt 1 bó hoa zà zài chiếc nến thơm ... (nó đã mang đến) ... hấn đứng pân thân hồi lâu thì thấy nó đứng dậy way mặt pưóc đi ... bất ngờ hấn zà nó chạm mặt ... nhưng hấn zẫn còn đủ bình tĩnh để tiến tới gần nó zà hỏi :

_ Chào! Sao ... em ... lại đến đây zào giờ này? – (Chuyển cách xưng hô rồi nhéz)

_ Àh ... chào anh ... tôi đến để thăm mộ của 1 người bạn ... còn anh làm gì ở đây? – Nó hỏi lại hấn (hỏi bất ngờ khi nghe hấn gọi nó là em)

_ Ủhm thì ... tui đến đây để tìm lại chút kỉ niệm của wá khứ đó mà ... – Hấn nhìn nó (chưa bao giờ thấy hấn biểu lộ rõ tình cảm vs nó như lúc này ... đặc biệt là wá ánh mắt đầy tình cảm ...)

_ Ôh zậy àh? ... thôi zậy anh cứ típ tục ih nhéz, tui zè trước đây ... – Nó ko dám nhìn hấn nữa, mà zội nhanh chóng pưóc đến chỗ để chiếc xe đạp của mình ...

_ Khoan đã ... – Hấn nắm tay chặt tay nó giữ lại ... nó bất ngờ, way lại hỏi :

_ Có chuyện gì nữa sao?

_ Chúng taz ... có thể nói chuyện ... 1 lúc ... đc ko? – Hấn ngập ngừng

_ Chuyện gì? Chúng taz ... ko có chuyện gì để nói cả ... – Nó típ tục way mặt ih (nó sợ cái cảm giác phải đối mặt vs hấn thế này ... nhất là trong những lúc chỉ có 2 người ...)

_ Tui ... àh ... anh có chiến ... mún nói ... vs em ... – Hấn típ tục áp úng khi chuyển wa cách xưng hô chưa mý “thành thạo” của mình ...

_ Thôi đc rồi ... zậy anh ngồi xún đi ... – Nó pỏ tay hấn ra rồi pước đến chỗ trống gần mộ ngồi xún

_ Sao? Có gì mún nói vs tui? – Nó hỏi

_ Ừm ... đây là mộ của Hoàng Tuấn Khang ... đúng chứ? – Hấn hỏi nó, nhưng mắt thì ko nhìn zào mộ (hấn ko nhìn nhưng zắc pik chắc ... mặc dù mộ chỉ dễ pức hình của 1 thằng nhóc tầm 9,10 tuổi thôi ...

chứ ko hề đề tên ...)

_ Làm sao ... anh pik? – Nó ngạc nhiên, nhìn chăm chăm hấn

_ Cậu ấy ... là pạn của anh màh ... sao anh ko pik ... đc chứ ... – Hấn nhìn lại nó ... 2 ánh mắt lại chạm zào nhau ... đặc biệt là lúc này chỉ có những dòng suy nghĩ zà cảm giác hiện lên trong đầu nó thôi ... còn hấn thì đã chắc chắn rồi ... nếu có thêm cảm giác nữa ... cũng chẳng làm hấn phải pận tâm ...

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

_ Pạn của anh? Anh đùa tui àh?

_ Ko ... anh nói thật ... thật ra là ... anh, em zà Khang ... đã từng wen rất thân vs nhau ... đấy chứ ... – Hấn nói

_ Sao? Zậy là ... tui zà anh ... đã từng wen pik nhau sao? ... – Nó thần thờ ... zì ko pik phải đối mặt vs chiến này thế nào ...

_ Vì àh ... anh xin lỗi ... khi phải giấu em chiến này ... cho đến tận bây giờ ... anh đã từng nói vs em ... hãy xem như đây là 1 thử thách màh anh zà em cần phải vượt wa ... đúng chứ? ... đó thật sự là 1 thử thách rất khó đấy em àh ... anh ... có thể ... zà cùng sắp ... vượt wa đc rồi ... còn em ... thử thách đầu tiên của em ... là pik đc tất cả mọi chiến zà ... em ... đồng ý chứ? – Hấn đặt 2 tay lên zai nó, xoay người nó lại đối diện vs hấn ...

_ Thui đc rồi ... tui cũng đã chờ đc tới thời điểm này rồi ... thì ... anh hãy nói tất cả đi ... – Nó cúi mặt xún ...

_ Ừm ... thật ra Khang, anh zà em đã từng chơi rất thân vs nhau từ nhỏ ... – Hấn zừa nói, zừa nhớ lại những khoảnh khắc ấy : (đang hồi tưởng lại ghen ^^)

_ Bun, Bu 2 người đứng lạiiiiiii – 1 con nhóc mặc chiếc đầm trắng đang cố gắng chạy theo 2 thằng con trai, cả 3 tầm 9,10 tuổi gì đó ...

_ Ko đó – Hấn (Bun) way lại lè lưỡi cực iu ^^

_ Thui đc ừi, Bun đứng lại ỉh ... Tí Tí một ời kia – Khang (Bu) đứng lại nói vs hấn, đồng thời way lại nhìn nó đang đồ mồ hôi đầm đìa ...

_ Ừm – Hấn cười, cả 2 chạy lại chỗ nó ...

_ 2 người đáng ghét lắm ý – Nó mếu, mắt đỏ lên ... dường như sắp làm “nũng”

_ Hi hi, Bun xin lỗi Tí Tí màh – Hấn gãi đầu cười

_ Thoy đc rồi, zậy mình ỉh mua kem ăn ỉh – Khang hào hứng đề nghị

_ Đc đó, ỉh thôi – Nó zừa nghe nói ăn kem là zui hấn lên, hớn hờ nắm tay 2 người kia dắt ỉh (nó khoái nhất là ăn kem, đặc biệt là ăn zào những lúc pùn ... zà điều này thì chỉ có hấn zà Khang pik đc thôi ... ^^)

2 cậu nhóc kia ngược đồ cả mặt (zì 1 lý do nào đó ... màh chắc mọi người cũng khá hiu rồi hz)

Thế là zào 1 púi sáng đẹp trời, mây trôi pênh pồng (t/g ko có giới zăn lém ^^) có 3 đứa nhóc – 2 trai, 1 gái, 1 tay nắm tay nhau còn 1 tay cầm cây kem ăn rất ngon lành ... Đang zui zẻ thì tự nhiên chắn trước mặt 3 đứa nó là 1 đám con trai cao lớn (so vs tụi nó ^^ – cao hơn tụi nó cả 1 “cái đầu” zà tầm chừng 14, 15t gì đó), 1 thằng lên tiếng :

_ Hề hề, máy nhóc đi đâu đây? Áh, ăn kem àh, cho anh ăn zói – Thằng đó nói rồi giựt phắt cây kem của nó lunz

_ Ừh ... anh ... trả lại kem cho tui ... – Nó zói tay định lấy lại cây kem nhưng thằng đó lên tiếng :

_ Trà lại àh? Mơ ỉh nhóc ... – Nói rồi ném cây kem ỉh ...

_ Huhuhu ... trả lại kem đây ... pắt đèn đó ... – Nó ngồi pệt xún đường ... “ ăn zạ “ ^^

_ Thui Ti Ti đừng khóc nữa, 1 lát Bu mua cây kem khác cho Ti Ti nhaz – Khang cũng ngồi xún cạnh nó ...

_ Ti Ti đừng khóc nữa, ỉn ỉh ... Bun sẽ cho mấy người này 1 trận zì dăm pắt nạt Ti Ti haz – Hấn cũng đỡ dành nó ... rồi đứng thẳng lên (ưỡn ngực ra ^^) nói vs mấy thằng kia :

_ Nè, sao anh dăm wăng cây kem của Ti Ti zậy?

_ Thì sao nào? Có liên wan gì tới nhóc hok? – Thằng đó hỏi lại, nhếch môi cừi trông cực thý ghét ...

_ Anh ... anh – Hấn tức đỏ mặt, póp tay lại cổ kìm nén ... (hấn lunz mún pảo zệ nó ... mỗi lần nó pị ai pắt nạt là hấn lại trở nên như zậy ... ko còn là 1 cậu nhóc hồn nhiên, dễ thương nữa ...)

_ Mà định làm gì tao? Đánh tao àh? Thử xem ... – Thằng đó khiêu khích

Hấn đang định tiến tới đánh cho thằng đó 1 cái thì Bu ngăn lại :

_ Thui ỉh Bun, đánh ko lại người taz đâu ... dừng lại ỉh ... – Khang cố ngăn hấn lại ... zì cậu pik, hấn có tình cảm vs nó ... cho dù đó chỉ là tình cảm của 1 đứa nhóc ... nhưng cậu zẫn có thể hiểu đc hấn đã dành tình cảm cho nó nhiều như thế nào ... zà cậu nghĩ rằng ... tình cảm của cậu dành cho nó ... ko thể sánh đc vs tình cảm của hấn dành cho nó ... nên từ lâu ... cậu đã từ bỏ rồi ... cậu chỉ xem nó như 1 đứa em gái ... zà mún pảo zệ cho nó mà thôi ...

_ Ko đc ... Bun phải đánh cho mấy tên này pik ... để sau này ko còn ai có thể pắt nạt Ti Ti của Bun đc nữa ... – Khang nghe hấn nói mà tim cũng mún ngừng đập ... đầu dizzy pên tai zẫn còn zang zọng lại : “ Ti Ti của Bun ... Ti Ti của Bun ... Ti Ti của Bun ... “ ... nhưng cậu cố bình tĩnh lại zà kịp nhận ra rằng hấn đã nhào đến “ chiến đấu “ vs mấy tên kia ... 1 trận chiến ko cân sức ... Cậu liền chạy ra can nhưng đã quá muộn, mấy tên đó đã cố tình đẩy hấn ra giữa đường (trong lúc hấn đã pị đánh “ pằm đập “ , ko còn chút sức lực nào cả ...), mà ko may có 1 chiếc xe hơi đang chạy zới zận tốc khá cao đang lao tới, Khang liền chạy thật nhanh ra zà đẩy mạnh zào hấn để hấn ngã zào lề đường, còn cậu – cậu nhắm mắt lại zà chờ từ thần sẽ mang mình ỉh ...

“ RẦM “ ... đúng như cậu dự đoán, chiếc xe mất kiểm soát zà đã tông thẳng zào cậu ... cậu ngã lăn, máu chảy ra rất nhiều, cả 1 zưng to ... nó thì đang đứng như “ trời trồng “ , như ko tin zào mắt mình, nhưng cũng cố hết sức chạy ra chỗ Khang đã “ ngã xún “ , chen lấn zào đám người đang “ pu đen, pu đỏ “ để tiến tới pên Khang – đã nằm pắt động, hơi thở yếu ớt ... đỡ đầu cậu đặt zào người mình, nó nấc lên :

_ Bu ... Bu àh ... cậu tỉnh lại ỉh ...

Khang cố gắng mở ra nhìn nó, cậu nhếch miệng cố cừi zà nói :

_ Bu ... ko ... s ... ao ... Ti ... Ti ... đ ... ừ ... n ... g ... kh ... óc ... – Zìra nói xong là cậu từ từ nhắm mắt lại ... zà pước sang 1 thế giới khác ...

_ Buuuuuuuuuuuuu – Nó hét to lên ... như oán trách zì sao số phận lại trở trêu cướp ỉh Bu – người bạn thân thiết của nó ...

Lúc này, thì hấn đã ngất ỉh, zà đang nằm ở gần lề đường ... 1 lúc sau, 2 chiếc xe cứu thương đã đc cảnh sát huy động tới chờ hấn zà Khang ỉh, cả nó cũng ỉh theo ...

Ở pệnh viện :

_ Xin hỏi ai là người nhà của pệnh nhân Hoàng Tuấn Khang? – 1 ông bác sĩ pước ra hỏi

_ Zạ, là chúng tui – pổ mẹ của Khang đứng lên, trên mặt chẳng còn chút cảm xúc nào ... nước mắt chảy đã cạn ...

_ Rất tiếc phải thông báo là 2 mẫu máu của 2 người ... đều ko phù hợp vs cậu pé ... zà ở pệnh viện chúng tui ... đã ko còn máu dự trữ nữa rồi ... chúng tui rất tiếc ... thời gian của cậu pé ... ko còn đc bao nhiêu ...

hãy zào nói lời từ biệt vs cậu pé ... – rồi ông bác sĩ pước ỉh ... khuôn mặt nào nề ... thể là ông lại ko cứu sống đc 1 người nữa rồi ...

(Sau khi đưa Khang zào pệnh viện thì bác sĩ đã thực hiện 1 cuộc phẫu thuật ... nhưng ko thành công zì cậu mất máu quá nhiều ... bác sĩ liền ra xin thử máu của pa mẹ cậu ... zì cả máu dự trữ cũng đã dùng hết nhưng cơ thể cậu đã quá yếu ... zỏ máu bao nhiêu là ... ko chảy ra chỗ này ... cũng tuôn ra chỗ khác ... nên đó cũng là giải pháp cuối cùng ... cố típ đc cho cậu bao nhiêu máu thì tốt bấy nhiêu ... cho dù zẫn pik là ... rất khó duy trì sự sống của cậu thêm đc ... tất cả mọi cách đã làm ... tất cả mọi người cũng đều hi vọng ... nhưng cuối cùng thì ... zẫn ko có kết quả nào cả ... cậu đã ra đi zào cái tuổi mà đáng lẽ ra cậu đáng đc sống vui zẻ, hồn nhiên như bao bạn cùng trang lứa ... thật đáng tiếc ...)

Pa mẹ Khang khuyu xún, dù nước mắt đã cạn ... nhưng trong tim của ông pà, dường như đang rỉ máu ... ko ai tin zào sự thật là 1 cậu pé 10t trắng trẻo, dễ thương, học giỏi lại ra đi sớm như zậy ... thật đúng là ... số phận ...! Còn nó ... mặc dù đã cố nép zào 1 góc nhưng những lời nói của ông bác sĩ ... nó đều đã nghe zà hiểu cả ... nó khóc ... khóc rất nhiều ... nó khóc zì sắp mất Khang ... người lunz lunz ở pên cạnh zà che chở cho nó ... nó dường như đang gục ngã ... zà ko có ý định đứng dậy nữa rồi ...

Zề phần hấn, thì có zề tốt hơn rất nhiều : hấn chỉ pị những zết thương ngoài da, chỉ cần nghỉ ngơi zài ngày là có thể khỏe lại như bt ... nó nghe tin mành trong lòng cảm thấy zừa zui, zừa pùn ... nó zui thì hấn ôn ... nó pùn zì nghĩ là do Khang zà hấn cố gắng pảo zệ nó nên mới pị như zậy ... 1 phần nó zui là zì hấn zẫn có thể tiếp tục ở pên cạnh nó ... còn 1 phần nó pùn zì Khang đã zĩnh ziển rồi xa nó, ko còn ở pên cạnh chăm sóc, dỗ dành nó như trước nữa ... cảm xúc lẫn lộn ...

Nó pước zào phòng pệnh của Khang zà hấn (2 người nằm cùng phòng), nhẹ nhàng tiến đến pên giường của Khang, nắm lấy pàn tay cậu zà khẽ nói : (lúc này trong phòng chỉ có nó; zì pa mẹ hấn, pa mẹ Khang zà pa mẹ nó đang lo thủ tục xuất zịen cho Khang zà hấn ...)

_ Bu àh ... Bu ko tỉnh đc nữa àh? ... Bu ... Bu nói gì íh chứ ... – Nó nức nở ...

Cậu zẫn nằm im thìn thít ... hơi thở ... đã tắt ... tất cả cá máy móc xung quanh cậu ... cũng đã dừng hoạt động ... chỉ có mình nó đang đứng nắm chặt tay cậu zà gào khóc mành thôi ... hấn đang nằm ở giường pên kia mở mắt ra, nhìn sang ... hấn cảm thấy zỏ cùng đau lòng zà giận mình ... đau lòng zì thấy nó khóc zà pùn ... giận mình zì đã hành động đại dột mành ko nghĩ đến hậu quả của nó ... chỉ zì wá nóng giận, mắt tự chủ ... mành đã dẫn đến thế này đây ... cậu thầm trách sở phận : Zì sao lại cướp íh mạng sống của Khang ... mành ko phải là cậu ...? Khẽ khép chặt mắt lại ... cậu mong đây là là 1 con ác mộng ... khi tỉnh dậy ... mọi thứ zẫn như cũ ... đó là điều cậu mong nhất zào lúc này ... Nhưng điều đó ko thể rồi ... tất cả đều là sự thật ... sẽ chẳng có sự thay đổi nào xảy ra cả ... kể cả đó là điều kì diệu ... như trong truyện cổ tích ...

Zậy là hấn zà Khang đc xuất zịen, trở zề nhà ... Đúng 6g tối, lễ tang của Khang đã diễn ra ... di ảnh của cậu đang đc đặt trên pàn thờ ... trên hình, cậu đã nở 1 nụ cười rất tươi ... làm tất cả mọi người dự lễ tang cậu thất lòng lại ... zì sự ra đi wá đột ngột của cậu pé đáng íu này – Hoàng Tuấn Khang ... Cả nó zà hấn (cho dù 1 người zẫn ko còn chút sức lực nào sau khi khóc rã rồi ... còn 1 người thì zẫn còn chút đau đớn sau tai nạn xe ...) nhưng zẫn đến dự lễ ... zà chỉ ngồi zào 1 góc khuất trước nhà ... lặng lẽ ngắm nhìn di ảnh của Khang zà chảy nước mắt ... Hấn pồng dung nắm lấy tay nó ... nắm rất chặt ... khuôn mặt ko chút biểu cảm ... nhìn nó vs đôi mắt hồi hận zà đau pùn ... lên tiếng :

_ Bun xin lỗi ... Bun đã làm cho Tí Tí mất íh Bu rồi ... Vì thật sự rất xin lỗi ...

Nó nhìn hấn, gạt phăng tay hấn ra (thật sự từ lúc Khang zà hấn đc đưa zào pệnh zịen cho suốt tới bây giờ nó zẫn chưa pao giờ nghĩ là zì hấn mành mọi chuyện mới như zậy ... nhưng ko hiểu sao lúc nghe hấn nói như zậy ... nó lại suy nghĩ đến điều đó zà phẫn nộ vs hấn ...), nói trong khi nước mắt chảy dài :

_ Bun đừng nói nữa ... tất cả là tại Bun ... tại Bun mành ra ... pắt đền Bun đó ... trả Bu lại cho Tí Tí ... trả Bu lại cho Tí Tí ... hu hu hu ... – Nó zừa nói zừa lấy tay đánh zào hấn ...

Hấn im lặng ko nói ... nhưng có zề hấn rất căm giận chính mình ... hấn lại 1 lần nữa nắm chặt tay nó ... nhưng lần này là nắm tay kéo nó zào zòng tay của mình ... hấn ôm nó ... ôm rất chặt ... nhưng cũng rất nhanh ... thoáng cái hấn puồng nó ra ... zà đứng dậy chạy đi ... hấn cố hết sức chạy thật nhanh ra đường ... trong đầu hấn lúc này (nói đúng hơn là trong đầu của 1 cậu pé 10t zừa gây ra lỗi lầm nghĩ ...) : “ Tất cả là do tui ... do tui mành Bu mới chết ... do tui mành Tí Tí mới khóc nhiều như zậy ... tui ko muốn sống nữa ... tui muốn chếtttttt ...”. Hấn chạy đến lễ đường thì dừng lại ... nhìn ngắm lại cảnh zật xung quanh thêm 1 lần nữa rồi khẽ nói : “ Tạm pịet mọi người ... “rùi chạy ra giữa đường đứng ... chờ cho có 1 chiếc xe nào đó sẽ đâm zào mình ... zà đứng như hấn mún, có 1 chiếc xe máy đang “ xé gió “ lao tới ... hấn nhếch miệng cười nhẹ, rùi nhắm mắt lại chờ đợi ...

“ Ồ ... Í ... E ... Ồ ... Í ... E ... “ tiếng xe cứu thương zang lên – xác nhận rằng đã có thêm 1 zụ tai nạn nữa xảy ra, zà đương nhiên sẽ có nạn nhân ... lần này lại tiếp tục có 2 nạn nhân nữa ... 1 cô nhóc zà 1 thằng nhóc ...

Hấn tỉnh dậy, lò dò mở mắt ra ... xung quanh hấn đều là màu trắng zà nồng nặc mùi y tế ... hấn khẽ cựa wậy người, thì nghe tiếng mẹ hấn zang lên :

_ Bun ... con tỉnh rồi àh ? ... con có thấy đau ở đâu ko? ... Sao lại đại dột thế hả con?

Hấn ko trả lời câu hỏi của mẹ mình mành lại hỏi zề nó :

_ Tí Tí ... có sao ko ... zậy mẹ? – Hấn cố gắng zừa nói zừa ngồi dậy ...

_ Để mẹ giúp ... – Mẹ hấn giúp cậu con trai ngồi dựa zào thành giường có để 1 chiếc gối ...

_ Tí Tí ... nó đang trong phòng phẫu thuật ... nó đã cứu con ... sao con lại làm zậy? – Mẹ hấn zừa nói dứt là hấn leo ngay xún giường zà dùng hết sức để chạy íh ... chạy đến đâu hấn hỏi các cô y tá đường đến phòng phẫu thuật đến đó ... cúi cùng hấn cũng đến đc ... ở đó có pa mẹ nó đang ngồi dựa zào nhau zà âm thầm khóc ... hấn ko dám pước đến, chỉ lén đứng nhìn ở sau pức tường ... hấn đứng đó gần 30p thì cánh cửa phòng phẫu thuật mới mở ra ... hấn nhìn thấy có 1 bác sĩ pước ra zà nói vs pa mẹ nó điều gì đó mành hấn thấy pa mẹ nó rất zui mừng ... sau đó là có 1 số cô y tá chuyển nó đến phòng pệnh ... hấn mừng thầm zì nó zẫn ôn ... nhưng hấn zẫn chưa chịu rời íh ... zẫn cố gắng chờ có cơ hội đc zào thăm nó ...

Chỉ 1 lúc sau, hấn đã đc toại nguyện – pa mẹ nó đã zề để lấy đồ cho nó ... nên hấn liền pước zào phòng pệnh của nó ... đến pên giường, nhìn nó zà nói khá nhỏ :

_ Bun xin lỗi Tí Tí ... Tí Tí sớm khỏe lại nhéz ... – Hấn nhẹ nhàng cúi người xún hôn lên trán nó ... rùi lặng lẽ pước ra ngoài ... mành ko pik rằng ... nó đã cảm nhận đc nụ hôn của hấn ... zà mỉm cười ...

Nhưng sự thật lại trở trêu thêm 1 lần nữa ... sau đó nó đc xuất zịen trở zề nhà ... nhưng có 1 điều mành chỉ có pa mẹ nó, pa mẹ hấn zà hấn pik mành thôi ... đó là : Tuy cuộc phẫu thuật thành công ... nhưng ko thoát khỏi di chứng zề sau ... zà trường hợp của nó thì pị ... MẮT TRÍ NHỚ (chỉ là nó ko thể nhớ tất cả mọi chuyện đã xảy ra trong wá khứ thôi – nhưng nếu có người gọi lại thì nó có thể nhớ lại ... chứ hiện tại thì nó chẳng wên gì cả ... đó là điều đặc pịet trong di chứng của nó) ... Nó xuất zịen đc zài ngày thì nhà nó cũng chuyển đi nơi khác ... điều này thì hấn ko đc pik ... từ đó hấn đã trở nên lạnh

lùng zà trầm tính hơn lúc trước ... suốt quãng thời gian có nó ở bên cạnh ... hần mới là chính mình ... còn cái tính cách lạnh lùng, ít nói bây giờ chỉ là zỏ
pọc để hần yên ỉn cái wá khứ đau pùn đó mà thôi ... (kết thúc hồi tưởng, trở về hiện tại) :

_ Tất cả đều là sự thật ... – Hần nhìn nó

Lúc này, nó lại dờ cả người ra ... nhưng nó vẫn còn sức lực để tiếp tục đối mặt vs mọi chuyện ... Nó bình tĩnh lại, ngược mặt lên nhìn hần nói :

_ Tui đã nhớ ... ra đc 1 chút ... đúng là tui đã từng quen anh ... nhưng tui vẫn chưa nhớ hết tất cả những điều anh nói ...

Hần nắm lấy tay nó :

_ Ko sao ... từ từ rồi ... anh sẽ giúp em nhớ ra tất cả ... trước mắt ... em cứ hãy pik mọi chuyện là như vậy đã ... hãy mạnh mẽ lên ... anh sẽ luôn bên
cạnh em ...

_ Cảm ơn anh ... e ... em sẽ cố – Nó cũng chuyển cách xưng hô

_ Àh mà anh muốn hỏi ... làm sao mà em nhớ đc Khang? Em đã quên tất cả mọi chuyện ở wá khứ rồi cơ mà?

_ Có 1 lần ... khi dọn dẹp đồ ... em đã tình cờ phát hiện ra 1 tấm hình ... trong hình em thấy đc em zà Khang chụp chung ... lúc đó em đã cố nhớ ... zà
em đã nhớ ra ... zà nhớ cả mộ của Khang ở đâu nữa ... em mới pik đc cách đây ko lâu ... nên hôm nay em định đến thăm mộ Khang 1 chút ... – Nó
trả lời

_ Thì ra là vậy ... mà hồi nhỏ anh, em zà Khang hay chụp hình chung lắm ... àh hay là ... – Hần chợt nghĩ ra 1 điều gì đó ...

_ Chuyện gì vậy anh? – Nó ngạc nhiên

_ Anh mới vừa nhớ ra ... có 1 nơi ... anh nghĩ rằng sẽ giúp em có thể nhớ ra thêm đc đó – Hần nhìn nó zà nở 1 nụ cười

_ Ở đâu? Hãy dẫn em tới đó ... – Nó nắm tay hần nói

_ Nó ở đây này – Hần chỉ tay sang phía ngôi nhà mà hồi này hần vừa từ đó bước ra ...

_ Vậy chúng ta đi thôi – Nó nắm tay hần đứng dậy bước đến ngôi nhà đó ...

Hần mở cửa, nó zà hần bước vào trong ... hần dẫn nó đến cánh cửa “ hẻm pí mật “ zà nói vs nó :

_ Em hãy mở nó ra ... trong đây ... nó là 1 phần wá khứ của em đó ... trong wá khứ đó cũng có sự có mặt của anh zà Khang ...

Nó nghe hần nói vậy nên liền đưa tay mở cánh cửa đó ra ... zà cùng hần bước vào ... Suốt lúc vào trong “ căn hẻm pí mật “ tay hần ko hề rời tay nó dù
chỉ 1 giây ... zà nó cũng cảm thấy ổn hơn khi cảm nhận đc hơi ấm từ bàn tay của hần ... Sau 1 hồi nhìn ngắm tất cả mọi thứ zà nghe thêm những lời gọi ý
của hần nhưng nó vẫn chưa có chút khái niệm nào về cái wá khứ đó cả ... thấy có vẻ nó khá mệt mỏi nên hần kéo nó ngồi xuống, nhìn nó nói :

_ Em vẫn chưa nhớ lại 1 thứ ... anh mong rằng thứ này ... sẽ giúp em nhớ ra 1 điều gì đó ... trong cái wá khứ kia ... – Hần lấy trong túi quần ra 1
chiếc khăn ... đưa cho nó zà nói tiếp :

_ Chỉ có chiếc khăn này ... là kỉ niệm giữa anh zà em thôi ... giờ thì em hãy thử nhớ xem ... zì sao em có đc chiếc khăn này? – Hần khẽ đưa tay lên xoa
nhẹ đầu nó ...

Nó nhận lấy chiếc khăn, nắm chặt nó trong tay mình zà nhắm mắt lại ... mong rằng wá khứ sẽ hiện ra :

_ Tí Tí àh, con thôi nên đi – Mẹ nó nói

_ Dạ – Nó trả lời rồi phòng má thôi tất hết 9 cây nến cắm trên bàn thờ ...

“ Bốp ... bốp ... bốp “ tiếng vỗ tay vang lên ... sau đó là đến giờ ăn uống zà vậy ^^ ... (hôm đó là sn của nó ... nó mời rất nhiều bạn bè ... zà lúc đấy nó
cười tít cả mắt zì những trò chơi đc bày ra sau khi đã ăn uống no nê) ... Pữa tiệc sn kết thúc ... tất cả bạn bè của nó đã ra về ... nó định là sẽ lên phòng mở
và thì phát hiện ra có ai đó lấp ló ở trong vườn, nên liền chạy đến thì phát hiện ra đó là hần, nó nhìn hần cười hỏi :

_ Sao Bun chưa về?

_ Bun ... Bun có thứ này ... muốn tặng Tí Tí – Hần gãi đầu đỏ mặt

_ Bun đã tặng wá sn cho Tí Tí rồi mà ... còn wá gì nữa? – Nó hỏi lại

_ Đây là wá thêm ... tặng Tí Tí nè – Hần đưa tay giấu sau lưng này giờ ra – trên tay cầm 1 chiếc khăn có thêu chữ Tí Tí ở dưới góc (đánh dấu sở hữu ghê
^^) ...

_ Đẹp wá, cảm ơn Bun nhiều nha – Nó nhận lấy cái khăn, cười tui

_ Ti Ti phải giữ nó thật kĩ đó ... ko có cái thứ 2 như vậy đâu ... Bun zè đây ... “bái bai” “Ti Ti ... – Hấn nói xong là chạy ra ngoài có 1 chiếc xe hơi đang đợi sẵn chờ zè nhà ...

Nó thích chiếc khăn này lắm, nên hầu như lúc nào cũng mang theo bên mình cả (đúng là ko uống công Bun nhà taz ngồi tí mĩ thêu chữ Ti Ti để tặng nó rồi nhi ... pật mí là ko ít lần hấn pị kim đâm vào tay đến chảy máu đấy ... nhưng zăn cổ làm để tặng nó ... ^^)

Nó pùng tỉnh lại, way sang nói vs hấn zè rất vui mừng :

_ Em nhớ rồi ... em nhớ rồi ... chính anh đã tặng cho em chiếc khăn này vào ngày sn 9 tuổi của em, ở ngoài zòn ... đúng ko?

_ Em giỏi lắm ... em đã nhớ đc rồi đấy – Hấn ngất nhẹ vào má nó, cười rất hạnh phúc ...

_ Nhưng em chưa thể nhớ ra tất cả ... – Nó dịu giọng lại ...

_ Thôi đừng pùn em àh ... rồi sẽ có lúc ... em nhớ ra tất cả ... – Hấn thu nụ cười của mình lại, thay vào đó là 1 nét mặt trầm ngâm ...

_ Anh cũng đừng pùn ... rồi sẽ ổn thôi ... – Nó nắm tay lấy tay hấn ...

_ Cảm ơn em ... anh nhất định sẽ giúp em ... – Hấn nhìn nó ...

_ Hi ... thôi cũng trễ rồi ... em phải zè ... – Nó way đi tránh ánh mắt của hấn ...

_ Ủh, để anh đưa em zè – Hấn nắm tay nó đứng lên ...

Hấn đưa nó zè tận nhà, trước khi nó vào nhà hấn nói :

_ Hãy tin anh ... – Nắm lấy tay nó ...

Nó ko nói, chỉ cười ... nụ cười đó chứng tỏ rằng : Nó tin hấn ...

Nằm lên giường lần wa, lần lại, nó cảm thấy 1 cảm giác kì lạ zà ... khó tả lắm ... zì nó nhớ lại lúc hấn kể cho nó nghe tất cả wá khứ ... cả lúc hấn chuyển cách xưng hô vs nó ... zà nắm tay nó nữa ... nó ko pik sao màh nó cứ cảm thấy mỗi lần đc gần bên hấn ... tìm nó, đầu óc nó, tâm trí nó ... chỉ dành cả cho hấn thôi ... ko thể nào dứt ra đc ... lần đầu tiên đc cảm nhận hơi ấm từ hấn ... cảm nhận sự ấm áp hấn dành cho nó ... nó đã ko kìm chế nổi mình rồi ... nó ko pik những ngày sau này ... sẽ thế nào đây ... liệu khi nó nhớ ra tất cả ... nó có nên iu hấn ko? ... nó có nên tiếp tục cái cảm giác đó vs hấn ko? ... nhưng điều nó có thể pik chắc đc ... đó là : Nó có tình cảm đặc biệt vs hấn ... zà tình cảm đó nó zăn giữ cho đến tận bây giờ ... – nhưng điều nó đoán lúc này là : liệu cái tình cảm đó ... nó có đc gọi là ... tình iu ko ... ??? (các pạn thì nghĩ sao? ... hãy cứ tiếp tục tưởng tượng ra những điều tốt đẹp dành cho nó zà hấn nhéz ... nhưng màh sẽ pật mí sớm cho các pạn pik thôi ... dù gì thì ... càng lâu zăn càng thâm hơn màh ... phải ko nèk

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Ngày wa ngày, 6 đứa tụi nó lại cùng ôn luyện chung, ăn chung, ngủ chung ... (sở dĩ phải ăn chung, ngủ chung là gì ko thể chỉ ôn zài tiếng đồng hồ là đc, màh tụi nó đã “cồng lung” ra học từ sáng tới đêm lunz óz – chính xác zè thời khóa biểu của tụi nó hơn nèk : 6g45p sáng ih học ở trường tới 11g30 zè; đúng 3g là 5 người kia lại tiếp tục “zác cặp” sang nhà nó ôn tập, ôn cho tới 7g tối là xún nhà ăn cơm; rồi lên học tiếp cho đến 11g hoặc 11g30 mới nghỉ, zì vậy 5 người kia “định cư” tại nhà nó lunz – sắp xếp chỗ ngủ như sau : nó, con Ngọc vs Phương sẽ ở phòng nó; còn Vinh, hấn zà Duy thì ở 1 phòng trống khác ^^)

Thấm thoát màh cũng tụi nó cũng đã ôn tập đc 2 tuần rồi, chỉ còn zài ngày nữa thôi là sẽ tới kì thi đại học ... người nào cũng gấp rút chuẩn bị “hành trang” cho mình ... còn đám tụi nó thì đã có thể nhón nhơ vui chơi đc rồi ... lý do zì sao ư? ... wá đơn giản, lý thuyết đã học xong, bài tập đã làm “nát” hết nguyên cuốn sách bài tập cả cơ bản lẫn nâng cao (pro chưa) ... còn những ngày còn lại này tụi nó chỉ cần ôn lại 1 chút là có thể đủ “zũ khí” để “chiến đấu” ời ^^ . Hum nay là chủ nhật, tụi nó đc nghỉ học ở trường zà đồng thời cũng nghỉ ôn tập lunz để dành thời gian làm việc riêng zớ . (t/g cũng chưa có dịp nói rõ cho mọi người pik zè chiến tự nhiên Phương vào học lớp của tụi nó : thật ra là đáng lẽ Phương phải học lại nguyên năm lớp 12 nhưng màh do là 1 hs ưu tú của trường nên đc đặc cách vào thẳng lớp 12A3 – là lớp giỏi nhất khối lunz ^^ ... zì vậy các pạn cũng có thể hiu zì sao Phương lại trải wa kì thi tốt nghiệp hết sức suôn sẻ nàk ^^!)

8g sáng :

Tiếng chuông đt của nó zang lên bài : Kiss the rain ... nó wơ vương tìm “chú đề” “thân iu của mình ...

[A ... nhò ...] – chỉ ý chuyên môn, đang ngủ màh nghe đt là thế đấy ==

[Nhô nhô cái gì? Mày dậy chưa? Dậy ỉh ản sáng vs tao nè, tao pao] – Là con Ngọc

[Ăn sáng? ... mày pao ? ... ok ok chờ tao 10p ...] – Nghe nói tới ăn ứn miễn phí là zậy đấy – pật dậy, dụi dụi mắt rùi lao zào WC ... ko cần xác định phương hướng .

[Nhanh nhaz mày, tới wán com 46 nhaz, tao chờ]

[Đc ... ời ...] – Đang wánh răng ý ^^

Sau 1 hùi “ tân trang “ nhan sắc mình lại chút xí ... nó chạy đến chỗ hẹn vs Ngọc.

_ Đây nèk – Con Ngọc zẩy tay vs nó

_ Hi hi, chờ tao lâu hêm? – Nó cùì

_ 15p đó con wỷ, giờ đây thun thý ớn – Con Ngọc lờm ^^

_ Sr mành ... thui gọi đồ ăn, đồ ứn đê – Nó hớn hỏ

_ Lanh ghê chưa? ... cái gì chứ ăn ứn là nhanh lắm àh ... – Con Ngọc cũng phì cùì zì ko pik chừng nào nó mới “ nhón “ đấy =>))

_ Tao mành – Nó zềnh mặt, cùì toe toét

Rùi 2 đũa nó ngồi zìra ăn ứn, zìra trò chuyện rất zui zẻ ... sau khi đã “ thu gom “ sạch tất cả những thức ăn, thức ứn trên pàn, con Ngọc định đứng lên trả tiền thì thý nó “ khều khều “ mình, liền hỏi :

_ Cái con này ... làm gì zậy?

_ Mày nhìn kia ... có phải tên Duy vs ... Phương ko? – Nó chỉ tay zẻ phía chiếc pàn ăn đặt cách pàn nó 1 khoảng khá xa, nói vs con Ngọc

Con Ngọc liền way lại nhìn ... thì đúng là Duy zà Phương đang ngồi nói chuyện đầy thoải mái ... con Ngọc thý tìm mình thất lại ... nó lấy tay đặt lên tìm mình đê khổng chế nó lại ... nhưng ko thể ... 1 zét thương wá lớn ... con Ngọc liền nhanh chóng ra trả tiền rùi dất tay nó pước ỉh ... con Ngọc như mún xả giận nên ra sức đập thật nhanh, thật nhanh ... nó thý con pạn mình wá mất pình tình nên chạy ra đằng trước cản đầu xe lại ... rùi nó pước xún giữ đầu xe con Ngọc lại nói :

_ Dắt xe wa cái ghế đá kia tao vs mày nói chuyện – Con Ngọc nghe lời ...

Nó nói trước :

_ Mày làm sao zậy? Chạy nhanh như zậy lỡ pị tai nạn thì sao?

Con Ngọc im lặng ...

_ Sao ko trả lời tao?

Zấn im lặng ...

_ Pộ mày thý tên Duy vs Phương thân thiết ... mày ... ko thik sao? – Nó hỏi zậy thôi chứ nó thừa pik tên Duy zà con Ngọc có tình cảm vs nhau zà nó ko nghĩ rằng Phương vs Duy là 1 đôi ...

_ Đúng zậy ... tao ko thik ... thật sự ko thik chút nào ... mỗi lần nhìn thý cảnh đó ... tim tao như pị ai póp nghẹn lại ... tao cảm thý đau ... đau lắm ...
– Con Ngọc zìra nói zìra khóc, đưa tay lên dặt zào tìm mình ...

Nó khề ôm con Ngọc zào lòng, zỏ zẻ :

_ Thui đừng khóc ... tao pik mày có tình cảm vs Duy ... zà ... Duy cũng zậy ... – Nó đang nói thì con Ngọc pưỡng nó ra, phản pác lại :

_ Ko đúng ... tên đó ... ko có tình cảm vs tao ... tên đó ... iu Phương ... – Nó nắm chặt tay con Ngọc, nói rất chắc chắn :

_ Mày sai rùi Ngọc àh ... tên đó ... rất iu mày ... wa 2 lần tên đó giúp mày khi mày pị ngất ... đã nói lên điều đó ... mày pik rất rõ là tên đó rất lạnh lùng zà chánh mành ... có đời nào tên đó lại giúp 1 người pạn mới wen như mày ko? ... mày thử suy nghĩ đi ... tao ko nghĩ tên Duy đó ... iu Phương đâu ... rùi mày sẽ thấy điều tao nói là đúng ... zà pây giờ thì zẻ thôi ... nhưng trước tiên tao mún mày lau sạch nước mắt ỉh đã ... đừng có dùng nước mắt để giải quyết mọi chuyện ... – Nó nói xong thì đưa ra 1 pịch khăn giấy cho Ngọc ... (nó nói cứ như là nó đang trong hoàn cảnh của con Ngọc zậy ... dù ko phải như zậy, nhưng nó zấn đang đối mặt vs 1 tình cảnh ... khó khăn khác ...)

Con Ngọc lau nước mắt xong, nhìn nó cùì rùi nói :

_ Tao ko ngờ có ngày tao lại đc mây “ giáo huấn “ như vậy ... cảm ơn mây nhiều ...

_ Hi, chỉ là nói ra suy nghĩ của tao thôi mà ... nhưng phải hứa vs tao là ko đc khóc nữa nhéz ... mọi chuyện sẽ sớm đc sáng tỏ thôi ... hãy hi vọng là vậy
- Nó cừ

_ Đc rồi ... mây cứ như “ pò “ tao ý ... thoy zè nào – Con Ngọc ngất nhẹ zào má nó rồi ...

Rồi 2 đứa zà đạp xe zà nói chuyện cũng hết sức rôm rả ... con Ngọc cảm thấy ko còn pùn zà đau nữa ... nó nghĩ rằng : “ Nếu Duy thật sự iu mình ... hoặc ngược lại ... cũng chẳng wan trọng nữa ... dù sao mình zà tên đó zăn có thể làm pạn tốt mà ... cố lên Ngọc ơi, mây làm đc mà ... “ ...

2 đứa zè nhà ... nó thì típ tục vs suy nghĩ zè hănz zà những wá khứ mà hănz đã nói vs nó ... còn con Ngọc thì lòi sách zỏ ra ôn pải đề giết thời gian ... nhỏ zui đầu zào sách zỏ 1 phần là zì đề wên ỉh mọi thứ zè Duy ... 1 phần cũng khá lo lắng zè kì thi đại học sắp tới ... Mãi mê làm pải tập mà wên ăn wên ngủ (mặc dù đã ăn tạm tô mì gói zà hiện tại đang gục lên, gục xún trên pàn ^^) ... cuối cùng nhỏ ko thể cưỡng lại con pùn ngủ đc nữa (ngồi học suốt từ 10g sáng cho tới 4g chiều mà – ôi hay thiệt, ngưỡng mộ ghê ^^), lết lên giường nằm ngủ ko pik trời đất gì lunz ...

Ngủ mãi cho tới 7g30 tối, nhỏ pị đánh thức bởi tiếng nhạc chuông phát ra từ chiếc đt của mình ... chộp lấy zà mở ra nghe :

[Minh Ngọc nghe ...]

[Là ... Duy đây ... tui ... có chuyện mún nói ... vs Ngọc]

Nhỏ zà nghe giọng của Duy là pật dậy ngay, cố gắng “ an thần “ lại, nhỏ nói :

[Chuyện gì? Tui ... ko có chuyện gì mún nói vs Duy cả ...]

[Tui đứng trước nhà Ngọc rồi ... tui thật sự mún gặp Ngọc ...]

Nhỏ “ hoảng hồn “ thêm lần nữa ... nhưng cố “ lúu rú “ nói :

[Thôi đc ... chờ tui ...]

Rồi đặt chiếc đt xún lên pàn học, tới tủ wân áo chọn cho mình 1 pò đồ để thay ... 10p sau nhỏ có mặt ở dứi nhà mở cửa cho Duy ... hum nay Duy mặc 1 chiếc áo sơ mi sọc đỏ – đen (cài chừa ra 1 nút áo zà xắn tay áo lên) chiếc wân Jean đen (“ đồng thùng “ lunz nhéz, kèm theo là chiếc dây nịt đen hiệu Hermes) giày Adidas đen nốt – tuy màu sắc trang phục hơi tối nhưng zăn tôn lên đc nước da trắng, body đẹp ... nói chung là rất hoàn hảo ^^ . Con Ngọc thì “ diện ” cho mình 1 chiếc áo thun trắng (kèm vs 1 chiếc áo sơ mi sọc đỏ – trắng ở ngoài) quần short (dài đến đầu gối nhéz) giày púp pè xinh xắn – lại thêm 1 người hoàn hảo nhéz . 2 cặp mắt nhìn nhau ... chần chừ 1 hồi ... Duy lên tiếng :

_ Ngọc ỉh vs tui ra đây chút nhéz – Nờ 1 nự cừi “ quyến rũ “, kéo con Ngọc lên xe ... (lúc này là 7g45 nhéz – mất cả 5p để 2 anh chị ý nhìn ngắm nhau rồi mới chịu ỉh)

Trên suốt đường ỉh, tên Duy hầu như cứ 5 giây là nhìn zào kính xe 1 lần (zì có phản chiếu hình ảnh của con Ngọc trong đó mừi ...), còn con Ngọc thì cứ suy nghĩ là ko pik tên Duy sẽ nói gì?, sẽ làm gì?, mình phải cư xử thế nào đây? ... zăng zăng ... Duy chở nhỏ tới 1 cây cầu ... kêu nhỏ xún xe zà mình thì dắt xe đậu zào 1 chỗ rồi tiến đến pên nhỏ, định sẽ mở lời trước nhưng con Ngọc đã giành :

_ Có zè ở đây ... hơi tối nhĩ? ... tui nghe người taz nói thường zào giờ này cây cầu này có đèn rất đẹp coz mà? Zà cả ... xung wanh cũng chẳng có ai ngoài chúng taz ... – Con Ngọc nhìn ngắm mọi hướng ...

_ Tui mún không gian yên tĩnh này ... là của riêng chúng taz ... Ngọc ko phải lo lắng đâu ... tui dẫn Ngọc đến đây cũng chỉ để nói chuyện thôi ... tui có chuyện rất mún nói ... – Duy nhìn Ngọc ...

_ Vậy Duy nói ỉh ...

_ Thật ra ... tui mún hỏi ... zè chuyện ... lúc ở wán com ... Ngọc ... đã nhìn thấy Phương zà tui ... ngồi ăn chung ... đúng chứ? – Duy hỏi

_ Chuyện đó ... – con Ngọc ngập ngừng zì ko mún nhắc lại ...

_ Tui rất mún pik ... zì thật sự lúc Ngọc pò ỉh ... tui đã nhìn thấy ... Ngọc khóc ... – Duy đang nói thì con Ngọc cắt ngang :

_ Đúng là ... tui đã nhìn thấy 2 người ngồi ăn chung ... zà tui đã khóc ... chẳng lẽ ... điều đó ... ko đc sao? –Nói giọng pùn zà đôi mắt lại ánh lên sự đau lòng ... nhưng lại như rung rung sắp khóc ...

Tên Duy bỗng nhiên nắm lấy tay con Ngọc, nhìn nhỏ zà nói :

_ Ko ... ý tui ko phải vậy ... chỉ là tui rất mún pik rõ điều đó ... tui ko ngăn lòng mình đc ... tui ko ngăn đc cảm xúc của mình ... khi thấy người mình iu thương ... lại khóc như thế ... tui ...

_ Giả dối ... rõ ràng là Duy đã có tình cảm vs Phương rồi ... còn định pắt cá 2 tay sao? – Con Ngọc thật sự đã rơi nước mắt ...

Duy nghe vậy thì thật sự hoảng ... càng siết chặt tay con Ngọc hơn :

_ Ngọc lầm rùi ... tui zà Phuong ... là anh em ... chúng tui cũng chỉ mới pik gần đây thôi ... thật sự tui chỉ xem Phuong đúng nghĩa là 1 đứa em gái của mình ... zà tui thật sự ko ngờ ... đã khiến Ngọc hui lầm như vậy ...

Con Ngọc nghe thì nhẹ lòng hơn 1 chút ... nhưng zẫn cần xác định lại 1 lần nữa :

_ Thật chứ? 2 người ... là anh em ... thật sao?

_ 100% là sự thật ... Ngọc ko tin tui sao? – Duy lại nhìn “xoáy” zào nhỏ 1 lần nữa ... làm tim của cả 2 đứa đập “rộn ràng” này giờ ... ^^

_ Tui ... tui tin Duy ... màh – Làm con Ngọc áp ứng

Duy cười ... nhưng bỗng nhiên lại puông tay con Ngọc ra zà way lưng chạy ỉh ... làm nhỏ hơi hụt hẫng zà ... lo sợ ... nhỏ sợ Duy sẽ ko way lại nữa ... nhỏ đang mãi suy nghĩ ... thì Duy thỉnh lình xuất hiện làm nhỏ giật nảy mình ... hỏi :

_ Duy ... đi đâu này giờ vậy?

Duy chỉ cười, ko nói ... chỉ lặng lẽ lấy từ sau lưng (để 2 tay đằng sau này giờ để “giấu” 1 cái gì đó màh) ra 1 bó hoa hồng đỏ (zài chục bông gì đấy – ôi lãng mạn phết ^.^) ... đưa ra trước mặt nhỏ ... cũng đồng thời toàn bộ đèn đc Duy sắp xếp sẵn đc mở lên : nhìn rất lung linh zà đẹp ... Nhỏ pát ngờ zò cùng, lại pát khóc thêm 1 lần nữa ... Duy thì đã khuyê 1 chân xún zà nâng bó hoa lên trước mặt nhỏ zà nỏ 1 nụ cười tui chờ đợi ... con Ngọc cũng nhận lấy bó hoa, Duy đứng lên zà nói :

_ Ngọc thích chứ? Thật ra Duy ... đã chuẩn bị những thứ này từ rất lâu rồi ... chỉ mong có 1 ngày ... Ngọc sẽ nhìn thấy nó thôi ... – (pát mí nhéz là 2 người đang đứng ở Cầu Ánh Sao, zà tất cả đèn là do Duy thiết kế theo cách riêng zà chủ ý riêng của mình, ản chứa rất nhiều ý nghĩa ...)

Con Ngọc xúc động ko nói nên lời ... zì nhìn ngắm xung quanh nơi đâu cũng toàn những màu sắc rực rỡ zà lung linh ... nhưng nhỏ đã nhìn ra đc những điểm đặc biệt của những ánh đèn ấy ... đó chính là : Những ánh đèn đó “tỏa” ra những hình trái tim cực nổi pát ... zà xa xa phía gần giữa cầu có 1 dải ruy – băng đang pay phấp phới đc cột 1 đầu dây zào những chùm bong bóng đủ sắc màu, còn 1 đầu dây đc buộc zào thành cầu ... zà toàn bộ nội dung của dải ruy – băng đó là : DUY IU NGOC ... HÃY CHẤP NHẬN LÀM NGƯỜI IU CỦA DUY NHÉZ ... ♥♥♥

Con Ngọc way lại đối diện vs Duy thì ... lại thêm 1 pát ngờ nữa ... trên tay Duy ... đang cầm 1 chiếc hộp nhỏ có thắt nơ rất đẹp ... rùi Duy nói :

_ Ngọc đã nhìn ngắm tất cả rồi chứ? Zà điều Duy muốn nói chắc Ngọc cũng đã pik đc sau khi đọc dòng chữ trên dải ruy – băng kia ... Bây giờ Duy chỉ có thể nói thêm là : Thật sự ... Duy đã có tình cảm vs Ngọc từ lâu rồi ... nhưng zẫn chưa thể bày tỏ đc ... nhưng Duy đã quyết định dành pui tối hum nay để làm điều đó ... zà Duy chỉ mong rằng ... Ngọc cũng sẽ có tình cảm vs Duy ... phần còn lại ... là quyết định của Ngọc ...

Con Ngọc zẫn chưa thể ngăn đc những giọt nước mắt của mình ... nhỏ zẫn chưa hết pát ngờ pời những điều màh Duy đã làm ... trên tay zẫn ôm chặt bó hoa ... nhỏ cố nói trong nước mắt (nước mắt ... hạnh phúc ... ^^) :

_ Cảm ơn Duy ... đã dành tình cảm cho Ngọc ... zà Ngọc cũng muốn ... cho Duy pik rằng ... Ngọc ... cũng iu ... Duy ... – Nhỏ zà nói hết câu là Duy “pay tới” “ôm chằm lấy nhỏ, cười ... rùi Duy puông nhỏ ra, lấy tay lau ỉh hết nước mắt giúp nhỏ, Duy cười nói :

_ Chỉ cần như thế là đủ ... Duy chỉ muốn pik ... Ngọc có tình cảm vs Duy ko thôi ... Vậy thì ... Ngọc ... có chấp nhận ... làm người iu của Duy ko?

Nhỏ đã tươi tắn hơn :

_ Ngọc chấp nhận ... Ngọc chấp nhận làm người iu của Duy ... – nhỏ cười ...

_ Vậy thì ... Ngọc hãy nhận lấy “trái tim” của Duy nhéz ... – Duy lại típ tục chìa ra chiếc hộp này giờ đang cầm nói vs con Ngọc, rùi từ tay mở nắp hộp ra, để lộ trong đó là 1 cặp dây chuyền đôi, mỗi dây “sở hữu” nửa trái tim trong đó có ghi chữ KD – MN ... (đây là dây chuyền đặt làm riêng, chứ ko có 1 cặp tương tự vậy đâu ghen ^^)

Duy từ tay lấy ra 1 sợi đeo cho con Ngọc zà cũng ngược lại ^^ ... 2 người cùng nhìn nhau cười hạnh phúc, Duy tiến đến sát bên nhỏ, khẽ nói :

_ Anh iu em ...

Con Ngọc chủ động ôm lấy Duy zà cảm nhận hơi ấm từ zòng tay của người mình iu ... Duy cũng chẳng “thua kém”, liền đặt 1 nụ hôn lên môi con Ngọc, ko nhanh, ko nhẹ ... màh là 1 nụ hôn chất chứa toàn bộ tình cảm của 2 người dành cho nhau (các bạn cũng có thể pik đc là nụ hôn đó nó như thế nào rùi nhi ^^) ... Rùi 2 người cùng nhau ỉh dạo trên cầu để ngắm nhìn những ánh đèn đủ màu sắc ... biểu hiện cho 1 tình iu ... có lẽ phải nói là : nhẹ nhàng, “nhẹ nhàng” nhưng tình cảm 2 người dành cho nhau cũng tràn đầy ...

Đến nhà con Ngọc, Duy xún xe zà pưóc đến nắm lấy tay nhỏ nói :

_ Anh mong rằng chúng taz sẽ mãi mãi như thế này ... mãi mãi bên nhau, mãi mãi iu nhau ... em nhéz !

Con Ngọc cười, nói :

_ Em cũng mong là như vậy ... em sẽ nhớ mãi tối hôm nay ... nhớ cả lúc anh đỏ mặt khi em phát ngờ ôm anh nữa chứ nhỉ – Con Ngọc chọc, rồi chạy zào mở cửa zà trước zào nhà ...

_ Này, sao em pik dc chứ? Thật là ... anh ko tha cho em đâu ... pik tay anh ... – Tên Duy phì cù

Con Ngọc đứng lấp ló sau cánh cửa, nói lớn :

_ Anh định làm gì em nào?

_ Làm thế này nèk – Duy phát ngờ chạy đến ẵm con Ngọc ỉh ...

_ Này này ... pỏ em xún ... em ghét anh ... – Con Ngọc “ đánh iu “ Duy ...

_ Ghét anh ... vậy đừng hòng ... anh iu em nữa nhéz – Tên Duy pỏ nó xún, zò way mặt ỉh tỏ zẻ “ giận dỗi “=))

_ Anh giận đấy àh? Đừng giận mành ... em đâu có nói là ko mún anh iu em nữa ầu ... – nũng nịu ^^

_ Vậy thì ... hôn anh ỉh ... ở đây này ... – Duy way người lại zòng tay ôm lấy con Ngọc rồi chỉ tay lên môi của mình, nói

_ Anh lợi dụng wá đấy ... ko thêm chơi vs anh nữa ... – Con Ngọc cù cù rồi chạy ỉh ...

_ Này đứng lại ... – Duy chạy theo zào trong nhà rồi nhào tới ôm từ sau lưng nhỏ ... khẽ nói :

_ Hứa vs anh ... đừng pao giờ rời xa anh nhéz ...

Con Ngọc way lại nhìn Duy cù zà đặt tay lên tim mình trả lời :

_ Nó đã thuộc zẻ anh rồi ... thì mãi mãi thuộc zẻ anh thôi ...

Rồi 2 người ôm nhau thêm 1 lần nữa rồi Duy ra zẻ ... để lại trong lòng mỗi người cảm xúc zui sướng khó tả ... zà thế là Duy zà Ngọc ... đã là 1 đôi rồi đấy ^^!

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

1 ngày mới của nó bắt đầu bằng tiếng chuông đt đánh thức nó dậy :

[Vì dậy chưa? ... Vinh đang đứng trước nhà Vi đây ... sửa soạn rồi xún ỉh học cùng Vinh nhéz] – Vinh gọi cho nó

[Ủhm ... Vi dậy ngay đây ... chờ Vi 1 chút] ...

Nó dắt chiếc xe đạp của mình ra ngoài zà đóng cửa lại, nhìn Vinh cù :

_ Sao hôm nay lại đòi ỉh học chung vs Vi zà? Nhớ Vi ừ àh? – Nó đùa

_ Ừm thì ... nhớ Vi ... -Vinh gãi đầu cù

_ Giỡn wài, thui ỉh học – Nó “ lảng “ ỉh ... (nó khó xử ý mành ^^)

Rồi 2 người cùng chạy xe đến trường ... mới zà tới cổng nó đã thấy hấn – hấn đang đứng đợi nó trong zòng cây của các cô nữ sinh ^^ ... nó thấy ngại nên chạy xe zào lunz, Vinh cũng vậy, cũng ko nói gì ... khi đã gửi xe xong nó đang định trước zào lớp thì Vinh chạy lại nói :

_ Còn sớm mành, ra đây nói chuyện vs Vinh xí – Rồi kéo nó tới 1 chiếc ghế đá ...

_ Chuyện gì vậy Vinh? – Nó hỏi

_ Ủhm ... hi ... Vinh chỉ mún mời Vi tối nay ... ỉh chơi vs Vinh ... có dc ko? – Vinh nhìn nó ...

_ Mời Vi ỉh chơi cùng Vinh àh? ... Hi hi, vậy cũng dc ... khoảng mấy giờ vậy Vinh ?

_ 6g mình ỉh – Vinh cù toe ^^ (anh chàng này còn pỉ ản hơn cả hấn ... chưa xác định dc rõ tình cảm của mình ... mành zẫn típ tục mún theo đuổi nó ...

liệu đây có là điều phát ngờ gì nữa ko taz? ... đành chờ zậy ...)

_ Ok – Nó cũng cùì ... rùi 2 người zào lớp ... hiện ai cũng đang “chạy nước rút” “pòi kì thi đại học đang gần kề ... cặp đôi zìra thành kia cũng chỉ pik lạng lẽ iu thui, chứ ko lo học lờ thi rớt là mệt ^^ ... zà đương nhiên nó, Vinh, hấn zà Phuong cũng đồng wan điểm đó .

Như đã hẹn, đúng 6g Vinh đến nhà chờ nó íh chơi. (nói đúng hơn là chỉ cùng nhau íh hóng gió zà nói chuyện thui àh, nên hum nay Vinh íh xe đạp ^^ màh đặc biệt là trong rổ xe có 3 con mèo rất dễ thương, có lẽ là để tặng cho nó chẳng ???). Vinh chờ nó tới 1 con đường rộng, dài zà thoáng mát ... 2 người leo xún xe đất pộ zà nó pát chiến trước :

_ Gió mát wá ... con đường này Vi chưa đc íh wa – Nó cùì tít mắt

_ Hi hi ... Vinh thường tới mỗi khi pùn chán hoặc pị strees 1 zịch gì đó ... – Vinh cùì, tay vuốt ze 2 chú mèo (nó cũng cầm trên tay 1 con)

_ Ủm hi ... ủa màh hẹn Vi íh thể này ... pộ Vinh có chiến gì wan trọng mún nói àh? – Nó hỏi

_ Àh cũng ko có gì ... Vinh chỉ mún hỏi Vi zề zịch ... quyết định của Vi ... đã có chưa? – Vinh nhìn nó

_ Àh ... ừm ... – Nó nhìn Vinh cùì ngượng

_ Ủm ... ko sao ... Vinh cũng ko có ý định hỏi thúc Vi ... chỉ là ... Vinh mún pik xem ... tình cảm của Vi dành cho Vinh ... đến mức nào thôi ...

_ Vi cũng khá phát ngờ vs đề nghị đó của Vinh ... thật sự thì ... Vi đã suy nghĩ rất nhìu ... nhưng có lẽ là ... Vi chỉ xem Vinh ... đúng nghĩa là ... 1 người pạn thân thiết của Vi ... màh thôi ... – Nó nói – nó cảm thấy mình thật có lỗi ... nó sợ Vinh sẽ pùn ... nó rất khó xử ... 1 phần nó rất quý trọng của Vinh dành cho nó ... 1 phần nó mún tìm hiu xem tình cảm của nó dành cho hấn ... liệu có còn zẹn nguyên ko? ... zà nó cũng mún pik zề wá khứ của mình – trong đó có sự hiện diện của hấn ... thật lòng lúc này ... nó chỉ có thể nghĩ đến hấn zà cái wá khứ của nó zà hấn thui ... nó nghĩ mình wá tham lam ...

Vinh kéo nó ngồi xún chiếc ghế đá zà way sang nhìn nó, cùì :

_ Thật ra ... đề nghị đó của Vinh ... cũng chỉ là cảm xúc nhất thời pộc lộ ra thui ... chứ trong tim Vinh ... chỉ có duy nhất 1 người màh thui ... zà mãi mãi ko ai có thể thay thế đc cô ấy ... – Vinh nói zà đặt tay lên zai nó ...

_ Zậy ... Vi có thể đc pik cô gái đó là ai ko nhĩ? – Nó cùì nhẹ nhõm ...

_ Cô ấy ... đang ở rất gần chúng taz ... Vinh sẽ chờ Vi đi gặp cô ấy ... sẵn tiện giới thiệu cô ấy cho Vi pik lunz nhéz – Vinh kéo nó lên xe rùi chạy íh ...

Đến 1 pải đất trống đc pao wanh pòi 1 hàng rào chắc chắn, Vinh dẫn nó zào ... pên trong chỉ duy có 2 ngôi mộ màh thui ... nó hơi phát ngờ, đang định hỏi thì Vinh đã nói trước :

_ Cô ấy đây, cô ấy rất xinh ... đúng chứ? – Vinh dẫn nó đến gần 1 ngôi mộ ... trên mộ thý ghi tên cô gái đó là : LÊ ĐẶNG THÙY DƯƠNG – hưởng dương 15t zà pức hình của cô ấy ... cô gái ấy nở 1 nụ cùì tui tẩn ... zà khiến ai nhìn thý cũng phải hơi “rung rinh” – dù là nam hay nữ cũng zậy ... hay có thể nói chính xác zà cụ thể hơn ... đó là : nụ cùì ... của thiên thần ...

_ Đúng ... cô ấy rất xinh ... – Nó nói

Zìra nghe nó nói xong, Vinh liền nhìn zào ngôi mộ zà nói :

_ Dương àh, đây là Ngọc Vi – pạn thân của anh đấy, cô ấy mún pik mặt em nên anh đã dẫn cô ấy đến đây ... cô ấy cũng khen em rất xinh đấy ... – rùi Vinh cùì đây hạnh phúc ... zà way wa nói vs nó :

_ Đây là Thùy Dương – người iu của Vinh, Vinh đã iu cô ấy đc 5 năm rùi đấy

_ Hi ... wá là 1 tình iu zĩnh cừu nhĩ ... – Nó cùì

_ Nhưng tiếc rằng ... cô ấy ra đi zì 1 tai nạn giao thông ... trong khi mới 15t ... sớm wá phải ko? – Vinh đau xót nhớ lại zà kể cho nó nghe ... (way zề wá khứ nhéz)

_ Vinh, Dương ... 2 đứa con đi đâu đấy? – Mẹ của Vinh gọi

_ Con dẫn Dương íh mua sách, tụi con sẽ zề sớm – Vinh trả lời

_ Ủm, nhớ zề sớm đó ...

Rùi Vinh vs Dương dắt tay nhau íh zỏ nhà sách ... zìra íh zìra nói chuyện :

_ Dương lo wá àh ... ko pik thi có đc ko nữa ... – 2 người sắp thi tuyển sinh lớp 10 àh

_ Thui Dương đừng lo wá ... cố ôn tập thật tốt, học pài kĩ zào là mọi chuyện sẽ ổn ... zà zữn có Vinh lunz ở cạnh Dương màh, đừng lo – Vinh nắm lấy tay Dương, cùì

_ ùhm – Phương cùì – nụ cùì làm Vinh từng pị “ chết ngạt “ ^^

Sau khi đã chọn đc zài cuốn sách pài tập thật ưng ý thì 2 người dắt tay nhau zề. Đang chuẩn pị wa đường để đến đc con đường dẫn zào nhà thì 2 người nhìn thấy 3 con mèo con đang pị zúrt ra đường. Dương liền rời khỏi tay Vinh mà chạy đến ẵm 3 con mèo con lên rồi zẩy tay ý mún kêu Vinh ... Vinh định chạy đến thì thật ko may có 1 người say rượu ỉh tới té zào người của Vinh, Vinh đang loay hoay định đứng dậy thì giật nảy mình khi thấy có mấy chiếc xe đua (chạy rất nhanh, dường như ko kiểm soát đc) đang “ păng păng “ chạy tới chỗ Dương đang đứng ... Vinh cố chạy thật nhanh đến đang định sẽ nhào tới đẩy Dương ra thì ko ngờ người pị đẩy ra lại là Vinh, zà đẩy Vinh ra thật mạnh zà đưa zội cho Vinh 3 con mèo con cố nói :

_ Hãy nuôi chúng nhéz ... – Zừa nói dứt là Vinh chỉ còn kịp thấy ... Dương ngà xún ... mấy chiếc xe kia thì lại típ tục chạy, zò như chưa có chuyện gì xảy ra ... Vinh như ko tin zào mắt mình ... cậu cố lê pước đến chỗ Dương nằm, thả 3 con mèo con lên người của Dương rồi nắm lấy tay cô nói :

_ Dương àh ... đừng sợ ... Vinh sẽ đưa Dương zào pệnh ziện – Rồi pé xóc cô lên chạy đến pệnh ziện ... (trên người cô zắn còn để 3 con mèo con) ... trên đường gần tới pệnh ziện Dương đã cố mở mắt ra, hơi thở yếu ớt nói :

_ Hãy ... sống tốt ... nhéz ... Dương ... mãi mãi ... iu ... Vinh ... – zừa nói xong ... tim Dương cũng ngừng đập ... hơi thở đã tắt ... zà pàn tay đã puông thông ... Vinh đau đốn khuỷu xún, cậu ôm Dương zào lòng mình, cậu zắn chưa tin đc tất cả mọi chuyện đã xảy ra ... zà zắn chưa chấp nhận đc ... Dương sẽ ko còn ở pên cạnh cậu nữa ... cậu đã wen vs zịệc hằng ngày đc gặp Dương rồi ... zà đã wen zịệc đc nắm tay Dương zà cùng nhau dạo pước trên đường zào mỗi tối ... cậu wen đc Dương nhắc nhở khi pị ốm ... zà đã wen đc ôm Dương zào lòng zà an ủi mỗi khi Dương có chuyện ko zui ... cậu wen rồi ... cậu wen vs sự có mặt của Dương trong cuộc đời của cậu rồi ...

(Trở lại hiện tại)

_ Cô ấy ... đã ra đi như thế đấy – Giọng Vinh trầm lại, nỗi pùn lại dâng trào trong lòng cậu ... tay thì zắn giữ chặt 2 con mèo đang ngo nguậy ...

Nó ko nói gì cả, tay thì zắn ẵm chứ mèo, mắt thì nhìn zào pức hình của Dương, trong lòng cảm thấy tiếc nuối cho cô pé chỉ mới 15t mà đã ra đi sớm như vậy ... thật đáng tiếc ...

Trước nhà nó :

_ Cảm ơn Vinh zề mọi thứ nhéz – Nó cùì

_ Ko có gì đâu, Vinh cũng cảm ơn Vì zì đã lắng nghe Vinh tâm sự ... zà giúp Vinh pik rõ zề tình cảm của mình hơn ... zậy xem như chưa từng có lời đề nghị của Vinh nhéz – Vinh nói

_ Ok ... mãi là pạn nhéz – Nó đưa tay ra ...

_ ùhm ... là pạn ... – Vinh pắt tay nó ...

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

Hôm nay là CN, những ngày cuối cùng này tại nó đang cố gắng “ dúi đầu “ zào pài zờ ... cố nhét đc pao nhui thì nhét ... nhưng ai cũng mong sẽ đc kết quả như ý ...

Zà đây cũng là những ngày cuối cùng tại nó đc ôn luyện chung zà học chung vs nhau ... zì ko pik rằng sau này có đc gặp lại zà học chung vs nhau ko ... nên tại nó zừa cố gắng ôn pài, zừa cố gắng lưu giữ lại những khoảnh khắc tốt đẹp zà zui zề nhất khi ở cạnh nhau, đc học, đc chơi cùng nhau ... Pùi học nhóm kết thúc, 5 người kia cùng dùng pữa cơm tối cuối cùng vs nhà nó ... pữa ăn trôi wa rất yên ả, hầu như chẳng nghe thấy tiếng nói nào ... ai nấy đều cảm thấy pùn khi phải chia tay nhau thế này ... nhưng các pạn đang đọc truyện cứ yên tâm nhéz ... zì tại nó zắn sẽ lunz “ sát cánh “ pên nhau thui ... ko rời xa đc đâu ... zì ý trời đã định rồi mà ... chỉ chờ xem coi có thêm cặp đôi nào nữa ko thôi ...).

5 người kia đang chuẩn pị lên xe ỉh zề thì cả 5 người cùng hướng mắt nhìn nó zà đồng thanh nói :

_ Thi tốt nhéz !

Nó cũng trả lời lại :

_ Mọi người cũng zậy ... có gì thì liên lạc nhéz ... tui ko mún phải chia tay như zậy đâu – Nó xịu mặt lại

_ Thui đc rồi, đừng lo ... sẽ ko xa nhau đâu ... chúng taz rất có duyên mà – Duy cùì, nắm lấy tay con Ngọc đang ngồi sau ...

_ Đúng đó ... sẽ mãi mãi ko xa nhau ... chúng taz là 1 nhóm mành ... ko thể nào cách xa nhau đc – Vinh nói rất chắc chắn

_ ZẬY THÌ THỂ HIỆN TINH THẦN QUYẾT TÂM KO XA NHAU NÀO – Phương đưa tay ra, hét lên

Rùi đồng loạt những cánh tay khác cũng chòng lên, zà cùng hô lớn :

_ QUYẾT TÂM THI ĐẤU ĐẠI HỌC ZÀ MÃI MÃI KO XA NHAU ... QUYẾT TÂM THI ĐẤU ĐẠI HỌC ZÀ MÃI MÃI KO XA NHAU ...
QUYẾT TÂM THI ĐẤU ĐẠI HỌC ZÀ MÃI MÃI KO XA NHAU ... – Nói 3 lần như thế ... rùi cùng nhìn nhau cừi lớn ... họ là những người thể đấy
– rất trọng tình cảm ... zà cũng rất iu quý nhau ... hãy cùng mong rằng ... họ sẽ đc “kề zai, sát cánh “mãi pên nhau thể này nhéz ... ^^

Rùi cái ngày tụi nó mong đợi nhất cũng đã đến ... ai nấy đều zào phòng thi zà đều “trung “ra hết khả năng của mình nên ... dường như cứ tưởng rằng đây là 1 cuộc chiến tranh thật sự zậy đó ... chiến đấu = điểm số, IQ zà cả may mắn nữa ...

Những ngày thi đã wa ... kết và cũng đã có : Tất cả 6 người đều đã đậu, nó thi thi khối B zà chọn ngành Y; hấn, Vinh zà Duy thi khối A chọn ngành quản trị kinh doanh; Ngọc zà Phương thi khối D zà chọn ngành ngân hàng ... Sau những ngày đc nghỉ ngơi sau mấy pữa thi zắt zà, tụi nó hẹn gặp nhau ở 1 quán cà-phê :

_ Thiệt khỏe ghê, thi xong ùi, sướng ron người ... – Nó cừi toét

_ Hề hề, chính xác, công nhận pik kết và rùi thý nhẹ người dễ sợ – Con Ngọc cũng “phụ họa “theo

_ Ko cần thi cũng pik kết và rùi, đậu là cái chắc, zậy mành zần phải ôn luyện mệt mỏi ... – Duy zênh mặt

_ Hay wá haz, làm như mình giỏi lắm ý ... leo xún ìh anh 2, coi chừng pị điện giật áh – Nó chọc

_ Hứ, nói đúng chứ pộ – Duy “xiu “=))

_ Thoy pót chảnh ìh – Con Ngọc cừi cừi nói

_ Hi hi – Duy gãi đầu

_ Hay ìh chơi 1 pữa ìh ... mý pữa lo ôn thi có đc ìh âu ... – Phương nói

_ Ủhm, cũng đc đó ... – Vinh đồng tình

_ Hay mình ìh chơi xa 1 chuyến ìh – Hấn nói

_ Công nhận lâu lâu mới thý mày thông minh đột xuất nghen ... 1 ý kiến chuẩn khỏi cần chê lunz – Duy hí hửng =))

_ Tao mành lị – Hấn đập tay vs Duy 1 cái

_ Mành ìh âu? – Nó giơ ngón tay ra đếm

Sau khi nghe nó hỏi thì tụi nó lại có thêm 1 cuộc tranh luận nữa, rùi mới thống nhất vs nhau là sẽ ìh Nha Trang, nhưng mành còn phải tính thêm 1 cái nữa đó là khi nào sẽ ìh :

_ Tụi mún ìh ngay àh – Nó xụ mặt lại khi nghe hấn nói chắc tuần sau mới ìh

_ Thoy zầy ìh, hum nay là thứ 5 rồi thui để CN mình ìh lunz, coi như là zui chơi cú tuần zậy – Vinh lên tiếng

_ Ủhm zậy cũng đc – Ai cũng đồng tình

_Ờh zậy thì CN – Nó cũng ko phản đối

Thế là tụi nó lại có thêm 1 kế hoạch mới : ìh chơi xa ^^ . Thời gian trôi wa rất nhanh, mới đó mành đã đến CN, tụi nó “rục rịch “chuẩn bị đồ đạc để ìh chơi zà tập trung xuất phát ở nhà hấn – cũng là 1 ngôi pịệt thự cực lớn, cực đẹp, cực sang trọng (gia đình hấn giàu mừh ^^) ...

Đúng 5g sáng là tụi nó đã lên đường (tụi nó ìh = xe hơi của nhà hấn zà do chính hấn cầm lái). Trong suốt quãng đường ìh trên xe khá là náo động zà người pát nguồn sự náo động này chính là nó ... nó pày ra đủ thứ trò để giải trí ... làm ko khí trên xe cũng zui zẻ hấn lên ... cả đám “nhí nhố “wá nên làm “pác tài “cũng mún “wậy “lunz (chỉ mún thoy nhaz) ...

Xe đến Nha Trang lúc 7g tối (quãng đường khá xa nên tụi nó “nhí nhố “ko đc pao lâu là đã “khò khò “hít cả rùi : con Ngọc thì ngồi cạnh Duy nên ngả đầu zào zai tên đó; nó thì ngồi cạnh Phương nên cũng gục lên nhau mành ngủ; Vinh thì ngồi cùng Bảo – thêm 1 thành viên mới gia nhập nhóm của tụi nó nèk ^^), tụi nó uể oải thức dậy, xún xe tranh thủ ìh tìm khách sạn trước để tắm rửa, nghỉ ngơi 1 chút rùi mới tính tới việc ìh thăm wan, khám phá sau ... Tụi nó đặt 2 phòng (4 nam 1 phòng, 3 nữ 1 phòng), sau khi đã nghỉ ngơi xong tụi nó tập lại ở tiền sảnh khách sạn rùi cùng ìh (pát đầu từ lúc này tụi nó sẽ ìh = xe đạp để ngắm cảnh) tụi nó mặc đồ rất thoải mái zà khỏe khoắn (ko sợ lạnh nèk =.=) : hấn, Vinh, Duy zà Bảo thì mặc quần lửng, áo sơ mi; nó, Ngọc, Phương thì chọn quần Jean dài tới đầu gối kết hợp vs áo thun ... Tụi nó dạo xe zòng zòng hóng mát đến 8g tối thì ghé zào 1 nhà hàng :

_ Mọi người thấy thế nào? Thích chứ ? – Hấn cừì, hỏi

_ Đương nhiên là thích ời – Nó toe toét

_ 1 chỗ thú zì – Vinh đưa ly nước lên miệng ún 1 chút rồi nói

_ Tụi thì chỉ mún khám phá ngay thôi àh – Con Ngọc cũng phấn khởi

_ Xem như ngày hôm nay là pỏ ùi, ăn xong phải zề khách sạn nghỉ ngơi, mai hãy tìm chỗ ỉh chơi sau zì giờ cũng trễ rồi – Duy gấp thức ăn cho con Ngọc rồi nói

Nghe zậy nên người nào cũng “gật gù” đồng ý ...

Sau khi ăn xong, tụi nó “tức tốc” trở zề khách sạn đánh 1 giấc ... đưa nào zừa nằm xún cũng chìm zào giấc ngủ ngay zì gần nguyên 1 ngày ngồi trên xe mệt mỏi nên giờ phải tự lấy lại sức = giấc ngủ này chứ ^^ .

Sáng hôm sau, tụi nó ăn sáng xong là tập trung ngay lại tiền sảnh khách sạn rồi típ tục lấy xe đạp ỉh thăm wan típ ... Điểm đến đầu tiên của tụi nó là Vinpear Land (zà người “nhoi nhoi” “đòi ỉh ngay ko ai khác chính là nó ^^) – đc mệnh danh là hòn ngọc Việt vs đủ mọi thứ cho mọi người khám phá : nào là các trò chơi hấp dẫn, nhạc nước, cáp treo, bãi biển ... còn rất nhiều thứ khác zà đặc biệt chỉ cần đến 1 lần là sẽ nhớ mãi . Tụi nó thực hiện ngay hành động đầu tiên khi pước chân đến đây : ỉh mua zé ^^ (người đảm nhận ziệc này là Bảo zà hấn). Zà típ đến là màn khởi động vs những trò chơi nhẹ nhàng màh “quyền rừ” “trước ... lần lượt từng trò từng trò đc tụi nó chơi “sạch” ; cả đám cứ “nhao nhao” “chạy từ chỗ này sang chỗ khác zà miệng thì cứ cừì toe toét zà tò zề rất hào hứng . Đến 12g30 thì đưa nào đưa nấy cũng “đuối” hết rồi nên đành “lết xác” “tới khu ăn ún ... Sau khi ăn xong (tầm khoảng gần 2g) tụi nó quyết định típ tục rời khỏi Vinpear Land zà điem đến típ theo là suối khoáng nóng ở Tháp Bà (lần này là cật xe đạp zà “lôi” “xe hơi ra ^^!) ... tụi nó chọn đến đây để thư giãn, tận hưởng những dịch vụ ở đây, dù sao thì chơi nhiều mệt sức nên cũng cần phải đến những nơi thế này). Zừa ngâm mình trong khoáng nóng tụi nó zừa trò chuyện rất rôm rả zề những điều mới zừa khám phá ... Sau 3 tiếng đồng hồ “trụ” “tại đây thì tụi nó lại típ tục rời đi đến 1 nơi khác (lúc này là 4g45), pát đầu từ lúc này thì tụi nó sẽ ỉh tìm cảnh để chụp hình lưu làm kỉ niệm zà típ tục “rộn ràng” “thêm lần nữa :

_ Wa đây nèk ... pên này đẹp hơn – Phương kéo cả đám ỉh ...

_ Ở đây có hoa đẹp nèk ... lại đây chụp ỉh – Lần này là nó ... zà cứ thế thay phiên nhau, mỗi người đề xuất ý kiến zề những cảnh đẹp để chụp hình

Bảo là 1 thành ziên mới gia nhập cái nhóm “nhộn nháo” này màh dường như đã thích nghi khá nhanh chóng, giờ Bảo đã thân vs tất cả mọi người, nói chuyện cũng rất tự nhiên zà nếu ko có Bảo thì chắc giờ này tụi nó đang “rúc” “trong khách sạn nằm ngủ rồi (zì Bảo là người lập ra danh sách những chỗ thăm wan, zui chơi ở Nha Trang màh ^^). Số lượng những tấm hình dần tăng lên, zà tụi nó ai cũng cừì méo cả miệng hết rồi mới chịu ngồi nghỉ :

_ Hay da, công nhận zui thiệt ... nhưng màh cũng đuối wá – Nó póp chân “khí thế” “lunz thì Vinh tiến đến giúp nó :

_ Đây, để Vinh giúp – hành động của Vinh làm mọi người khá ỉu lắm, zà người hơi “sôi máu” “là hấn =)), còn nó thì cừì rất tui zà rất thân thiện mặc cho những ánh mắt của mọi người đổ dồn zào nó zà Vinh (zì trong đầu nó nghĩ rằng : “mọi người làm hết cả rồi ... chúng tui là pạn đây ... là pạn rất thân ... “)

Sau 1 hồi nhìn sắp rớt con mắt ra thì Duy nói :

_ Ủa màh zậy lát mình zề khách sạn nghỉ ngơi hay ỉh típ?

_ Theo lịch trình của mình thì 1 lát mình sẽ zề khách sạn thay đồ rồi ỉh ăn, sau đó mới ra biển – Bảo nói

_ Ủa sao giờ này màh còn ra biển? – Phương hỏi

_ Àh ko phải là ra tắm biển, chỉ là em đã mượn sẵn 1 cái resort ngoài đó để mọi người tận hưởng ko khí thui – Bảo nhìn Phương cừì

_ Ờh – Phương cũng cừì (2 cặp mắt nhìn nhau, rồi rụt rè way mặt ỉh ...)

_ Zậy thôi mình zề khách sạn ỉh – Nó đứng lên cùng mọi người lên xe zề khách sạn ...

Thay đồ xong tụi nó lại ỉh tìm nhà hàng để ăn tối, tuy đã ăn cùng nhau nhiều rồi nhưng cái cảm giác thân mật, zui zề thì lúc nào cũng có cả ... Ăn ún zà trò chuyện 1 cách say sưa, làm trong lòng ai cũng cảm thấy lâng lâng khó tả, chắc có lẽ tình pạn này đã giúp cho mọi người từ những người xa lạ, chưa hề wen pik đã đến gần vs nhau hơn, ỉu thương, giúp đỡ cho nhau nhiều hơn ... zà cũng có những tình ỉu này nở từ wan hệ pạn pè này ... thật đáng quý ... đúng chứ? ...

Như đã tính từ trước, xe của tụi nó lại típ tục hành trình lăn pánh đến resort Dốc Lết (hay còn gọi là khu du lịch Dốc Lết) ... Tụi nó đi đến 1 resort đc đặt sẵn, sắp xếp đồ đạc xong là ra mượn ngay mấy chiếc ghế dài zà dù để cùng tận hưởng ko khí biển ... Sau 1 ngày thăm wan zà zui chơi khắp nơi, thì đây là những khoảnh khắc để tụi nó cùng ngồi lại zà suy ngẫm ... tận hưởng 1 cách trọn vẹn chuyến ỉh này ... Nó là người hào hứng vs những thứ này nhất nên lại típ tục ra đề nghị :

_ Zấn còn sớm hay ra biển chơi 1 chút ỉh

_ Ủhm, ngồi đây thế này wài cũng chán – Con Ngọc đồng tình

Rồi mấy người còn lại cũng chẳng phản đối gì nữa mà lẽ lẽ ỉh trả lại ghế đã mượn cùng “phóng” ngay ra bãi biển... wà là chỉ ngồi tưởng tượng thì thật sự rất chán, nhưng khi đã trực tiếp ngắm nhìn vs cự li gần thế này thì mới cảm nhận được hết... những bãi cát trắng trải dài, những hàng ăn nằm san sát nhau trên suốt quãng đường ỉh... và đặc biệt là lắng nghe được âm thanh của những tiếng sóng rì rào, đánh vào rồi lại trở ra... tại nó ngồi xún bãi cát nhìn về phía biển và khoác zai nhau... 1 lúc thì ai nấy đều ko hẹn mà cùng ỉa ra biển tận nước zào nhau rồi cùng cười hà hà... zì ai cũng bị quyền rũ cả rồi, ko thể kìm nén được nữa... cả 7 người cùng cười đùa trong những làn sóng biển, hần, Vinh, Duy và Bảo thì thay nhau tận nước zào tại nó... tại nó cũng chẳng zà gì cùng đồng loạt chạy đến nhân 4 người kia xún nước... 1 cảnh tượng khá “hỗn loạn” xảy ra... sau 1 hồi bị tại nó nhân nước thì tại hần cũng xông đến bế bổng tại nó lên rồi cùng nhau chạy đua lên bờ xem ai nhanh nhất... hàng loạt những “trận chiến” diễn ra giữa 3 cô gái và 4 chàng trai của chúng ta... 1 cảnh tượng khá đẹp mắt mà làm cho những người cũng ra biển chơi giống tại nó phải ngoái ra nhìn đó là lúc tại nó cùng nắm tay nhau tạo thành 1 vòng tròn rồi lao ra biển ngập lên, ngập xún dưới nước... nhiều người phải trầm trồ rằng: “Ko ngờ đến tận bây giờ vẫn có được những tình bạn đẹp đến thế... thật đáng ngưỡng mộ...”

Kết thúc 1 ngày tuy mệt nhưng vui... đưa nào đưa nấy cùng cười toe, tuy “hành trình” được kẻ zai sát cánh bên nhau vẫn còn dài nhưng tại nó cũng chẳng wan tâm, tại nó chỉ mong mãi được bên nhau thế này, như vậy là tốt rồi...

Về lại resort tại nó quyết định ko ngủ mà cùng nhau xem phim... (kinh dị=)). Và ủa hết zào phòng của tại hần để xem, tại nó đưa nào cũng “co rúm” lại làm cho 4 người kia ko khỏi phì cười... Trong phim có những cảnh máu me làm tại nó cứ la hét om sòm cả lên, và còn ôm chặt người kế bên mình nữa (và đây là zì tại 7 người nằm xem phim: Nó nằm giữa hần và Duy; Duy nằm giữa nó và con Ngọc; con Ngọc nằm giữa Duy và Bảo; Bảo nằm giữa con Ngọc và Phương; Phương nằm giữa Bảo và Vinh... thì các bạn thử tưởng tượng xem tại nó sẽ ôm ai nào)... tại nó thì “sà” vào lòng người bên cạnh 1 cách rất nhiệt tình và chẳng ngại gì cả... trong khi các anh chàng đó mặt mày đỏ lựng hết lên, thờ còn ko nổi nói chỉ đến nhịp tim đập “loạn xạ” nữa =))... Hết phim, thì tại nó đã ngủ khò hết rồi, tại hần sắp xếp chỗ ngủ cho 3 đứa nó rồi cũng “thăng” lunz...

Chỉ vs 1 chuyến ỉh chơi thế này thôi mà làm cho tình bạn thêm khăng khít, tình ỉu thêm nảy sinh (có người thì tiếp tục nảy nở)... chắc là những nhân vật của chúng ta sẽ sớm có những cái kết tốt đẹp nhất thôi ^^

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Ngày hôm sau, mới zà “phản mặt” ra là tại nó đã lo soạn đồ đạc, xem lại lịch trình để tiếp tục ỉh vui chơi tiếp ỉh ^^ . Đầu tiên là ỉh ăn sáng, rồi tại nó lấy xe ỉh tới địa điểm đầu tiên: đảo Hòn Lao (hay còn gọi là đảo khi zì nơi đây có hơn 1200 con khi đang sinh sống mà). Đến nơi, tại nó nhanh chóng ỉh mượn ngay 1 chiếc xe ngựa để ỉh thăm thú nơi đây. Ở đây có 3 pầy khi được vua khi điều khiển và vận lý, mỗi pầy khi có 1 đặc điểm riêng và đều khiến tại nó rất thích thú... Sau 1 hồi cảm thấy wá phần khích nên tại nó ko ngồi xe ngựa nữa mà quyết định sẽ ỉh pò để tiếp cận gần hơn vs các chú khi để thương ý ^^ . Lúc đầu 3 cô nàng của chúng ta còn hơi rụt rè và e sợ (chị dám núp sau 4 chàng “hoàng tử” thôi ^^), nhưng sau 1 hồi đã quen rồi thì mạnh dạn hẳn lên, dám trước đến bắt tay, đưa đồ ăn cho các chú khi đó... khi đã thăm xong 1 vòng của đảo khi thì 7 người ngồi nghỉ ở mấy hàng cây xen đường và bình luận sôi nổi:

_ Công nhận mấy con khi đó dễ thương wá àh... – Phương lấy tay lau mồ hôi (thấy vậy Bảo lấy ngay trong balô ra 1 chiếc khăn giấy đưa cho và cười rõ tươi)

_ Lúc đầu cũng thấy hơi sợ nhưng sau lại thấy mấy con khi đó cũng thông minh, đáng ỉu – Con Ngọc úm miếng nước rồi nói (từ chai nước của Duy đưa)

_ Công nhận mấy pừa nay ỉh âu chơi cũng thấy thú vị và đặc biệt hết, ko chỗ nào giống chỗ nào, nhưng đều có 1 đặc điểm chung là rất cuốn hút mọi người – Nó cười lộ chiếc răng khểnh duyên (hần tỉnh bơ way mặt wa nhìn... thì tự nhiên... mặt hần phát giác đỏ lên... tìm thì đập mạnh hơn... phải nói là... 1 cách “mất ổn định” lunz àh ^^)

_ Định ngồi đó khen wai sao? Ko định zô coi xiếc àh mọi người – Duy “nhí nhố” chỉ chỉ tay zào khu xiếc khi

_ Còn chán chứ gì nữa... ĐI THÔI – Vinh, Duy, hần và Bảo đồng loạt trước lên khoác zai tại nó kéo ỉh, mặt ai cũng đầy rạng rỡ và có vẻ rất sung sức =))

7 người hào hứng xem các phần trình diễn đầy độc đáo của các chú khi được huấn luyện rất bài bản. Tuy tiết mục xiếc chỉ zòn zên chưa wá 30p nhưng cũng khá gây ấn tượng vs mọi người, đặc biệt là tại nó. Rồi khỏi đảo khi lúc 6g chiều tại nó quyết định ghé zào 1 quán nước để nghỉ chân 1 chút rồi sẽ ỉh đến địa điểm tiếp theo... Ngồi úm nước và trò chuyện say mê wá nên quên cả giờ giấc làm tại nó “3 chân, 4 cẳng” leo lên xe chạy đến chỗ tiếp theo của lịch trình đã định sẵn... Zì đã tới (ngồi nói chuyện 2 tiếng đồng hồ nên lúc này là 8g1p – 1 phút để chạy lên xe àh) nên đương nhiên sẽ ko chơi pòi nữa mà là tìm 1 chỗ yên tĩnh và thoáng mát để tổ chức “lửa trại” (t/g thích nghe ^^) để cùng ôn lại những nơi đã ỉh wa, những kỉ niệm đã có... zâng zâng và zâng zâng... Tại nó đậu xe ở khu dành riêng cho du khách mún cắm trại zào púi tới. Nhanh chóng ỉh đặt chỗ, rồi đem theo đồ dùng cần thiết để tự tạo cho mình 1 pừa “lửa trại” (mọi người có thể hiu là zà có lửa và zà có lều trại là được ỉ). Đương nhiên là tại nó sẽ pao trọn khu tại nó sẽ làm “lửa trại” để dành riêng khung cảnh này cho tại nó thôi (ko phải là pao hoàn toàn, chỉ là pao trọn chỗ tại nó sẽ dựng lều thôi àh nhaz, chứ nếu pao lunz chỗ của người ta zà là bị người ta chửi chết àh). 7 người tìm 1 chỗ để dựng lều nhất và bắt đầu ngay zào công việc và được phân công như sau: 4 người hần (pao gồm hần, Vinh, Duy và Bảo) sẽ có nhiệm vụ dựng lều và nhóm lửa; còn 3 người tại nó (gồm nó, con Ngọc và Phương) sẽ đảm nhiệm việc sắp xếp đồ đạc cho 7 người và chuẩn bị đồ ăn, thức ỉn. Ai làm việc này, dù chưa hề tự dựng lều 1 lần nào cả nhưng tại hần cũng cố gắng hoàn thành công việc được giao, tại nó cũng vậy... Sau khi mọi thứ đã ổn định được phần nào thì tại nó ngồi thành 1 vòng tròn cùng nướng đồ ăn và ăn chung như thế 1 “đại gia đình” thật sự vậy đó ^^... Mùi

đồ ăn bốc lên “ nước mũi “ làm ko ai kìm chế đc cả nên zà nướng zà nói :

_ Nhìn ngon wá àh, chịu hết nổi rồi – Duy làm pò lấy tay lau ... nước bọt ==))

_ Món này là đặc sản Nha Trang đó, em mua lúc mình íh chụp hình – Bảo nói ... đang cố kìm chế đấy àh ==)))

_ Thui, đừng có anh, chị, em gì nữa hết áh ... Bảo cứ xưng hô thoải mái íh, thân thiết cả rồi, nhỏ hơn có 1 tuổi chứ mấy, xưng tên íh cho gọn – Phuong cừi, lấy mấy con tôm zà nướng xong để lên đĩa ...

_ Hi, zà ... àh ... Bảo pik rồi – Bảo hơi ngượng khi phải chuyển cách xưng hô ko mấy dễ nói thể này

_ Phải zậy chứ – Phuong cừi hài lòng

_ Àh màh wên nữa, tên Duy vs con Ngọc có chiến ” hệ trọng ” màh ko páo cho tụi này 1 tiếng nghe – Nó kêu con Ngọc đang đồ mặt, nhỏ liền way sang nhìn Duy, làm Duy cũng khó xử ...

_ Ủh thì ... – Tên Duy ngập ngừng, thấy zậy mấy người kia nháy mắt vs nhau rồi đồng thanh la lớn :

_ KO CẦN NÓI RA ... ZÌ AI CŨNG PIK CẢ RUI ... THIỆT LÀ “ LỘ LIỄU “ WÁ ĐỀỀỀ – rồi đồng loạt cừi lớn, làm 2 nhân vật chính của chúng taz chi pik cừi trừ thui (nói đúng tim đen mình ^^)

Trong khi đang cừi đầy thích thú thì hán lại chợt nghĩ zề tình cảnh của nó zà hán lúc này ... đúng là ko có gì rồi rắm cả, chi là ... ko ai dám pày tỏ ... ko ai dám công nhận ... ko ai dám đối mặt ... thì pik phải làm sao ???

(2 anh chàng còn lại cũng đang nghĩ zề 2 cô gái ... 1 cô gái thì đã trở thành thiên thần zà trở zề trời rồi ... còn 1 cô thì đang ở trước mặt thui ... nhưng chàng taz lại cảm thấy pối rồi, khó xử ... khi đối mặt vs nhau ở khoảng cách khá gần thể này, ko pik nên giấu cảm xúc ra làm sao cả ... còn anh chàng kia thì lăm pằm zà cừi 1 mình : “ Anh nhớ em wá ... anh đã quyết định đứng phải ko em? ... đúng là anh có 1 tình iu ... người anh iu chính là người mỗi ngày lunz nhìn anh từ 1 khoảng cách rất xa, rất xa ... zà khề cừi khi anh zui, khề roi nước mắt mỗi lúc anh pùn ... zà người đó ko ai khác ... chính là em ... Dương àh ... “)

Kết thúc bữa ăn đầy “ hoang dã “, tụi nó liền pắt tay zào tiết mục chơi trò chơi tập thể, zà người “ lãnh đạo “ cũng như pày ra các trò chơi chính là Duy zà nó (2 người này đc bầu chọn là “ nhí nhố “ zà hào hứng nhất mỗi khi tham gia chơi 1 trò gì đó). Trò chơi đầu tiên tụi nó sẽ phải tham gia đó là trò : Tui pảo (cách chơi là 7 người sẽ xếp thành 1 vòng tròn zà ngồi xún, 1 người sẽ đại diện đứng lên đề hô to : Tui pảo – Tui pảo; những người khác sẽ trả lời : Pảo gì? Pảo gì?; Người kia (VD nhéz) sẽ nói là : Tui mún pạn Huy phải tự tát zào mặt mình 3 cái ... cứ như thế lần lượt từng người sẽ đc “ tui pảo “ cho đến khi hết vòng tròn thì thui – đặc biệt nếu người đc yêu cầu màh ko chịu làm, hoặc làm ko đc sẽ bị phạt, hình phạt thì tùy những người còn lại quyết định ^^)

Sau khi đã xếp thành 1 vòng tròn zà ngồi xún thì nó nhanh chóng đứng dậy, “ đồng thanh “ nói :

_ Mọi người đã nắm đc cách chơi hết chưa?

_ RỒI – cả đám đồng thanh, nó nói típ :

_ Zậy tui sẽ bắt đầu trước nhá. Tui pảo – Tui pảo ...

_ Pảo gì? Pảo gì?

_ Tui pảo là ... 6 pạn : Huy, Vinh, Duy, Ngọc, Phuong zà Bảo sẽ phải tự ngắt zào mặt mình 5 cái – Nó nói xong thì chuẩn bị tinh thần ... cừi) (ko nhất thiết chỉ pảo 1 người làm thui màh cũng có thể cho nhiều người làm nhéz ^^)

6 con người kia nghe xong thì “ mặt méo “ hết, nhưng cũng cố đưa tay lên ngắt zào mặt mình đúng 5 cái (lần lượt từng người thui, để nó dễ đếm – sợ có người ăn gian đó mình)

Sau đó là tới con Ngọc, con Ngọc yêu cầu Vinh phải đếm từ 1 đến 30 zà chỉ sử dụng 1 lần hơi màh thui ... Vinh hơi “ khó nhọc “ làm theo yêu cầu, nhưng may mắn là đã hoàn thành zà ko phải nhận hình phạt ^^ ... Zậy là cứ lần lượt từng người đc “ Tui pảo – Tui pảo “ (Duy thì yêu cầu Phuong phải nhảy lò cò quanh vòng tròn; Vinh thì yêu cầu nó bị mọi người “ thọc lết “ – mỗi người 1 cái; Phuong thì yêu cầu Bảo phải công mình chạy 3 vòng quanh vòng tròn; Bảo cũng chẳng kém cạnh mọi người, yêu cầu cực “ hiểm “ là mọi người sẽ phải đứng 1 chân trong vòng 10p ...) cuối cùng đến hán, hán tỏ ra rất điềm tĩnh, đứng dậy zà nhìn nó khề cừi rồi la to :

_ Tui pảo – Tui pảo

Sau khi nghe mọi người hỏi : Pảo gì? Pảo gì? xong thì hán lập tức hô to thêm 1 lần nữa ngay – lập – tức :

_ Tui pảo Vì phải cho tui ôm 1 cái – Hán cừi tui “ rói “, trong lòng đầy hạnh phúc ...

Nó nghe xong thì bị đơ 5 giây, còn mấy người còn lại thì cùng nhau đồng loạt zổ tay zà “ réo “ :

_ ÔM ĐI ... ÔM ĐI ... ÔM ĐI ... ÔM ĐI ... ÔM ĐI ...

Nó hơi ngừng ngại 1 chút rồi cũng đứng lên, tiến đến chỗ hần đang đứng (lần này là nó chủ động) zòng tay ra ôm lấy hần, hần hơi pát ngờ nhưng trên miệng lại nở 1 nụ cười hạnh phúc và cũng zòng tay wa ôm lấy nó ... (hần cần và khao khát có đc cái hơi ấm này của nó suốt 9 năm rồi ... hần rất zui, nói ko thành lời lunz ý chứ ^^) ... Mý người kia thì đc thể hết “tung” trời :

_ WAAAAAAAAAAAAA ... ÔM RUI KÌA ... 2 NGƯỜI ÔM NHAU KÌA ... ZỎ TAY HOAN HÔ IH PÀ CON OIIIIII ...

Ôm chưa đầy 1 phút nó cũng chủ động “rời zòng tay” hần ra trước, nhìn hần cù 1 cái rồi trở về chỗ của mình vs những nhịp tim đập mạnh đến mức trái tim nó mún zãng ra ngoài lunz roài (hần thì cũng như nó, nhưng còn kim chế đc, zì pị zụ này thường xuyên màh ^.^).

Và đương nhiên ko chỉ dừng lại ở 1 trò chơi, tụi nó típ tục pày ra các trò khác thú vị và hấp dẫn hơn nữa, và cũng có phần hình phạt “thủ vị” ko kém đâu àh ghen =>)) (t/g cũng hào hứng “kể” “nèk ^_^) . Nào là các trò : công người chạy đua (trò này hần thắng – công nó; và 2 đội còn lại ko ai khác chính là Duy và Ngọc; Bảo và Phương, còn Vinh làm trọng tài; 2 đội thua kia pị nó và hần pát phải cùng hát 1 bài và phải múa minh họa cho bài hát đóá ^^); bỏ khăn (cách chơi : mọi người ngồi thành 1 vòng tròn và tay để sau lưng hết – ko đc nhìn ra sau, 1 người “tình nguyện” sẽ cầm 1 chiếc khăn ih quanh vòng tròn và pò khăn 1 cách pát ki zào người nào đó màh mình mún, rồi người pị pò khăn sẽ rượt theo người pò khăn, nếu người pò khăn ngồi đc zào chỗ của người pị pò khăn màh ko pị khăn đập trúng thì người pị pò khăn lúc này sẽ đc ih pò khăn zào 1 người khác ... nếu người pị pò khăn đập khăn trúng zào người pò khăn thì người pò khăn sẽ pị phạt – và đương nhiên sẽ có người pị phạt, đó là 3 cô nàng của chúng taz, thừa cơ hội này các chàng đã ra 1 hình phạt thật “đáng ghét” là pát 3 chị nhà taz phải cù đủ 10 kiểu khác nhau và phải cù thật lớn, như thể mới “trốn zịen” ra vậy ý ^^) ... và hàng loạt những trò chơi khác ... khiến tụi nó có 1 bữa tối cực kì ấm áp và zui zẻ, cả đám cùng wáy wân pên nhau chơi trò chơi, cùng cù thật lớn mỗi khi có người pị phạt, hoặc cùng “mếu máo” khi pị ra 1 yêu cầu khó thực hiện ... Kết thúc bữa “lửa trại” là tiết mục hát tập thể của 7 người vs bài hát : Giấc mơ thần tiên, những câu hát zang lên trong khung cảnh đầy niềm zui và hạnh phúc của 7 người ... đây rõ là những kỉ niệm khó phai nhất trong lòng mỗi người ... 1 bữa “lửa trại” đơn giản nhưng đầy ấp tình cảm pạn pè và đôi chút sự lưu luyến cái khung cảnh ấm áp này ...

12g đêm : ai cũng đã “chui” zào lều và có 1 số “khò khò” ngay, còn zài người lại nằm “gác tay lên trán” suy nghĩ zăn zơ ... Trong số đó có Phương và Bảo, cả 2 người đều ko ngủ đc nên đã “lên” ra khỏi lều và đang ngồi nói chuyện ở chỗ mới zừa ăn ứn, zui chơi :

_ Phương cũng ko ngủ đc àh – Bảo hỏi Phương

_ ùhm ... Phương thấy khó ngủ wá ... mún ra đây ngồi suy nghĩ 1 chút ... – Phương nhìn Bảo cù – làm 2 người cùng 1 lúc đỏ mặt và vội zàng wáy mặt ih)

_ Àh vậy àh? ... – Bảo ko pik nên nói gì nữa ...

_ Àh màh ... năm nay Bảo học lớp mấy rồi nhỉ? Phương chưa đc nghe mọi người nói

_ Ừmmmm ... Bảo nghĩ học từ năm lớp 9 rồi, hiện tại zẫn chưa ih học lại ...

_ Sao lại nghỉ ngang giữa chừng vậy? Bảo ... có chuyện gì sao? – Phương hơi ngạc nhiên

_ Đến năm lớp 9 ... pa mẹ Bảo ... ly dị vs nhau ... Bảo pùn ... nên pò nhà ih lang thang ... thì gặp nhóm của Huy, Vinh và Duy ... nên đã ih theo 3 người họ đến giờ ... Vinh cũng ko có ý định ih học lại nữa ... – Bảo nói

_ Ra là vậy ... – Phương chỉ nói zỏn zẻn thêm 3 chữ nữa là mọi thứ lại trở về yên tĩnh ...

Đc 1 lúc thì Bảo mới lên tiếng lại :

_ Bảo có nghe kể lại là ... Phương là em ruột của Duy đúng ko? – Bảo nghe từ hần trong 1 lần nói chuyện riêng

_ ùhm ... 1 sự thật phủ phàng ... – Phương cù ... nhưng lại mang 1 nỗi pùn sâu thẳm trong ánh mắt ...

_ Phương ... iu Duy nhiều nhì? – Bảo chỉ nói băng quơ nhưng ko ngờ Phương lại tâm sự hết cho Bảo nghe :

_ Đúng là vậy ... nếu lúc đó Phương vs Duy ko đòi làm lễ cưới thì đã ko có chuyện gì xảy ra rồi ... zì lúc về thừa chuyện thì pa mẹ Duy đã nhận ra ngay Phương là đứa con thất lạc của họ và là em gái của Duy ... zì thật ra Duy vs Phương wen nhau trong 1 lần tình cò khi cả 2 đứa đang ih du lịch ở nước ngoài, tính Duy thì chắc Bảo cũng pik, ko thích cho mọi người pik nhiều về mình và đương nhiên zיעc Phương và Duy wen nhau pa mẹ của 2 đứa cũng ko đc pik ... lúc đầu nghe pa mẹ Duy nói, 2 đứa chẳng ai tin ... nhưng khi đã cho xem hình Phương hui nhỏ và ih xét nghiệm ADN thì wá nhiên ... là sự thật ... phải nói là đó là 1 cú sốc tinh thần rất lớn đối vs 2 đứa trong 1 thời gian dài ... nên Phương mới quyết định sẽ ih du học pên Anh ... đến bây giờ mới dám có thể nói là tự tin khi đối mặt vs Duy và công nhận rằng Duy là anh của mình ... nên mới trở về VN đây chứ – Phương nhớ lại những kỉ ức đau pùn ngày trước ...

_ Thui ... dù sao cũng là wá khứ rồi ... Phương nên wên dần nó ih ... thì có lẽ sẽ tốt hơn ... – Bảo đột nhiên nắm lấy tay Phương, nhìn thẳng zào mắt cô nói ...

_ ùhm ... Phương cũng đang có ... nhưng thật là cái tình cảm đó thì Phương zẫn còn ... nhưng khi thấy Ngọc và Duy iu nhau và wen nhau như vậy ... thì Phương lại rất zui và thầm cầu chúc cho họ ... Phương cũng ko hui nổi mình nữa ... – Cô nhìn Bảo pát cù ko hui lý do, và cô cũng ko rút tay mình ra khỏi tay của Bảo ...

_ Bảo nghĩ rằng cái tình cảm đó ... có lẽ chỉ do Phương tự nhận là nó zẫn còn thôi ... chứ thật ra ... nó đã zỏ hình từ lâu rồi ... có phải ko? – 1 lần nữa,

Bảo nhìn sâu vào đôi mắt pùn của Phuong ...

_ Có lẽ là vậy ... chắc là tìm Phuong ... nó ko cho Phuong lối thoát rồi ... nó chỉ cho Phuong giữ mãi 1 hình bóng mà thôi ... – Phuong nói, ánh mắt cô nhìn vào 1 khoảng ko rõ định ...

_ Vậy thì ... hãy cho Bảo cơ hội ... thử xem nó có thể ... lưu giữ 1 hình bóng khác ko nhéz – Bảo nói như nửa đùa, nửa thật ... nhưng tay cậu đang siết chặt tay Phuong hơn ... và tìm cậu lúc này, rộn ràng hơn bao giờ hết ...

_ Ý Bảo là ... – Phuong phát ngờ, way mặt wa nhìn Bảo ấp úng ...

_ Thật ra ... Bảo đã có tình cảm vs Phuong từ lúc mới gặp rồi ... có lẽ là ... Phuong có 1 sức ảnh hưởng wá lớn đối vs Bảo ... lúc nào trong suy nghĩ của Bảo ... cũng là nghĩ về Phuong, muốn làm sao có thể che chở, bảo vệ Phuong ... Bảo cũng ko chắc ... đó là thứ tình cảm gì nữa ... và cũng ko chắc ... Phuong sẽ đồng ý ... – Bảo nói ra tất cả suy nghĩ của mình ... cứ như 1 lời tỏ tình thật sự vậy ...

_ Vậy nếu Phuong nói là ... tình iu có thể ko phân biệt tuổi tác ... thì Bảo ... nghĩ sao?

_ Vậy thì ... Bảo có thể khẳng định rằng : Bảo ... iu Phuong ... chắc chắn là vậy ... – Thì ra anh chàng đang lo lắng về việc tuổi tác của 2 người mà ko chịu xác nhận tình cảm của mình và cũng như ko đủ can đảm nếu như nghe Phuong từ chối ... vậy mà cô nàng Phuong cũng nhìn thấu đc ... chẳng lẽ nào ...

_ Phuong cũng muốn pik xem ... trái tim mình ... nó có thật sự chỉ dành cho 1 người hay ko ... nhỉ ? – Phuong khẽ cười, nói

Bảo ko nói gì, chỉ lặng lẽ tiến tới gần cô ... lấy tay phải của cô đặt lên vai cậu, tay còn lại thì nắm thật chặt, đưa lên ngang ngực và đương nhiên Bảo cũng zòng tay còn lại wa ôm trọn lấy eo của Phuong và nói :

_ Phuong ... tin Bảo chứ?

_ Phuong tin ...

Rồi 2 người bắt đầu khiêu vũ vs nhau ... những động tác thật uyển chuyển và mềm mại của Phuong ... cộng vs sự mạnh mẽ, vững chắc của Bảo ... tạo nên 1 điệu nhảy thật tuyệt vời ... Kết thúc “ tiết mục “ khiêu vũ ... là 1 nụ hôn nhẹ lên má của Bảo dành cho Phuong ... cả 2 cùng cười rạng rỡ, nắm tay nhau đứng ngắm sao suốt đêm ... đến khoảng 3,4g sáng thì Phuong đã mệt nên ngã đầu ngủ lúnx trên vai của Bảo ... nên cậu đã dìu Phuong vào lều rồi cũng đi ngủ ... nhưng khác những lần trước ... lần này trước khi chìm vào giấc ngủ cậu đã nở 1 nụ cười cực tui và hạnh phúc ... vì cuối cùng cậu đã chính thức dám thổ lộ vs Phuong ... và Phuong đã ko từ chối ... “ hôm nay wà là 1 ngày tuyệt vời “ – cậu nghĩ và dần dần chìm vào giấc ngủ 1 cách thoải mái ...

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Hôm nay là 1 ngày đặc biệt (chắc vậy ^^!), mới sáng sớm đt của hấn đã rung liên hồi, pước ra từ phòng tắm, lấy khăn lau tóc cho khô rồi cầm đt lên :

[Tao nghe đây] – Số của Vinh

[Mà dậy rồi hả? Ra ca – fe vs tao chút, wán bữa trước mình ỉh óz]

[Ok, chờ tao thay đồ đã] – Hấn nói rồi cúp máy, ỉh tới tủ đồ lấy ra 1 chiếc áo thun trắng và quần short đen đơn giản ỉh zào thay ...

Xún nhà, mang đôi giày converse cổ cao màu trắng vào rồi dắt chiếc Air Black ra, leo lên và phóng ỉh ...

_ Hey – Hấn “ lù lù “ xuất hiện zỏ vai Vinh rồi tiến đến chiếc ghế đối diện và ngồi xún ...

_ Hôm nay mà rảnh àh? Tao tưởng lại lo sắp xếp chiến công zệc nữa rồi chứ? – Vinh đẩy ly ca – fe đến trước mặt hấn (gọi từ trước ừi ^^)

_ Ko, tao hoàn tất từ hôm wa rồi ... àh mà, tao cũng nói vs ông pà rồi, tao ko có ý định sẽ zào công ty nhà làm đâu, tao sẽ tự làm riêng ...

_ Tao pik ngay mà, tính mà xưa giờ có bao giờ dựa vào ai đâu ... sống tự do và ngông cuồng – Vinh cười

_ Ủa mà sao kêu có mình tao ra vậy? Thăng Duy đâu ời?

_ Nó lo ỉh chơi vs “ zợ “ ừi, coi pò từ khi wen vs Ngọc, tao thấy nó thay đổi khá nhiều đó – Vinh nói

_ May là trái tim nó vẫn còn hoạt động – Hấn cười ...

_ Thui “pa lép, pa sàm” này giờ đủ òi, zô zấn đề chính ... tao kêu mày ra đây là hỏi zề chiến của Vi kìa, mày vs Vi tới đâu rồi? – Vinh chuyển chủ đề

_ Cũng chưa pik nữa ... – Hấn trả lời hờ hững ... cũng hơi bất ngờ khi thấy “đối thủ” của mình lại ỉh hỏi thăm “tình địch” như vậy ...

_ Sao vậy? Pô ... mày định bỏ cuộc sao? – Vinh dò hỏi ...

_ Ko phải ... chỉ là ... àh ủa màh ... sao lại điều tra tao kĩ thế ... mày có “âm mưu đen tối” gì phải hông? – Điều pò nghi ngờ của hấn trông rất pùn cừ (=))

_ Ko có gì hết áh ... thật ra tao chỉ lo ... 2 người ko thành đc thui ... – Vinh gạt phăng ý nghĩ đó của hấn

_ Chẳng lẽ nào ... mày ko còn iu Vi nữa sao? – Hấn nghiêm túc trở lại, zì nghe Vinh nói như vậy ...

_ Hahahaha ... mày cũng nghĩ là ... tao iu Vi sao ... ? – Vinh cừ 1 tràng rồi hỏi hấn

_ Đừng có đùa, tao hỏi thật đấy ...

_ Tao ko đùa đâu, tao khá bất ngờ khi thấy mày cũng nghĩ là tao iu Vi, tao lại tưởng rằng chỉ có 1 mình tao ngộ nhận thui chứ – Vinh nhìn hấn, nói

_ Vậy chứ ... những điều mày làm ... những hành động, cách cư xử của mày vs Vi ... – Hấn đang nói thì Vinh cắt ngang:

_ Làm to rồi ông pạn áh ... tao cũng đã từng nghĩ như mày ... nhưng ko phải ... có lẽ tình cảm của tao dành cho Vi nó chỉ hơn mức tình pạn 1 ít thui ... chứ chưa hề chạm đến đc tình iu đâu ... màh là tao đã sớm nhận ra đc điều đó ... để nhường lại cơ hội cho 1 người khác ... – 1 câu nói đầy ẩn ý ... liệu hấn có nhận ra chăng?

_ Mày giỏi lắm ... lừa đc cả tao coz đấy ... – Hấn lắc đầu pó tay vs chính mình ... hấn nghĩ rằng: “mình đang “có” làm sút mẻ tình cảm pạn pè đây ... thật thất vọng zề mình vá ... “

_ Ko cần căng thẳng thế đâu .... Tao xin lỗi zì ko nói chiến này ra từ sớm, có lẽ là mày sẽ đủ tự tin hơn để pày tỏ vs Vi ... đúng chứ?

_ Cũng ko wan trọng ... tao ko “sợ” mày ... màh chỉ sợ “wá khứ” thui ... tao lụy nó wá rồi ... – Hấn thờ dài ...

_ Vậy chứ tao hỏi mày nhéz ... mày là 1 thằng đàn ông ... đúng chứ? – Vinh cừ cừ hỏi

_ Thằng này hỏi zô ziên, tao ko là đàn ông chứ chẳng lẽ ... là “2 hệ” àh – Hấn “nổi điên”

_ Nếu mày là đàn ông thì ko nên để trong lòng wá nhiều chiến như vậy ... zì nó sẽ tràn lên tim mày ... làm tim mày pị “tắc nghẽn” zà ko thể chứa đựng 1 thứ gì khác ngoài những “rác rưởi” đó đâu – Vinh “ôn tồn” ^^!

_ Ủhm ... mày nói đúng ... chính tao ... hại tao rồi ... – Hấn đưa tay lên zò zò tóc, thờ dài thêm lần nữa ...

_ Đây là cơ hội cuối cùng cho mày đấy ... mày liệu màh pày tỏ cho Vi pik ỉh ... 2 người đã có duyên như vậy rồi ... thì chắc chắn phải thành thui ... đừng để pò lỡ nữa ... tới lúc hối hận rồi thì đã muộn ... – Vinh đặt ly ca – fe zìra ún xong xún pàn, nói

_ Ủhm, tao pik rồi ... cảm ơn mày nhiều ... – Đến pây giờ mới nở nụ cười trở lại ...

_ Thui tao có zịệc pạn phải ỉh rồi, lần sau gặp – Vinh đứng lên, đưa tay ra, nhìn hấn nói:

_ Chúc mày hạnh phúc ...

Hấn cũng đứng lên, pắt tay Vinh:

_ Cảm ơn ... mong là ... mày cũng vậy ...

_ Đừng lo, ông pạn áh ... tao lunz hạnh phúc vs tình iu của tao màh ... – Hấn pước đến zỗ zai hấn nói ... rồi pước ỉh ... trên khóe miệng cậu ... nở 1 nụ cười rất tui ...

Hấn cũng ra lấy xe, rồi chạy ỉh ... mang 1 tâm trạng ... khó diễn tả thành lời ... nhưng nói chung là ... cực kì “nở hoa”) ^^

3 tháng sau:

Hấn pước ra từ phòng mình, tay cầm những thứ “đặc pịet” đã chuẩn bị sẵn rồi lấy xe chạy tới 1 con đường đã pị phong tỏa, ko cho ai wa lại (người làm zịệc đó là hấn ^^). Hấn dắt xe lên zà để gọn zào 1 chỗ, rồi móc đt ra pám số gọi:

[Tao nghe đây] – Duy nghe máy

[Mà đang ở đâu rồi?]

[Gần tới chỗ mà đứng rồi, con đường này dài wá, mà lo chuẩn bị mấy thứ kia íh] – Duy thở hồng hộc

[Ok, giúp đùm tao nhéz]

[Đừng bận tâm, lo chuẩn bị cho tốt hết íh, gặp nhau rồi nói chuyện sau]

[Ủhm, tao cúp đây] – Hấn pò đt lại zào túi quần rồi chạy zào 1 ngôi nhà gần đó ...

10p sau :

_ Hey, tao đây – Hấn zẩy tay

_ Xong hết rồi, mà xong chưa? – Vinh cùng mấy người kia chạy đến ...

_ Ổn rồi, cực cho 6 người wá, cảm ơn mọi người nhìu – Hấn đưa cho mấy người kia mấy chiếc khăn và mấy chai nước, cùi nói

_ Có gì đâu, pạn pè cả màh – Con Ngọc cùi toe

_ Gần tới giờ rồi, phần còn lại ... là của anh đấy – Bảo xem đồng hồ rồi nhìn hấn cùi ...

_ Anh sẵn sàng rồi – Hấn zừa nói, zừa chỉnh lại chiếc cà vạt ... (hấn đang mặc 1 chiếc áo sơ mi trắng, xắn tay áo lên và thắt thêm 1 chiếc cà vạt đen, “đóng thùng” vs quần kaki đen và mang 1 đôi giày hiệu Adidas sọc trắng-đen ... và các phụ kiện kèm theo là chiếc dây nịt màu đen hiệu Hermes, 1 chiếc khuyên tai nhỏ màu đen và cùi cùng là chiếc đồng hồ Omega Deville cũng đen nốt ^^ – trông rất lịch lãm đấy nhéz)

Hấn cùi nhẹ 1 cái rồi lấy xe chạy đến nhà nó, phát gặp 1 cô “tiền nữ giáng trần”, hấn ngẩng người zài phút rồi có lắp bắp nói :

_ Em ... đẹp ... wá ...

Nó phì cùi khi thấy hấn như vậy, nhưng cũng cố kìm nén và hỏi hấn :

_ Này, định ngắm em mãi sao? Ko íh à?

_ Ờ – Hấn bình tĩnh lại, mở máy xe và chạy íh ... trên đường, hấn cứ cùi mãi, làm nó lấy làm lạ nên hỏi :

_ Anh làm gì mà cứ “toe toét” “vài thế”? – Nó chọc

_ Đâu có gì đâu – Hấn trả lời, miệng zăn “toét” ra cùi ...

_ Mà mình íh àu vậy? Cũng trẻ rồi màh – Nó nói

_ Pí mật ... 1 lát anh sẽ phát mí ... – Hấn lại cùi ...

Nó ko nói gì nữa, trong lòng cũng hơi hồi hộp, nhưng cũng đủ bình tĩnh để ngồi trên xe cho hấn chờ đến 1 nơi đặc biệt nào đó ... ^^

Đến đoạn đường đã được phong tỏa, hấn dẫn xe để zào 1 chỗ rồi trước lại đưa tay ra và nói vs nó :

_ Hãy cùng anh ... íh hết đoạn đường này nhéz ... – 1 câu nói đầy ý nghĩa ...

Nó nắm lấy tay hấn, gạt đầu cùi ... rồi 2 người cùng trước íh trên con đường được trang trí đầy những chùm bong bóng màu trắng, màu hồng hình trái tim để 6 người kia chuẩn bị từ chiều tối giờ ... íh đến 1 lúc (khi đã đến địa điểm định sẵn nè) thì hấn phồng tay nó ra và trước lên trước mặt nó nói :

_ Pí mật ... sắp được phát mí ... nhưng trước tiên em phải nhắm mắt lại đã ... zì đây zăn còn là ... pí mật màh ...

Nó cùi, nghe lời hấn nhắm mắt lại ... tìm nó lại 1 lần nữa đập “nhộn nhịp” và dường như ko có chiều hướng giảm “tốc độ” lại ^^ ...

Hấn thấy nó đã nhắm mắt rồi nên lại íh zào ngôi nhà hui này cảm ra thứ gì đó đã chuẩn bị từ trước, nhanh chóng tiến đến trước mặt nó, nói :

_ Pí mật được phát mí rồi đây ... em mở mắt ra íh ... – Câu nói của hấn zừa dứt là nó mở mắt ra và thấy cảnh tượng hấn đang ngồi trên 1 chiếc ghế và ôm 1 cây ghi – ta nhìn nó cùi tui ... nó đang ngờ ngàng thì hấn lên tiếng :

_ Nghe thật kĩ nhéz ... zì đây là ... tất cả những gì anh muốn nói đấy ... – rồi những nốt nhạc đầu tiên zang lên, sau đó là giọng hát trầm và ấm áp của hấn :

Đã từng dặn lòng ... là đừng yêu 1 ai đó quá nhiều ...

Để con tim buồn mỗi đêm cô đơn 1 mình ...

Rồi lúc gặp em ...

Và con tim chợt nghe xuyên xao bao ngày ...

Để anh nhận ra mình đã yêu em ...

Từng ánh mắt ...

Nụ cười của em ...

Cho anh quên đi nhọc nhằn ...

Và niềm vui mỗi khi thấy em ...

Và anh sẽ hát ...

Từ trong tận nơi trái tim này ...

Là người con gái đánh đá đã in vào trong lòng anh ...

Từng phút giây anh luôn thấy nhớ em ...

Từng phút giây anh luôn mong có em ...

Và từng phút giây anh chỉ muốn được gần em ...

Để mình cùng trao nụ hôn em nhé ...

Hãy nói ra nếu em thấy nhớ anh ...

Hãy cho anh biết nếu em rung động ...

Mỗi khi mình gần bên nhau ...

Để anh được cầm tay em ...

Hạnh phúc nếu anh có em ...

Những câu hát như chứa đựng tất cả tình cảm của hấn dành cho nó, nó xúc động ko nói nên lời, chỉ pik lặng lẽ roi nước mắt ... hấn kết thúc bài hát, đặt cây đàn trên ghế, rồi bước tới chỗ nó :

_ Bài hát đó ... là tất cả những gì anh muốn nói ... anh đã cất nó trong lòng suốt 9 năm wa ... nhưng bây giờ thì anh ko thể nữa ... anh muốn em pik đc điều đó ... và hãy cho anh câu trả lời ... nhéz – Hấn nắm lấy tay nó, tay còn lại lấy ra 1 tờ khăn giấy và lau nước mắt cho nó, khẽ cùi ...

Nó cố kìm những giọt nước mắt lại, nhìn hấn nói :

_ Cảm ơn anh ... về bài hát ... và cũng cảm ơn anh ... vì đã dành tình cảm cho em ... và em cũng muốn cho anh pik điều này ... em ... cũng chưa bao giờ ngừng nghĩ, ngừng nhớ và ngừng ... iu anh cả ... – Nó chưa nói dứt, hấn đã làm cho môi chạm môi ... 1 nụ hôn ngọt ngào và đầy tình cảm mà hấn chất chứa, dồn nén suốt 9 năm ... lúc đầu nó hơi bất ngờ 1 chút, nhưng sau cũng chìm đắm vào nụ hôn đó 1 cách hoàn toàn (ko “ trần trối “ gì đc nữa) ... nụ hôn kéo dài khá lâu, và hấn cũng là người chủ động dứt ra khỏi nụ hôn đó trước ... hấn nhìn nó cùi rất tui – nụ cùi hạnh phúc, nhẹ nhàng cúi xún đặt 1 nụ hôn nhẹ lên trán nó (hệt như 9 năm về trước vậy ... cái ngày nó cứu hấn thoát khỏi “ tử thần “ ... và 1 lần nữa cảm xúc trong lòng nó dâng trào ...) ... hấn lại nhìn nó cùi, nhưng rồi lấy ra trong túi áo (để ở ngay trái tim của mình lunz ý nhéz) ra 1 chiếc hộp nhỏ hình trái tim, đưa ra nói vs nó :

_ Và đây là ... “ trái tim “ của anh ...

Nó nhón miệng cùi, nhận lấy chiếc hộp rồi mở ra, thì thấy trong đó có 1 trái tim, nó lấy trái tim ra và hỏi hấn :

_ Trái tim của anh ... nhỏ pé wá nhĩ? – Nó chỉ nói đùa (nói ko suy nghĩ thì có ^^)

_ Em hãy mở “ trái tim của anh “ ra ... em sẽ nhận đc câu trả lời từ câu hỏi đó của em ... – Hấn cùi đầy ắp ý ...

Nó nghe lời hấn, thì 1 dòng chữ hiện ra trong trái tim đó : TRÁI TIM ANH NHỎ PÉ LẮM ... PỜI VÌ NÓ CHỈ CÓ THỂ CHỨA Đựng HÌNH ẢNH CỦA 1 NGƯỜI MÀ THÔI ... 1 NGƯỜI CÓ THỂ KHIẾN ANH MONG CHỜ VÀ IU SUỐT 9 NĂM WA ... VÀ NGƯỜI ĐẶC BIỆT ĐÓ ... KO AI KHÁC ... CHÍNH LÀ EM ...

Nó đọc xong, gấp mảnh giấy lại thành hình trái tim đúng như pan đầu rồi tiến đến ôm chầm lấy hấn, nói nhỏ vào tai hấn :

_ Em iu anh ...

Hắn cũng zòng tay ôm nó, nói :

_ Anh chỉ có thể iu mình em thôi ... nếu ko là em ... thì ko ai khác ...

2 người puông nhau ra, nhìn nhau cùì tui ... đồng thời 5 con người kia cũng “ ủa “ ra zổ tay rần rần zà hét lên :

_ HOAN HỒ ... HOAN HỒ ...

Rùi cả 7 người cùng chụm lại ôm lấy nhau, cùng cùì, cùng zui, cùng hạnh phúc ... ai cũng đã có cái kết tốt đẹp cho mình ... họ đều có những tình iu nhẹ nhàng, sâu kín ... nhưng wà là 1 tình iu zình cừu nhĩ

(Lùi zè 1 xí trước lúc hấn tỏ tình vs nó nèk – kể zắn tắt thôi nhéz : Hấn hẹn 5 người kia ra 1 wán nước zà nói cho họ pik zè ý định pày tỏ tình cảm của mình ... đương nhiên ai nấy cũng đồng ý ... sau đó hấn lại gọi đt cho nó, hẹn nó ìh vs mình – như trên đóa ^^ ... rùi thế là đầu cũng zào đấy ...)

Rùi mấy người kia cũng ra zè trước để trả lại không gian riêng cho cặp đôi mới thành của chúng taz ... zà thể theo lời yêu cầu của nó, hấn đã đưa nó đến thăm lại khu zườn của tụi hấn ... khu zườn zắn chẳng khác zì mấy ... (trời tuy tối nhưng nhờ có ánh đèn nên zắn thấy rõ mồn một nház) nếu chú ý zà tình mấ 1 chút có thể thấy đc trên mảnh đất trồng hoa của hấn đã xuất hiện thêm 1 số hoa mới, đẹp hơn, “ lộng lẫy “ hơn zà cũng ẩn chứa nhiều ý nghĩa hơn ... nó hí hửng chạy lại ngay tới những bông hoa mới, nhìn hấn cùì tít cả mắt :

_ Đẹp wá àh ... anh mới trông àh?

_ Em phát hiện nhanh ghê nhĩ? ... em có thik ko? – Hấn nhẹ nhàng xoa đầu nó, cùì ...

_ Đương nhiên rùi ... mà hình như nơi này ... cũng có trong phần wá khứ của em zà anh phải ko?

_ ùhm ... nhưng thôi ... em đừng suy nghĩ zè wá khứ nữa ... anh cũng xin lỗi zì zắn chưa giúp em nhớ lại tất cả như đã hứa ... lúc đầu anh cứ tự nhủ là phải cố làm sao cho em nhớ lại hết ... nhưng pây giờ thì ... anh lại ko mún làm điều đó nữa ... – Hấn đang nói thì nó ngắt lời :

_ Em iu anh màh ... zà em cũng chẳng wan tâm anh của ngày xưa nữa rùi ... em iu anh ... iu anh của hiện tại ... chứ ko iu cái cậu pé Bun của ngày xưa đâu ...

Hấn cùì ... hấn zui lắm ... hấn cứ ngỡ rằng nó đang mún nhớ lại tất cả wá khứ của mình chứ ... dường như nó cũng đọc đc những suy nghĩ đó của hấn, nên liền nói ngay :

_ Zà ... anh cũng hãy xem như ... chưa từng có cái wá khứ đó ... anh nhéz ... hãy để tất cả mọi thứ trôi zào lãng wên ... để anh zà em ... zắn có thể đứng zững ... trên con đường của hiện tại ... zà chỉ tiến pước tới tương lai màh thôi ... đc ko anh ? – Nó nắm tay hấn ...

Hấn kéo nó zào lòng mình, nói :

_ Đc chứ ... pòi zì ... chỉ cần có em ở pên cạnh ... anh có thể làm mọi thứ ... anh iu em nhiều lắm Vi àh ... – Hấn cần nó lắm ... hấn có thể đã gục ngã từ lâu rùi ... nhưng zì tình iu dành cho nó wá lớn ... nên hấn zắn cố gắng gượng chờ đợi zà mong mõi rằng có thể 1 ngày nào đó ... 2 người sẽ gặp lại ... để hấn có thể nói cho nó pik đc tình cảm của mình ... zà wà nhiên ... ý trời đã định ... hấn zà nó ... thuộc zè nhau ... !!!

Zè phần 5 người kia, Vinh thì đã zè trước (cậu ìh thăm mộ mẹ zà người iu của mình), còn 2 cặp còn lại thì đang “ tâm tình “ dưới khung cảnh rất ư là lãng mạn – ngồi trên thảm cỏ (chỗ ít người wa lại nhéz, zà 2 cặp ngồi vs khoảng cách rất xa nhau – như zậy mới có thể tự nhiên nói chuyện zớ), Duy zà Ngọc trước henz ^^ :

Con Ngọc đang ngả đầu zào zai Duy 1 cách thoải mái, nhỏ lên tiếng trước :

_ Anh nèk, đến giờ em zắn còn thắc mắc ... ko pik sao lúc màh em pị ngắt ìh ... anh lại là người lo lắng zà wan tâm em nhiều như zậy ... trong khi ... – Duy ko để nhỏ nói hết câu, chỉ nhẹ nhàng zúốt tóc nhỏ rùi cùì hiên nói :

_ Trong khi chúng taz chưa hề có tình cảm vs nhau đúng ko? ... Có lẽ ... anh đã hành động theo lý trí ... zà cũng 1 phần là zì nhớ lại wá khứ ko mấy zui zè của mình ...

_ Có phải ... anh nhớ tới Phương ... đúng ko? – Con Ngọc ngược lên hỏi

Duy nhìn thẳng zào mắt nhỏ, nói :

_ Đúng zậy ... hùi trước, Phương cũng đã từng pị pệnh tim như em ... có 1 lần cô ấy pị ngắt zà hôn mê lâu lắm ... cả mấy tháng chứ ko ít ... anh đã rất lo ... zì nghe bác sĩ nói rằng ... có lẽ cô ấy khó wa khỏi ... tuy nhiên giải pháp duy nhất đó là thay tim ... zà thế là anh đã chạy đôn chạy đáo khắp các pệnh zịện ... vs hi zọng rằng có thể tìm đc 1 người có thể hiến tim cho Phương ... zà thật may ... anh đã tìm ra ... zà pây giờ thì cô ấy đã sống khỏe rùi ...

Duy nói típ :

_ Cũng vì đã trải qua 1 lần ... nên anh rất sợ khi phải tiếp tục chứng kiến 1 người nào đó trong tình trạng như Phuong ... tuy lúc đó anh chưa có tình cảm vs em ... nhưng sau lần đó, trong những lúc í chơi chung cũng như nói chuyện vs em ... thì anh mới nhận ra rằng ... anh đã íu em mất rồi ... nhưng em pik rồi đó ... mãi tới bây giờ anh mới dám thổ lộ ... bởi vì quá khứ nó đã che khuất con người ... cũng như trái tim anh ... nhưng anh đã thắng được quá khứ ... và anh đã có em ... – Duy cúi – nụ cười mãn nguyện và vui sướng ...

Con Ngọc nắm lấy tay Duy – nắm rất chặt ... rồi nói :

_ Nếu đã vậy ... thì em cũng sẽ ko pao giờ buông tay anh ra đâu ... vì em cũng sợ ... 1 lần nữa ... quá khứ sẽ lại thắng ... và lấy mất anh khỏi em ...

Có vẻ mọi người mệt mỏi trong quá khứ của Duy đã hé lộ cho mọi người pik hết rồi nhỉ ... vậy thì bây giờ phải nhường lại cho cặp đôi Bảo và Phuong nhé :

Bảo bây giờ đã trông rất thư sinh (anh chàng đã í học lại và hiện tại đã hoàn thành chương trình lớp 9, chuẩn bị sang lớp 10) ... 2 người đang nói chuyện gì đó mà trông không khí có vẻ ... rất khó diễn tả :

_ Trái tim em ... có đôi khác gì ko? – Bảo hỏi

_ đương nhiên là có rồi ... rất nhiều ... – Phuong nhìn Bảo cười

_ Em ... chắc chứ? ... ko hối hận ... đúng ko? – Bảo có vẻ chưa tự tin lắm

_ Ko hề ... suốt thời gian quen anh ... đó là những tháng ngày ... có lẽ là làm em vui và hạnh phúc nhất ... và đặc biệt và quan trọng hơn cả là ... em đã hoàn toàn quên í Duy ... quên í tất cả những kỉ niệm đã có vs Duy ... và em mới nhận ra rằng ... anh là người khiến em làm được điều đó ... và em còn pik được 1 điều ... đó là ... trái tim em ... hoàn toàn thuộc về anh rồi ... – Phuong nắm tay Bảo

Nói tiếp :

_ Anh phải tự tin lên chứ ... em cũng xin lỗi vì đã ko nói điều này ra sớm hơn để anh khỏi lo lắng ... nhưng em muốn chắc chắn hơn ... vì đó là ... quyết định cả đời mà – Phuong cúi – ko phải nụ cười cay đắng và mệt mỏi ... mà là 1 nụ cười ... đánh dấu rằng sắp có 1 sự kiện đặc biệt gì đó sẽ xảy ra ...

Bảo ko nói gì hết (chỉ hành động thôi ^^!), xoay người và ôm Phuong và nói khẽ :

_ Cảm ơn em ... anh hứa sẽ làm cho em hạnh phúc ... chỉ cần em íu anh và ở bên cạnh anh ... thì mặc cho quá khứ, mặc cho kỉ niệm ... anh vẫn sẽ ko chùn bước ... tay anh sẽ ko buông ... anh sẽ vẫn tiếp tục nắm chặt lấy tay em ... và chúng ta sẽ lại bước tiếp trên con đường tiến tới tương lai ... em nhé ... em đồng ý chứ?

Phuong cũng ôm chặt lấy Bảo, nói :

_ Vậy thì ... đổi lại câu nói đồng ý của em ... bằng 1 nụ hôn được chứ? – Rồi cô rời khỏi vòng tay cậu ... nhưng mỗi cô lại tìm đến mỗi cậu 1 cách nhẹ nhàng, dịu dàng ... nhưng đầy kiên định ... chắc hẳn cô muốn khẳng định vs cậu rằng : “ Em cũng sẽ nắm chặt tay anh ... để bàn tay này ko cảm thấy lạc lõng nữa ... và chúng ta sẽ sánh bước trên con đường phía trước ... em cũng tin chắc rằng ... chúng ta sẽ hạnh phúc bên nhau ... anh nhỉ? “ ... nụ hôn của Phuong kết thúc ... Bảo như vẫn còn chìm đắm trong đó nên có vẻ hơi “ mơ màng “ ... nhưng anh chàng cũng đủ tự tin và bình tĩnh để vẫn có thể lấy từ trong túi ra 1 chiếc hộp ... trong đó là 1 chiếc nhẫn lấp lánh ... và chiếc nhẫn đó còn đẹp hơn khi nằm trên tay của Phuong ... cả 2 cùng nhìn nhau cười hạnh phúc ... và thật tình íu có sức mạnh ghê gớm đến thế sao? ... có thể khiến che mờ cả quá khứ ư tối ... thật là KỈ DIỆU ... các bạn nhỉ ^^!

Và ở đâu đó ... còn 1 người cũng đang cầu hôn 1 người ... đó là anh chàng mang tên Huỳnh Nhật Vinh và người anh trao trọn trái tim mình là 1 cô gái đang ở 1 thế giới khác : Lê Đặng Thùy Dương ... Vinh đặt 1 chiếc hộp nhỏ đã mở nắp ra để trên mộ của cô ... trong đó có 2 vật thể lấp lánh, lung linh ... anh tự lấy ra 1 chiếc đeo vào tay mình ... rồi nói vs cô (trong khi từ khóe mắt cậu ... đã chảy ra 2 giọt nước trong suốt ...) :

_ Anh đã đeo nhẫn vào rồi đấy ... còn em thì sao? ... chắc hẳn là em cũng đang hạnh phúc đến phát khóc rồi phải ko nào? ... nếu em có dịp ... hãy xin thế giới này ... thì hãy ghé sang đây lấy chiếc nhẫn này và đeo vào tay của em nhé ... vì nó chỉ dành cho em mà thôi ... và trái tim anh cũng vậy ... mãi mãi thuộc về em ... thiên thần của anh ...! – Rồi cậu khẽ í sang chiếc mộ bên cạnh, chấp tay lại và nói :

_ Con xin lỗi vì đã lừa dối mẹ ... và mẹ thấy rồi đấy ... con đang rất hạnh phúc vs người con íu ... Vì cũng vậy đấy mẹ à ... mẹ đừng giận con nhé ... con hứa vs mẹ ... con sẽ ko pùn và khóc nữa đâu ... vì từ đây về sau ... sẽ là 1 chuỗi ngày mới đối vs con mẹ à ... và đương nhiên nó sẽ mang toàn niềm vui thôi ... mẹ cũng nên chúc mừng con vì cuối cùng con trai của mẹ đã có vợ rồi đấy ... và còn có được những người bạn tốt như : Vi, Huy, Duy, Ngọc, Bảo và Phuong ... nhờ có họ mà con mới có thể tiếp tục có nghị lực để sống tiếp đó mẹ à ... mẹ hãy phù hộ cho những người con íu quý ... mẹ nhé ... con íu mẹ ...

Cậu đặt lại trên mộ mẹ mình 1 bó hoa ... rồi lấy xe ra về ... cậu thầm nghĩ : “ Số phận là gì chứ? ... con người được sinh ra là phải sống dựa vào số phận à? ... riêng tui thì ko ... tui sống là để làm theo tình cảm của mình ... cho dù số phận đã cướp í người con gái tui íu ... nhưng ko có nghĩa là ... cướp í trái tim của tui dành cho cô ấy ... cho dù số phận đã mang mẹ tui đến 1 thế giới khác vì căn bệnh ung thư máu ... thì cũng chẳng thể làm phai í suy nghĩ của tui rằng : phải kiên nhẫn ở bên cạnh che chở và chăm sóc cho tui ... tình cảm là thứ ko thể gượng ép và làm giả nó đi được ... cho dù sự thật phũ phàng ... nhưng tui vẫn yên tâm ... vì mình có đủ nghị lực, có đủ sức mạnh và có đủ tình cảm ... để đối mặt và chấp nhận mọi thứ ... tui hoàn toàn hài lòng vs mọi quyết định của mình ... mặc cho mọi người nghĩ và nói thế nào ... thì vẫn chẳng thay đổi được những điều tui đã quyết ... “

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23

Những ngày tháng sau đó họ lại tiếp tục việc học đại học – riêng Bảo thì học cấp 3 (zì ai cũng “giao ước” vs nhau rằng : chừng nào hoàn tất xong việc học zà có việc làm ổn định rồi thì mới tính đến chuyện kết hôn ^^).

Như mong đợi, ko lâu sau đó (chính xác hơn là 4 năm sau đó) họ đã tổ chức 1 lễ cưới tập thể vs sự góp mặt của pa mẹ 2 pên zà rất nhiều khách mời tham dự ...

Zà hiện tại là năm 2018 (đã 6 năm trôi wa rồi ...):

Nó còi zội chiếc áo blouse trắng đang mặc bỗng đt nó reo lên, nó pắt máy nói gì đó rồi pưóc ra cửa pệnh ziện leo lên chiếc xe Mercedes mới zìra chạy đến ... – zâng thừa mọi người, sau 4 năm rông rã học zà thực tập (zì wá giỏi nên đc người taz ưu tiên cho học 4 năm thui zà 4 năm đó là chỉ có zài tháng học còn mấy năm còn lại toàn ìh thực tập hok àh ^^) thì pây giờ nó đã chính thức trở thành 1 cô pác sĩ zà theo như những lời nhận xét của các đồng nghiệp thì wà nhiên nó ko thay đổi gì nhiều đâu mọi người àh : zần hồn nhiên như “cô tiên”, xinh hơn 1 tẹo) zà zần rất trẻ con =))

Nó có 1 cuộc hẹn đặc pìet vs những người đặc pìet mọi người àh =)) ... Zà chỉ 10p sau nó zà 1 người nữa đã có mặt tại 1 nhà hàng sang trọng, ở đó có rất nhiều khách mời tham dự ... cả 2 cô gắng lên lời wà số người đó để ìh đến 1 chỗ đặc pìet dành cho mình – nơi đó cũng có 5 khuôn mặt wen thuộc đang ngồi cười nói rất zui zẻ ... rồi nó cùng người kia ngồi xún “nhập pọn” lunz :

_ Hé nhô – Nó hài hước vs 1 câu chào tự chế)

5 người kia cười tui, Duy lên tiếng :

_ 2 người hơi muộn rồi đấy nhéz ... pận rộn wá nhỉ? ... chàng tổng giám đốc zà nàng pác sĩ của chúng taz ...

Zâng ko giấu giếm chi nữa cho một mối, người gọi đt cho nó, lái xe chở nó đến đây zà ngồi cạnh nó pây giờ chính là hấn – theo như Duy đã nói, hấn pây giờ đã là 1 ông tổng giám đốc của 1 tập đoàn có danh tiếng (nhưng pật mí cho mọi người pik lunz : tập đoàn này là do chính hấn thành lập nên, chứ ko phải là của gia đình đâu nhéz – thý hấn tài chưa ^^)

Nó zà hấn chỉ pik cười trừ, Vinh tiếp lời của Duy :

_ Thui hum nay chúng taz đến đây vs mục đích là chúc mừng cho Bảo mành ... mọi người nâng ly lên đã ... – Zà lại 1 pắt ngờ nữa nhéz : Bảo sau 7 năm (gồm 3 năm cấp 3, zà 4 năm học đại học) zất zà thì Bảo đã hoàn thành đc ước mơ ấp ủ từ lâu của mình – kinh doanh zà wãn lí nhà hàng, zà đây cũng là 1 trong những nhà hàng đầu tiên “ra đời” trong chuỗi nhà hàng của Bảo đóa

Rồi lần lượt những chiếc ly đc giơ cao zà cụng zào nhau, 7 người họ cùng cười cực tui zì thật sự là lâu lắm rồi họ mới đc “sum họp” lại thế này, lý do àh ... đương nhiên là zì công việc – zì gia đình – zì mọi thứ khác ... nhưng đều có điểm chung là chiếm hết toàn pộ thời gian của họ rồi ... nhưng cũng may là hum nay nhờ có lời mời từ Bảo nên mọi người mới tụ họp lại đây ^^ – zà cũng “khai pảo” ra hết cho mọi người pik lunz nhéz : chàng Duy nhà taz hiện tại là 1 doanh nhân (trẻ) thành đạt zà đc mọi người trong giới kinh doanh gọi vs 1 pìet danh là “ông trùm sáng kiến” zì phải nói là anh chàng có 1 pộ óc thiên tài, đc rất nhiều người ngưỡng mộ ... còn Phương zà Ngọc đã cùng trở thành giám đốc của 2 ngân hàng MNHP zà MNHP 2 (có nghĩa là Minh Ngọc Hà Phương ý, các pạn có nhận ra ko), zìra đọc tên là đã thý 2 ngân hàng này có mối wanh hệ rồi phải hok nè, đúng như zậy, 2 ngân hàng cùng ở trên 1 con đường, cùng có 1 tập thể nhân ziên cực giỏi zà cả 2 ngân hàng cùng sở hữu 2 pà giám đốc xinh đẹp zà tài năng nhéz ^^; đương nhiên là 2 pà giám đốc này thường xuyên hợp tác làm việc vs nhau rồi ^^! ... zẻ phần Vinh thì cậu cũng đã sở hữu cho mình 1 công ty cực có sức ảnh hưởng nhéz, zà zần như trước, trái tim cậu zần ko dành cho ai khác ngoài Thùy Dương hay có thể nói đúng hơn là 2 người đã trở thành zợ chồng từ 6 năm trước rồi nhỉ ... đó là tất cả zẻ 7 người họ trong hiện tại ...

Sau khi tham dự pui tiệc khai trương nhà hàng của Bảo xong, cả 7 người kéo nhau đến 1 nơi rất đặc pìet : khu đồng điều ở quận 8 (lý do zì sao lại đến đây ư – mún trở lại tuổi thơ? Zì thích? Hay zì lý do nào khác ... các pạn thử đoán ìh ... nhưng mành ko pik có pạn nghĩ giống ý của t/g ko nhỉ) ... Hiện tại là 7g tối, zà ở đồng điều này hoàn toàn chỉ có 7 người tui nó đang loay hoay chuẩn pị những con điều đẹp zà pắt mắt nhất để đem ìh thả đây ^^ :

Hấn, Vinh, Duy zà Bảo có nhiệm vụ làm khung điều, còn việc trang trí thì là phần của 3 nàng ... ai cũng hào hứng vs công việc của mình – mặc dù đã wá tuổi =)) ... đến công đoạn trang trí là mệt nhất, nó hơi đuối nên lại “pán than” :

_ Mệt wá àh, làm gần 1 tiếng đồng hồ ùi mành chưa xong nữa ...

Duy chọc :

_ Cô nương ơi ... pây giờ là pác sĩ rồi đấy ... lỡ đang pẫu thuật cho người taz mành than kiểu này chắc ... chết wá

Nó tức mún pốc khói, liền đứng lên rượt tên Duy chạy zòng zòng, làm ai cũng cười mún pẻ pụng lunz =)) ... Nhưng cúi cùng 4 con điều cũng đc hoàn tất (1 con của nó zà hấn; 1 con của Duy zà Ngọc; 1 con của Bảo zà Phương; zà 1 con cho Vinh) ... tui nó nhanh chóng căng dây để thả, nhìn những con điều đang thỏa sức pây lượn làm trong lòng ai cũng dâng lên 1 cảm xúc khó tả, nó pắt đầu trước :

_ Những con điều đó ... giống như tình bạn và tình yêu của chúng ta nhỉ? ... những con điều đó làm ra là để pay lượn trên bầu trời lồng gió ... chúng ta cũng vậy ... tình cảm thì không thể nào dồn nén mãi được ... cũng có lúc tình cảm sẽ lên đến đỉnh điểm và cũng khiến cho chúng ta “pay cao” như những cánh diều kia vậy đó ...

Phương cũng đồng cảm :

_ Quá khứ là để nhớ... để trong tim ... chôn chặt đáy lòng ... tuy vậy ... cũng không thể nào cứ ngập chìm mãi trong quá khứ được ... phải có 1 lúc nào đó ... chấp nhận và vượt qua nó ... có như vậy thì may ra chúng ta mới có được hạnh phúc ... phải không?

Bảo liền nắm tay Phương, cả 2 cùng cười đầy rạng rỡ ...

Duy và Ngọc cũng có chung ý kiến :

_ Chúng tôi cũng thấy vậy ... và thật tìm được 1 hạnh phúc và khó ... nên hãy cứ trân trọng những gì chúng ta đang có ... như những cánh diều kia ... chúng cũng đang thỏa sức pay lượn vì chúng muốn như vậy và chúng hài lòng vì mình có thể pay lượn được nên chúng cứ pay thôi ... chúng ta cũng vậy ... hãy cứ nhìn về phía trước và đừng bao giờ ngoảnh lại ... vì nếu cứ way nhìn lại, thì chắc chắn chúng ta sẽ thấy hối hận và có thể ảnh hưởng đến những gì chúng ta đang có ... – Duy đại diện lên tiếng

Và thật ý kiến ừ thì điều của hắn là không sai 1 tí nào ... nó giúp cho mọi người cảm nhận đúng hơn về mọi thứ ở hiện tại mà mình đang sở hữu ... cho dù họ đã từng phải trải qua 1 thời gian dài khổ sở, đau đớn vì những kỉ ức không mấy tốt đẹp ở quá khứ ... nhưng rất may là họ gặp được nhau và khiến họ có được 1 cái kết tốt đẹp như thế này đây ...

12g đêm :

7 người đang ngồi dưới 1 bầu trời đầy sao ... những vì sao lấp lánh ... 3 cô nàng khẽ ngả đầu vào vai của chồng mình ... còn 3 chàng thì chỉ lặng lẽ choàng tay vào vai vợ mình 1 cách tình cảm nhất ... năm nay họ mới 25 tuổi ... nhưng họ đã trở thành những người tài giỏi và có được 1 gia đình đầy hạnh phúc – trẻ đúng không? ... thật đáng ngưỡng mộ huh ^^ ...

Hắn bỗng nhiên nhìn nó, khẽ nói :

_ Zợ àh ... lúc trước anh đã từng tự hỏi rằng ... liệu quá khứ có lưu mờ được hiện tại hay không? ... vậy em nghĩ anh phải trả lời cho câu hỏi của mình thế nào đây?

Nó nhón miệng cười, nói với hắn :

_ Em nghĩ anh là người pik rõ hơn chứ ... hãy lựa chọn anh àh ...

Hắn cũng cười, đưa tay lên vuốt nhẹ tóc nó :

_ Vậy thì ... anh rõ rồi ... không có 1 quá khứ nào dễ xóa nhòa ... nhưng cũng còn tùy ... vào quyết định của mình nữa ... đúng không em?

_ Vậy thì ... quyết định của anh là gì? – Nó ngắt nhẹ vào má hắn, nói ...

_ Không lưu ... không xóa ... nhưng cũng không giữ ... cứ để tự nhiên thôi ... bởi vì anh cũng không còn bận tâm đến nó nữa rồi – nó là quá khứ rồi em àh ... bây giờ ... anh chỉ có thể nghĩ đến tương lai ... cùng em bước tiếp trên con đường phía trước ... vì chúng ta ... đang rất hạnh phúc ở hiện tại mà ... đúng không em?

Ừa nghe hắn nói xong, nó nhanh chóng “khóa” miệng hắn lại bằng 1 nụ hôn ngọt ngào ... hắn cũng không mấy “thất thế”, liền choàng tay ghì chặt lấy nó ... ở xa xa, cũng có 2 cặp vợ chồng đang ôm hôn nhau cực tình tứ ... và cũng có 1 anh chàng đang nắm chặt 1 vật gì đó (dù trong đêm tối nhưng vẫn có thể nhận ra rằng ... nó đang sáng lấp lánh ... có lẽ là gì trái tim của người sở hữu nó đặt trọn vào nó rồi ...) trong tay và ngược mặt lên bầu trời nói khẽ :

_ You Are My Everything ...

HAPPY ENDING ♥

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: NGOẠI TRUYỆN

Hôm nay là 1 ngày trời trong xanh, mây trắng trôi bồng bềnh 1 cách “thư thái” nhất ... đương nhiên là rất thích hợp để tổ chức 1 bữa tiệc đồ nướng ngoài trời rồi phải không huh ^^!

Đúng 8g sáng tại nhà của hân và nó, mọi người đã tập trung đầy đủ và đang tất bật chuẩn bị đồ ăn, thức uống ... tuy mệt nhưng ai nấy cũng cười rạo rờ ... bữa tiệc hoành tráng bắt đầu bằng tiệc khai rượu (khui 4 chai – mỗi chàng 1 chai) ... rồi mọi người ”nhập cuộc” vừa ăn, vừa nói chuyện rất vui vẻ ... dù đã lâu họ có đọc những giây phút gần gũi và thân mật thế này nhưng dường như cái không khí tình cảm vẫn không hề phai nhạt : người chọc, người đùa, người nói, người cười ... thật đáng trân trọng mọi người nhỉ ... :

_ Lâu lắm rồi mới lại có thời gian ngồi cùng ăn, cùng trò chuyện thế này nhỉ ... – Nó cười, nói

_ Nhớ hồi trước哇 ... lúc nào cũng ”kể vãi, sát cánh” chẳng rời nửa bước ... – Con Ngọc thì thầm, chợt bật cười nhớ về những kỉ niệm mà tại nó đã có ...

_ Chúng ta rất có duyên mà ... không thể nào xa cách được ... mọi người thấy rồi đó ... 6 năm rồi chứ có ít đâu – Hân cũng trầm ngâm ...

_ Đương nhiên rồi ... ý trời đã định mà ... làm sao có thể thay đổi được chứ – Vinh cười

_ Mà nè, nói toàn chuyện này không chán? ... còn chuyện quan trọng nhất thì sao? ... mọi người không định bàn tới chuyện con cái gì à? Chẳng lẽ cứ pạn pè, công việc suốt ngày – Vinh nháy mắt đầy ẩn ý vs 3 cặp kia

_ Ờ thì ... – Không hiểu sao cả 6 người khi nói tới chuyện này thì ập ứng, ngượng ngùng cả bọn ==))

_ Hahaha ... zời àh ... lấy nhau được 6 năm zời rồi mà còn chưa nghĩ đến chuyện này sao? ... zậy cũng cả lắm được hà – Vinh chọc)

_ Nèkkkkkkkkkk – Còn 3 chị zợ thì đồng loạt kéo lỗi tai chồng mình 1 cách ... mạnh mẽ nhất có thể ... và khung cảnh “ngộ nghĩnh” lúc này là : 3 nàng thì tức xì khói, kéo lỗi tai chồng và “xả” 1 hơi; 3 chàng nhà ta thì chỉ pik nhăn nhó, “zan xin” zợ tha); còn có 1 anh chàng tuy khá lè loi nhưng tiếng cười của cậu vẫn có thể làm cho không khí thêm phần căng thẳng hơn ==)) (cố tình làm kích động hơn đây mà ^^)

Nhưng cũng may là “tình cảnh” đó kéo dài không lâu ... chỉ 1 năm sau họ đã cho ra đời 2 bé trai và 1 bé gái cực đáng yêu (2 bé trai là của gia đình Bảo – Phương và Duy – Ngọc; còn bé gái là của gia đình hân – nó ...). Về phần Vinh, tuy chỉ 1 mình, nhưng không bao giờ cậu cảm thấy buồn và tủi thân cả ... cậu vẫn luôn chọn niềm vui mỗi ngày cho mình bằng việc chăm sóc cho 3 chú mèo cưng (t/g đã kể về 3 chú mèo này cho mọi người nghe rồi đấy ... không ai quên đấy chứ?) ... càng ngày chúng càng lớn nhanh ... cũng như tình yêu của Vinh dành cho Phương zậy ... 1 tình yêu kéo dài mãi mãi ... !!!

Bạn đang đọc truyện *Love Story* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.